

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2561 – 2565)

เพิ่มเติม ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2565

องค์การบริหารส่วนตำบลดอนหัน

อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น

สารบัญ

	หน้า	
ส่วนที่ 1	สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน	2-19
ส่วนที่ 2	ยุทธศาสตร์องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น	20-61
ส่วนที่ 3	การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ	62-74
ส่วนที่ 4	การติดตามและประเมินผล	75-89

ส่วนที่ 1

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

1.ด้านกายภาพ

1.1 ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล

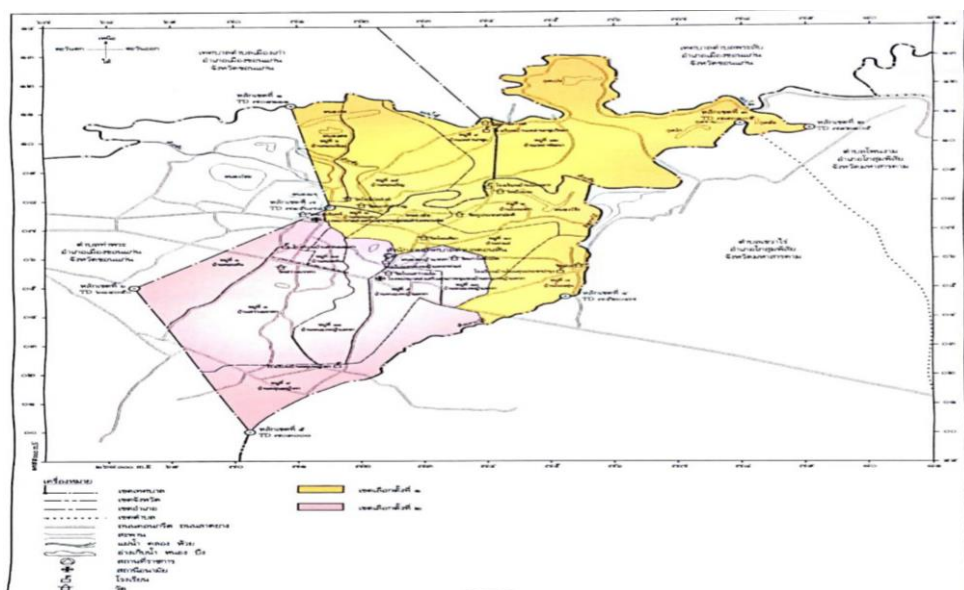
ประวัติความเป็นมา : ตำบลดอนหัน เดิมขึ้นอยู่กับตำบลท่าพระ ได้แยกตัวออกมาจัดตั้งเป็นตำบลดอนหัน ซึ่งอยู่ในการปกครองของอำเภอเมืองขอนแก่น

ที่ตั้ง ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง จัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล ประกาศ ณ วันที่ 16 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2539 (ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ลำดับที่ 195 หน้า 20 เล่ม 113 ตอนพิเศษ 52 ง เมื่อวันที่ 25 ธันวาคม 2539)

ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลดอนหัน ตั้งอยู่เลขที่ 196 หมู่ที่ 11 ตำบลดอนหัน อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น ห่างจากที่ว่าการอำเภอเมืองขอนแก่น ประมาณ 22 กิโลเมตร และห่างจากจังหวัดขอนแก่น ประมาณ 22 กิโลเมตร (ศาลากลางจังหวัดขอนแก่น)

- ทิศเหนือ ติดต่อกับตำบลเมืองเก่าและตำบลพระลับ อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น
- ทิศใต้ ติดต่อกับตำบลท่าพระ อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น (เดิมตำบลบ้านเป่า กิ่งอำเภอบ้านแฮด จังหวัดขอนแก่น)
- ทิศตะวันออก ติดต่อกับตำบลเขวาไร่ อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม
- ทิศตะวันตก ติดต่อกับตำบลท่าพระ อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น

แผนที่ ตำบลดอนหันมีพื้นที่ประมาณ 53.8 ตารางกิโลเมตร

ตำบลดอนหัน เป็นตำบลที่แยกออกจาก ตำบลท่าพระ ปัจจุบันแบ่งการปกครองออกเป็น 15 หมู่บ้าน
ได้แก่

หมู่ที่ 1	บ้านดอนหัน	ผู้ใหญ่บ้าน	นายชัยรัตน์ นามแดง	09 7996 6149
หมู่ที่ 2	บ้านดอนแดง	ผู้ใหญ่บ้าน	นายอุทิศ โคช่วย	08 0410 8655
หมู่ที่ 3	บ้านโนนเขวา	ผู้ใหญ่บ้าน	นายอภิสิทธิ์ ชุมยางสิม	08 4516 0085
หมู่ที่ 4	บ้านเหล่านกชุม	ผู้ใหญ่บ้าน	นายสุรียา เทพโภชน์	09 9038 4455
หมู่ที่ 5	บ้านหนองหญ้าแพรก	ผู้ใหญ่บ้าน	นางวิไลลักษณ์ สุขุมาลัย	09 3653 5899
หมู่ที่ 6	บ้านดอนน้อย	ผู้ใหญ่บ้าน	นายมาโนชย์ จันทะบาล	09 4281 6109
หมู่ที่ 7	บ้านโนนตุ่น	ผู้ใหญ่บ้าน	นางสาวชญญา ดวงชาญ	08 8510 0597
หมู่ที่ 8	บ้านสว่างมรรคา	ผู้ใหญ่บ้าน	นายอุทิศ สีเขียวม่วง	06 3330 0263
หมู่ที่ 9	บ้านหลุมหญ้าคา	กำนันประจำตำบล	นายสมพงศ์ โทนา	08 1369 7565
หมู่ที่ 10	บ้านท่าแร่	ผู้ใหญ่บ้าน	นางสาวอุไร สาทำโล	09 4501 0505
หมู่ที่ 11	บ้านหนองหญ้าแพรก	ผู้ใหญ่บ้าน	นางบังอร เทวะเส	08 0184 2676
หมู่ที่ 12	บ้านเหล่าพัฒนา	ผู้ใหญ่บ้าน	นายวันชัย ปัญญาปะสุโต	09 6534 5902
หมู่ที่ 13	บ้านหนองหญ้าแพรก	ผู้ใหญ่บ้าน	นายสิทธิชัย พิมพ์สิม	09 5217 8800
หมู่ที่ 14	บ้านดอนหัน	ผู้ใหญ่บ้าน	นายบัวภา งามะณิศรี	09 4536 0028
หมู่ที่ 15	บ้านดอนเจริญ	ผู้ใหญ่บ้าน	นายสังวาล ชมสีดา	08 0415 8074

จำนวนหมู่บ้าน 15 หมู่ อยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลดอนหัน เต็มทั้ง 15 หมู่บ้าน

1.2 ลักษณะภูมิประเทศ

พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ราบ มีลักษณะเป็นลูกคลื่นลอนลาด พื้นดินเป็นดินร่วนปนทราย ไม่สามารถเก็บกักน้ำได้ดี จึงเกิดความแห้งแล้ง

1.3 ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศ ขึ้นอยู่กับอิทธิพลของมรสุมที่พัดประจำฤดูกาล ซึ่ง ๒ ชนิด คือ มรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งพัดพามวลอากาศเย็นและแห้งจากประเทศจีนเข้าปกคลุมประเทศไทยตั้งแต่ประมาณกลางเดือนตุลาคมถึงประมาณเดือนกุมภาพันธ์ ซึ่งอยู่ในช่วงฤดูหนาวของประเทศไทย ทำให้มีอากาศหนาวเย็นและแห้งทั่วไป ส่วนมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ที่พัดพามวลอากาศชื้นจากทะเลและมหาสมุทรเข้าปกคลุมประเทศไทยในช่วงฤดูฝน (ประมาณกลางเดือนพฤษภาคมถึงประมาณกลางเดือนตุลาคม) ทำให้มีฝนตกชุกทั่วไป

ฤดูกาล ฤดูกาลพิจารณาตามลักษณะของลมฟ้าอากาศของประเทศไทยสามารถแบ่งออกได้เป็น ๓ ฤดู ดังนี้

ฤดูหนาว เริ่มต้นประมาณกลางเดือนตุลาคมถึงประมาณกลางเดือนกุมภาพันธ์ ซึ่งเป็นช่วงที่มรสุมตะวันออกเฉียงเหนือพัดปกคลุมประเทศไทยและบริเวณความกดอากาศสูงจากประเทศจีนที่มีคุณสมบัติเย็นจะแผ่ลงปกคลุมประเทศไทยตอนบนในช่วงดังกล่าว ทำให้อากาศโดยทั่วไปบริเวณจังหวัดขอนแก่นจะหนาว

เย็นและแห้ง โดยมีอากาศหนาวจัดในบางวัน สำหรับเดือนที่มีอากาศหนาวมากที่สุดจะอยู่ในช่วงเดือนธันวาคมถึงมกราคม

ฤดูร้อน เริ่มต้นประมาณกลางเดือนกุมภาพันธ์ถึงกลางเดือนพฤษภาคม ซึ่งเป็นช่วงว่างของฤดูมรสุม จะมีลมใต้และลมตะวันออกเฉียงใต้พัดปกคลุม ทำให้มีอากาศร้อนอบอ้าวทั่วไปมีอากาศร้อนอบอ้าวโดยทั่วไป โดยเฉพาะเดือนเมษายนจะเป็นเดือนที่มีอากาศร้อนอบอ้าวที่สุดของปี

ฤดูฝน เริ่มต้นประมาณกลางเดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนตุลาคม เป็นช่วงที่มรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดเอาความชื้นจากทะเลและมหาสมุทรมาปกคลุมประเทศไทย โดยมีร่องความกดอากาศต่ำที่พาดอยู่บริเวณภาคใต้ของประเทศไทยจะเลื่อนขึ้นมาพาดผ่านบริเวณภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทยทำให้อากาศเริ่มชุ่มชื้นและมีฝนตกชุกตั้งแต่ประมาณกลางเดือนพฤษภาคมเป็นต้นไป โดยเฉพาะเดือนกันยายนเป็นเดือนที่มีฝนตกชุกหนาแน่นมากที่สุดในรอบปี แต่อย่างไรก็ตามนอกจากปัจจัยดังกล่าวที่ให้มีฝนตกชุกแล้วยังขึ้นอยู่กับอิทธิพลของพายุหมุนเขตร้อนที่เคลื่อนตัวเข้าใกล้หรือเข้าสู่ประเทศไทยในช่วงดังกล่าว

1.4 ลักษณะของดิน

สภาพพื้นที่โดยทั่วไปเป็นที่ราบ ดินร่วนปนดินทราย

2. ด้านการเมือง/การปกครอง

2.1 เขตการปกครอง

(1) ฝ่ายการเมือง

- นายธนกร รังสิมานพ ตำแหน่ง นายกองค้การบริหารส่วนตำบล

(ดำรงตำแหน่ง เมื่อวันที่ 28 พฤศจิกายน 2564)

๑) นายลำดวน ลาดลงเมือง ตำแหน่ง รองนายกองค้การบริหารส่วนตำบล

(ตามคำสั่ง อบต.ดอนหัน ที่ 39/2565 เรื่อง แต่งตั้งรองนายกองค้การบริหารส่วนตำบล
ดอนหัน ลงวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2565)

๒) นายแสงสินธุ์ สำเร็จ ตำแหน่ง รองนายกองค้การบริหารส่วนตำบล

(ตามคำสั่ง อบต.ดอนหัน ที่ 128/2565 เรื่อง แต่งตั้งรองนายกองค้การบริหารส่วนตำบล
ดอนหัน ลงวันที่ 7 เมษายน 2565) มีผลตั้งแต่ 1 เมษายน 2565

- นายวัชระ ปัดสี ตำแหน่ง เลขานุการนายกองค้การบริหารส่วนตำบลดอนหัน

(ตามคำสั่ง อบต.ดอนหัน ที่ 40/2565 เรื่อง แต่งตั้งเลขานุการนายกองค้การบริหารส่วน
ตำบลดอนหัน

จำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล 15 คน ชาย 12 คน หญิง 3 คน

- นายสมศรี หล้าสีดา (สมาชิกสภาฯ หมู่ที่ 5) ดำรงตำแหน่ง ประธานสภา
- นายดนตรี หล้าสีดา (สมาชิกสภาฯ หมู่ที่ 13) ดำรงตำแหน่ง รองประธานสภา
- นายเชิดชัย เจริญศักดิ์ขจร (ปลัดอบต.ดอนหัน) ดำรงตำแหน่ง เลขานุการสภา
- นายสุวรรณ ด่านชัย ดำรงตำแหน่ง สมาชิกสภาฯ หมู่ที่ 1

- นายยงคัยุช	คชสาร	ดำรงตำแหน่ง	สมาชิกสภา	หมู่ที่ 2
- นายประภาส	สร้อยหิน	ดำรงตำแหน่ง	สมาชิกสภา	หมู่ที่ 3
- นายสมศรี	หล้าสีดา	ดำรงตำแหน่ง	สมาชิกสภา	หมู่ที่ 5
- ร.ท.สถิตย์	ราชำ	ดำรงตำแหน่ง	สมาชิกสภา	หมู่ที่ 6
- นายใหม่	สาระนั้น	ดำรงตำแหน่ง	สมาชิกสภา	หมู่ที่ 7
- นายจำนงค์	แสนคำ	ดำรงตำแหน่ง	สมาชิกสภา	หมู่ที่ 8
- นายยุทธเกียรติ	โตนา	ดำรงตำแหน่ง	สมาชิกสภา	หมู่ที่ 9
- นายนิกร	พิมพ์สิม	ดำรงตำแหน่ง	สมาชิกสภา	หมู่ที่ 10
- นางอุบล	สุกมาลย์	ดำรงตำแหน่ง	สมาชิกสภา	หมู่ที่ 11
- นายวีระศักดิ์	แข่งหุง	ดำรงตำแหน่ง	สมาชิกสภา	หมู่ที่ 12
- นายดนตรี	หล้าสีดา	ดำรงตำแหน่ง	สมาชิกสภา	หมู่ที่ 13
- นางสงกรานต์	ถามะณีศรี	ดำรงตำแหน่ง	สมาชิกสภา	หมู่ที่ 14
- นางเยาวลักษณ์	พลศักดิ์ชัย	ดำรงตำแหน่ง	สมาชิกสภา	หมู่ที่ 15

(2) พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลดอนหัน จำนวน 61 คน

ปลัดอบต.	จำนวน	1 คน	
รองปลัดอบต.	จำนวน	1 คน	
หน่วยตรวจสอบภายใน	จำนวน	1 คน	
สำนักปลัด	จำนวน	31 คน	
-ข้าราชการ	จำนวน	10 คน	
-ลูกจ้างประจำ	จำนวน	1 คน	
- พนักงานจ้างตามภารกิจ จำนวน 6 คน			- พนักงานจ้างทั่วไป จำนวน 14 คน
กองคลัง	จำนวน	9 คน	
-ข้าราชการ	จำนวน	5 คน	
-ลูกจ้างประจำ	จำนวน	1 คน	
-พนักงานจ้างตามภารกิจ จำนวน 1 คน			- พนักงานจ้างทั่วไป จำนวน 2 คน
กองช่าง	จำนวน	8 คน	
-ข้าราชการ	จำนวน	3 คน	
-ลูกจ้างประจำ	จำนวน	2 คน	
-พนักงานจ้างตามภารกิจ จำนวน 2 คน			- พนักงานจ้างทั่วไป จำนวน 1 คน
กองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	จำนวน	10 คน	
-ข้าราชการ	จำนวน	4 คน	
-พนักงานจ้างตามภารกิจ จำนวน 2 คน			- พนักงานจ้างทั่วไป จำนวน 4 คน

2.2 การเลือกตั้ง

สรุปผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบลดอนหัน เมื่อวันที่ 28 พฤศจิกายน 2564 หน่วยเลือกตั้ง 15 หน่วย

- ผู้มีสิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดอนหัน 8,070 คน ผู้มาแสดงตนเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดอนหัน 6,755 คน คิดเป็นร้อยละ 83.70 ของจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง มีจำนวนบัตรดี 6,579 บัตร คิดเป็นร้อยละ 97.39 บัตรเสีย 117 บัตร คิดเป็นร้อยละ 1.73 บัตรไม่เลือกผู้ใด 59 บัตร คิดเป็นร้อยละ 0.87 ของผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง

3. ประชากร

3.1 ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนประชากร/หลังคาเรือน

หมู่ ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)	จำนวนครัวเรือน
1	บ้านดอนหัน	315	339	654	213
2	บ้านดอนแดง	420	460	880	331
3	บ้านโนนเขวา	499	546	1,045	291
4	บ้านเหล่านกชุม	268	283	551	192
5	บ้านหนองหญ้าแพรก	232	229	461	164
6	บ้านดอนน้อย	356	363	719	323
7	บ้านโนนตู่	517	525	1,042	319
8	บ้านสว่างมรรคา	500	554	1,054	510
9	บ้านหลุบหญ้าคา	199	216	415	158
10	บ้านท่าแร่	219	205	424	151
11	บ้านหนองหญ้าแพรก	234	256	490	196
12	บ้านเหล่าพัฒนา	375	408	783	239
13	บ้านหนองหญ้าแพรก	263	256	519	195
14	บ้านดอนหัน	274	306	580	183
15	บ้านดอนเจริญ	279	301	580	178
	รวม	4,950	5,247	10,197	3,643

ที่มา : สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง ณ เดือน มีนาคม พ.ศ.2565

(สถิติประชากรทางการทะเบียนราษฎร)

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนประชากรผู้มีสิทธิเลือกตั้งของตำบลคอนหัน

หมู่ ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)
1	บ้านคอนหัน	256	270	526
2	บ้านคอนแดง	341	375	716
3	บ้านโนนเขวา	424	449	873
4	บ้านเหล่านกชุม	220	239	459
5	บ้านหนองหญ้าแพรก	194	193	387
6	บ้านคอนน้อย	285	288	573
7	บ้านโนนคูน	417	436	853
8	บ้านสว่างมรรคา	381	435	816
9	บ้านหลุบหญ้าคา	154	168	322
10	บ้านท่าแร่	178	171	349
11	บ้านหนองหญ้าแพรก	185	207	392
12	บ้านเหล่าพัฒนา	294	331	625
13	บ้านหนองหญ้าแพรก	199	208	407
14	บ้านคอนหัน	214	255	469
15	บ้านคอนเจริญ	224	250	474
รวม		3,966	4,275	8,241

ที่มา : สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง ณ เดือน สิงหาคม พ.ศ.2564
(สถิติประชากรทางการทะเบียนราษฎร)

ข้อมูลเปรียบเทียบย้อนหลัง 3-5 ปี และการคาดการณ์ในอนาคต

หมู่ ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวน ประชากรปี 2562	จำนวน ประชากรปี 2563	จำนวน ประชากร ปี 2564	จำนวน ประชากรใน อนาคต
1	บ้านดอนหัน	667	672	654	+/-5
2	บ้านดอนแดง	868	868	880	+/-5
3	บ้านโนนเขวา	1,062	1,063	1,045	+/-10
4	บ้านเหล่านกชุม	552	557	551	+/-10
5	บ้านหนองหญ้าแพรก	469	471	461	+/-10
6	บ้านดอนน้อย	706	700	719	+/-10
7	บ้านโนนตุ่น	1,050	1,050	1,042	+/-10
8	บ้านสว่างมรรคา	1,023	1,018	1,054	+/-10
9	บ้านหลุมหญ้าคา	420	422	415	+/-10
10	บ้านท่าแร่	422	421	424	+/-10
11	บ้านหนองหญ้าแพรก	482	489	490	+/-10
12	บ้านเหล่าพัฒนา	786	782	783	+/-10
13	บ้านหนองหญ้าแพรก	506	498	519	+/-7
14	บ้านดอนหัน	575	577	580	+/-5
15	บ้านดอนเจริญ	564	570	580	+/-5
		10,152	10,158	10,197	

หมายเหตุ: จำนวนประชากรในอนาคตมี จำนวนลดลงอย่างเห็นได้ชัด

ที่มา : สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง ณ เดือน สิงหาคม พ.ศ.2564

(สถิติประชากรทางการทะเบียนราษฎร)

3.2 ช่วงอายุและจำนวนประชากร

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนประชากรของตำบลดอนหัน โดยจำแนกตามช่วงอายุ

อปท.	ช่วงอายุปี															
	0 - 5 ปี		6 - 14 ปี		15 - 25 ปี		26 - 39 ปี		40 - 49 ปี		50 - 59 ปี		60-89 ปี		90 ปี ขึ้นไป	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
ตำบลดอน หัน	267	262	512	497	664	685	1,058	1,056	766	810	774	919	900	1,004	9	14
รวม	529		1,009		1,349		2,114		1,576		1,693		1,904		23	

ที่มา : สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง ณ เดือน มีนาคม พ.ศ.2565

(สถิติประชากรทางการทะเบียนราษฎร)

4. สภาพทางสังคม

4.1 การศึกษา

- โรงเรียนประถมศึกษา 6 แห่ง

1) โรงเรียนบ้านดอนแดงดอนน้อยวิทยา

ผู้อำนวยการโรงเรียน	1 คน
ครูผู้สอน	14 คน
ครูพี่เลี้ยง	1 คน
ครูธุรการ	1 คน
นักการภารโรง	1 คน

รวมบุคลากรในโรงเรียน 18 คน

นักเรียน อนุบาล 1	0 คน
นักเรียน อนุบาล 2	7 คน
นักเรียน อนุบาล 3	9 คน
นักเรียน ประถมศึกษา ป.1	16 คน
นักเรียน ประถมศึกษา ป.2	12 คน
นักเรียน ประถมศึกษา ป.3	12 คน
นักเรียน ประถมศึกษา ป.4	17 คน
นักเรียน ประถมศึกษา ป.5	9 คน
นักเรียน ประถมศึกษา ป.6	11 คน

รวมนักเรียนทั้งหมด 93 คน

2) โรงเรียนบ้านดอนหันวิทยาสาร

ผู้อำนวยการโรงเรียน	- คน
ครูผู้สอน	3 คน
ครูธุรการ	1 คน
พนักงานราชการ	1 คน
นักการภารโรง	1 คน

รวมบุคลากรในโรงเรียน 6 คน

นักเรียน อนุบาล 1	8 คน
นักเรียน อนุบาล 2	4 คน
นักเรียน อนุบาล 3	10 คน
นักเรียน ประถมศึกษา ป.1	5 คน
นักเรียน ประถมศึกษา ป.2	9 คน

นักเรียน ประถมศึกษา ป.3	7 คน
นักเรียน ประถมศึกษา ป.4	5 คน
นักเรียน ประถมศึกษา ป.5	13 คน
นักเรียน ประถมศึกษา ป.6	10 คน
<u>รวมนักเรียนทั้งหมด</u>	71 คน

3) โรงเรียนบ้านโนนเขวา

ผู้อำนวยการโรงเรียน	1 คน
ครูผู้สอน	2 คน
ครูธุรการ	1 คน
ครูพี่เลี้ยง	1 คน
ครูอัตราจ้าง	2 คน
พนักงานราชการ	1 คน
นักการภารโรง	1 คน
<u>รวมบุคลากรในโรงเรียน</u>	9 คน
นักเรียน อนุบาล 1	8 คน
นักเรียน อนุบาล 2	6 คน
นักเรียน อนุบาล 3	1 คน
นักเรียน ประถมศึกษา ป.1	6 คน
นักเรียน ประถมศึกษา ป.2	9 คน
นักเรียน ประถมศึกษา ป.3	11 คน
นักเรียน ประถมศึกษา ป.4	10 คน
นักเรียน ประถมศึกษา ป.5	10 คน
นักเรียน ประถมศึกษา ป.6	8 คน
<u>รวมนักเรียนทั้งหมด</u>	69 คน

4) โรงเรียนโนนตู่ประชาบำรุง

ผู้อำนวยการโรงเรียน	1 คน
ครูผู้สอน	3 คน
ครูพี่เลี้ยง	1 คน
ครูธุรการ	1 คน
นักการภารโรง	1 คน
<u>รวมบุคลากรในโรงเรียน</u>	7 คน

นักเรียน อนุบาล 1	9 คน
นักเรียน อนุบาล 2	6 คน
นักเรียน อนุบาล 3	2 คน
นักเรียน ประถมศึกษา ป.1	5 คน
นักเรียน ประถมศึกษา ป.2	4 คน
นักเรียน ประถมศึกษา ป.3	4 คน
นักเรียน ประถมศึกษา ป.4	9 คน
นักเรียน ประถมศึกษา ป.5	4 คน
นักเรียน ประถมศึกษา ป.6	4 คน
รวมนักเรียนทั้งหมด	47 คน

5) โรงเรียนบ้านหนองหญ้าแพรกท่าแร่

ผู้อำนวยการโรงเรียน	1 คน
ครูผู้สอน	15 คน
ครูผู้ช่วย	2 คน
ครูพี่เลี้ยง	1 คน
ครูธุรการ	1 คน
นักการภารโรง	1 คน
รวมบุคลากรในโรงเรียน	21 คน

นักเรียน อนุบาล 1	18 คน
นักเรียน อนุบาล 2	19 คน
นักเรียน อนุบาล 3	17 คน
นักเรียน ประถมศึกษา ป.1	20 คน
นักเรียน ประถมศึกษา ป.2	40 คน
นักเรียน ประถมศึกษา ป.3	36 คน
นักเรียน ประถมศึกษา ป.4	28 คน
นักเรียน ประถมศึกษา ป.5	29 คน
นักเรียน ประถมศึกษา ป.6	38 คน
รวมนักเรียนทั้งหมด	245 คน

6) โรงเรียนบ้านเหล่านกขุมวิทยาสรรค์

ผู้อำนวยการโรงเรียน	1 คน
ครูผู้สอน	5 คน
ครูผู้ช่วย	3 คน
ครูพี่เลี้ยง	1 คน

ครูธุรการ	1 คน
ครูอัตราจ้าง	1 คน
พนักงานราชการ	1 คน
นักการภารโรง	1 คน

รวมบุคลากรในโรงเรียน 14 คน

นักเรียน อนุบาล 1	15 คน
นักเรียน อนุบาล 2	9 คน
นักเรียน อนุบาล 3	16 คน
นักเรียน ประถมศึกษา ป.1	9 คน
นักเรียน ประถมศึกษา ป.2	16 คน
นักเรียน ประถมศึกษา ป.3	9 คน
นักเรียน ประถมศึกษา ป.4	12 คน
นักเรียน ประถมศึกษา ป.5	23 คน
นักเรียน ประถมศึกษา ป.6	15 คน

รวมนักเรียนทั้งหมด 124 คน (ข้อมูลจำนวนเด็ก ณ วันที่ ธันวาคม 2563)

4.2 สาธารณสุข โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล 2 แห่ง

- อัตราการมีและใช้ส้วมราดน้ำ ร้อยละ 100
- โรคติดต่อที่สำคัญ - โควโรนา 2019 (ตลอดทั้งปี)
 - ใช้เลือดออก ช่วงระยะเวลาที่ระบาด พฤษภาคม – ตุลาคม

4.3 อาชญากรรม (ในเขตพื้นที่ตำบลดอนหัน)

- ความผิดเกี่ยวกับชีวิตร่างกายและเพศ -ทำร้ายร่างกาย 1 ราย 1 คน
- ความผิดเกี่ยวกับการพนัน - 1 ราย 3 คน

4.4 ยาเสพติด (ในเขตพื้นที่ตำบลดอนหัน)

- ครอบครองเพื่อจำหน่าย (ยาบ้า) – 2 ราย 2 คน
- ครอบครอง – 1 ราย 1 คน
- เสพ – 1 ราย 1 คน

ที่มา : สถานีตำรวจภูธรท่าพระ ณ เดือน มีนาคม พ.ศ.2564

(การตรวจสอบจากสารบบคดี สภ.ท่าพระ)

4.5 การสังคมสังเคราะห์

องค์การบริหารส่วนตำบลดอนหัน ได้ดำเนินการด้านสังคมสังเคราะห์ ดังนี้

- 1) ดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์
- 2) รับลงทะเบียนและประสานโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด
- 3) ประสานการทำบัตรผู้พิการ

ช่วงผู้สูงอายุ องค์การบริหารส่วนตำบลคอนหัน จำนวน ผู้สูงอายุ , ผู้พิการ

ผู้สูงอายุ						ผู้พิการ		
หมู่	60-69 ปี	70-79 ปี	80-89 ปี	90 ปีขึ้นไป	ยอดรวม	ชาย	หญิง	ยอดรวม
1	68	32	8	3	111	15	8	23
2	91	39	16	1	147	28	35	63
3	124	51	25	1	201	33	46	79
4	59	25	16	3	103	18	23	41
5	47	27	13	-	87	14	12	26
6	56	27	17	-	100	27	29	56
7	97	52	16	2	167	21	22	43
8	72	42	6	-	120	12	23	35
9	33	18	3	1	55	9	6	15
10	38	17	10	-	65	11	19	30
11	50	21	9	1	81	9	15	24
12	73	39	10	-	122	24	27	51
13	46	20	3	-	69	5	9	14
14	51	44	14	2	111	18	18	36
15	63	36	14	3	116	18	37	55
รวม	<u>968</u>	<u>490</u>	<u>180</u>	<u>17</u>	<u>1,655</u>	<u>262</u>	<u>329</u>	<u>591</u>
ผู้ป่วยเอดส์								
ชาย			หญิง			ยอดรวม		
2			6			8		

ที่มา : นักพัฒนาชุมชน อบต.คอนหัน ณ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ.2564

5. ระบบบริการพื้นฐาน

5.1 การคมนาคมและขนส่ง

ลำดับที่	รายการ	ระยะทางรวม เส้น/(กม.)	สภาพการใช้ประโยชน์		ประโยชน์ที่ได้รับ (ครัวเรือน)
			ใช้การได้ดี เส้น/(กม.)	ชำรุด เส้น/(กม.)	
1	ถนน คสล.	77 สาย	77	2	1,000
2	ถนนลาดยาง	3 สาย	3	1	240
3	ถนนลูกรัง	28 สาย	28	10	500
4	สะพานคอนกรีต	2 แห่ง	1	1	300

องค์การบริหารส่วนตำบลดอนหัน มีเส้นทางคมนาคมในพื้นที่ตำบลดอนหันเป็นถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ร้อยละ 70 เป้าหมายคือต้องการให้ได้มากกว่านี้หรือร้อยละ 100 ปัจจุบันตำบลดอนหัน มีเส้นทางคมนาคม ดังนี้

(1) การคมนาคมการจราจร เส้นทางคมนาคมที่ใช้ติดต่อในเขตตำบลดอนหันและพื้นที่ใกล้เคียงมีดังนี้

- เส้นทางระหว่าง ตำบลดอนหัน ถึงอำเภอเมืองขอนแก่น ประมาณ 20 กิโลเมตร ใช้ถนนลาดยาง (ถนนสายหลัก)
- เส้นทางระหว่างหมู่บ้านใช้ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ถนนดิน ซึ่งสามารถใช้ได้ตลอดปี

(2) ทางหลวงแผ่นดิน

- หมายเลข 208 (สายขอนแก่น-มหาสารคาม)

5.2 การไฟฟ้า

- จำนวนครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้ 3,409 ครัวเรือน คิดเป็น 100 %
- ปัจจุบันการไฟฟ้ารับผิดชอบและดำเนินการโดยการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เขตอำเภอเมืองขอนแก่น ในปัจจุบันสามารถให้บริการได้ครอบคลุมทั่วทั้งตำบลดอนหัน

5.3 การประปา

- ปัจจุบันการประปารับผิดชอบและดำเนินการโดยการประปาส่วนภูมิภาค สาขาเมืองขอนแก่น โดยใช้แหล่งน้ำดิบจากแม่น้ำชี ตำบลเมืองขอนแก่น อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น เอง สามารถให้บริการได้และมีน้ำใช้ตลอดทั้งปี ปัจจุบันประชาชนมีประปาใช้ ดังนี้

(๑) จำนวนครัวเรือนที่ใช้น้ำประปา จำนวน 3,409 หลังคาเรือน

(๒) แหล่งน้ำดิบที่ใช้ผลิตน้ำประปาได้จากแม่น้ำชี

5.4 โทรศัพท์

ในเขตตำบลดอนหัน มีการสื่อสารที่สำคัญ ได้แก่ ทางโทรศัพท์บ้านและโทรศัพท์เคลื่อนที่ และมีเครือข่ายของโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ AIS,DTAC,TRUE

5.5 ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

- ครัวเรือนที่มีโทรทัศน์หรือวิทยุ	3,409	ครัวเรือน	คิดเป็น	100	%
- ครัวเรือนที่มีคอมพิวเตอร์	2,600	ครัวเรือน	คิดเป็น	76.26	%
- ครัวเรือนที่มีโทรศัพท์บ้านหรือเคลื่อนที่	3,409	ครัวเรือน	คิดเป็น	100	%
- หอกระจายข่าว / เสียงตามสาย จำนวน	15	แห่ง			

6. ระบบเศรษฐกิจ

6.1 การเกษตร

การประกอบอาชีพของประชาชนในเขตตำบลดอนหัน ประกอบอาชีพควบคู่กัน คือ เกษตรกรรมและนอกอาชีพเกษตรกรรม ดังนี้

- การประกอบอาชีพเกษตรกรรมพืชสวน
- การประกอบอาชีพเกษตรกรรมควบคู่กับการค้าขาย

- อาชีพเกษตรกรรม ได้แก่ การกสิกรรม เป็นการเพาะปลูกข้าว ซึ่งมีพื้นที่ปลูกมากที่สุด รองลงมา คือ พืชผักต่างๆ
- การปศุสัตว์ เป็นการเลี้ยงเพื่อขาย (โค , กระบือ , สุกร)
- สำหรับอาชีพนอกภาคการเกษตรเป็นการรับจ้างแรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม

เนื้อที่ภาคการเกษตร รวมประมาณ 25,325 ไร่ รวมประมาณ 1,110 ครัวเรือน

ทำนา	21,500	ไร่	ร้อยละ	64.90	จำนวน	850	ครัวเรือน
ทำไร่	3,000	ไร่	ร้อยละ	9.05	จำนวน	150	ครัวเรือน
ทำสวน	325	ไร่	ร้อยละ	0.98	จำนวน	30	ครัวเรือน
เลี้ยงสัตว์	-		ร้อยละ	0.31	จำนวน	50	ครัวเรือน
การเกษตรแบบผสมผสาน	500	ไร่	ร้อยละ	1.50	จำนวน	30	ครัวเรือน

6.2 การประมง

ในเขตตำบลดอนหัน ไม่มีการประมง

6.3 การปศุสัตว์

เป็นการประกอบการในลักษณะเลี้ยงในครัวเรือนเป็นอาชีพหลักและอาชีพเสริม เช่น การเลี้ยงไก่ เป็ด โค สุกร กระบือ

6.4 การบริการ

บริการกู้ชีพ ตลอด 24 ชม. (สำหรับบริการประชาชน)

บริการเก็บขยะ ทั้งตำบล ปริมาณขยะต่อวัน 5.5 ตัน/วัน กำจัดขยะ โดยการเผา , กลบฝัง

รีสอร์ท 6 แห่ง

หอพัก 43 แห่ง

6.5 การท่องเที่ยว

มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

6.6 อุตสาหกรรม

ประชากรส่วนใหญ่ในเขตตำบลดอนหัน ทำอุตสาหกรรมในครัวเรือน คือ มัดหมี่และทอผ้าไหม ซึ่งพบได้ทุกหมู่บ้านนับว่าเป็นอุตสาหกรรมที่ทำรายได้ให้แก่ประชาชนเป็นอย่างมาก และมีชื่อเสียงสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวมาซื้อ/มาชมผ้าไหมของตำบลดอนหันได้

6.7 การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

การพาณิชย์

- กองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลดอนหัน /ธนาคาร	จำนวน	1	แห่ง
- ปั้มน้ำมันแบบหัวจ่าย	จำนวน	2	แห่ง
- ตู้จำหน่ายหยอดเหรียญ	จำนวน	4	แห่ง
- โรงสี	จำนวน	12	แห่ง
- ร้านค้าเบ็ดเตล็ด	จำนวน	116	แห่ง

- ร้านซ่อมรถยนต์ รถจักรยานยนต์	จำนวน	17	แห่ง
- ร้านวัสดุก่อสร้าง	จำนวน	2	แห่ง
- ร้านเสริมสวย	จำนวน	10	แห่ง
- ร้านตัดเสื้อ	จำนวน	3	แห่ง
- โรงงานอุตสาหกรรม	จำนวน	4	แห่ง
- รับซื้อของเก่า	จำนวน	5	แห่ง
- บริษัท	จำนวน	2	แห่ง
- ศูนย์การค้า/ห้างสรรพสินค้า	จำนวน	-	แห่ง
- คลังสินค้า	จำนวน	4	แห่ง
- หอพัก	จำนวน	43	แห่ง
- รีสอร์ท	จำนวน	6	แห่ง
- ตลาด	จำนวน	2	แห่ง

กลุ่มอาชีพ มีกลุ่มอาชีพ จำนวน 6 กลุ่ม

1. กลุ่มอาชีพจักรสานทอเสื่อ หมู่ที่ 10 บ้านท่าแร่
2. กลุ่มส่งเสริมอาชีพสตรี แปรรูปอาหาร หมู่ที่ 14 บ้านดอนหัน
3. กลุ่มจักรสาน หมู่ที่ 14 บ้านดอนหัน
4. กลุ่มชุมชนท่องเที่ยว OTOP นวัตวิถี หมู่ที่ 10 บ้านท่าแร่
5. กลุ่มปลูกผักปลอดภัยแปลงใหญ่ หมู่ที่ 10 บ้านท่าแร่
6. กลุ่มเกษตรกรทำสวน หมู่ที่ 3 บ้านโนนเขวา

6.8 แรงงาน (แรงงานที่อยู่ในพื้นที่)

แรงงานภาคเกษตรกรรม	จำนวน	1,500	คน
แรงงานนอกภาคเกษตรกรรม	จำนวน	2,000	คน
คนว่างงาน	จำนวน	400	คน

7. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

7.1 การนับถือศาสนา

ประชาชนในเขตตำบลดอนหัน ประมาณร้อยละ ๘๘ นับถือศาสนาพุทธและร้อยละ 1 นับถือศาสนาอื่นๆ โดยมีวัดและสำนักสงฆ์ จำนวนรวม 13 แห่ง

- 1) วัดนวลจันทร์ บ้านดอนหัน ม.1,ม.14
- 2) วัดโพธิ์บัลลังก์ บ้านดอนเจริญ ม.15
- 3.วัดท่าขลาวาส บ้านเหล่านกชุม ม.4
- 4.วัดบ้านสว่าง บ้านสว่างมรรคา ม.8

5.วัดป่าหนองกง	บ้านท่าแร่ ม.10
6.วัดโนนศิลา	บ้านท่าแร่ ม.10
7.วัดบึงบาล	บ้านโนนเขวา ม.3
8.วัดกู่บ้านอ้อประชาสามัคคี	บ้านโนนเขวา ม.3
9.วัดม่วง	บ้านโนนตุ่น ม.7
10.วัดอรัญญาวาส	บ้านหลุบหญ้าคา ม.9
11.วัดสว่างมะโน	บ้านหนองหญ้าแพรก ม.13,ม.11และม.5
12.วัดป่าโนนมะค่า	บ้านดอนแดง ม.2
13.วัดป่าสามัคคีธรรม	บ้านเหล่าพัฒนา ม.12

7.2 ประเพณีและงานประจำปี

- ประเพณีวันขึ้นปีใหม่ ประมาณเดือน มกราคม
- ประเพณีวันสงกรานต์ ประมาณเดือน เมษายน
- ประเพณีวันเข้าพรรษา ออกพรรษา ประมาณเดือน กรกฎาคม/ตุลาคม
- ประเพณีลอยกระทง ประมาณเดือน พฤศจิกายน

7.3 ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

- *ภูมิปัญญาท้องถิ่น* ในเขตตำบลคอนหัน ได้แก่
- *ภาษาถิ่น* ส่วนมากร้อยละ 90 % พูดภาษาอีสาน

7.4 สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

ผ้าไหมมัดหมี่ หมู่ที่ 5 บ้านหนองหญ้าแพรก ตำบลคอนหัน อำเภอเมืองขอนแก่น ผ้าไหมมัดหมี่เป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่งของอีสานที่มีวิธีการสร้างลายผ้าไหมด้วย วิธีโบราณสืบทอดกัน มานาน โดยนำเส้นไหมมามัดแล้วย้อมสีต่างๆ ตามที่กำหนด และเมื่อนำเส้นไหมที่ย้อมสี แล้วไปทอ ก็จะได้ผ้าไหมที่มีลวดลายสีสันสวยงาม กรรมวิธีมัดและย้อมเส้นไหมนี้ชาวอีสานเรียกว่า "มัด หมี่" ตำบลคอนหันเป็นอีกอำเภอหนึ่งที่ทอผ้าไหมได้สวยงาม

กลุ่มจักรสานต้นกก ตั้งอยู่หมู่ที่ 14 บ้านดอนหัน แปรรูปผลิตภัณฑ์จากต้นกก เช่น หมวกหญิง-หมวกชาย กระเป๋า กระเป๋าสะพาย ที่รองแก้ว ที่รองจาน กล่องกระดาษ ของชำร่วยต่างๆ

กลุ่ม ทำไม้กวาดดอกหญ้า ตั้งอยู่หมู่ที่ 1 บ้านดอนหัน

กลุ่ม ทำอาหารแปรรูป ตั้งอยู่หมู่ที่ 14 บ้านดอนหัน โดยการแปรรูปกล้วยฉาบสมุนไพร

8. ทรัพยากรธรรมชาติ

8.1 น้ำ

น้ำที่ใช้ในการอุปโภค - บริโภค เป็นน้ำที่ได้จากน้ำฝนและน้ำดิบจากแม่น้ำชี ซึ่งจะต้องนำมาผ่านกระบวนการของระบบประปา สำหรับน้ำใต้ดินมีปริมาณน้อย ไม่สามารถนำขึ้นมาใช้ให้พอเพียงได้ และบางแห่งเค็ม ไม่สามารถใช้ดื่มและอุปโภคได้

8.2 ป่าไม้

องค์การบริหารส่วนตำบลดอนหัน ไม่มีพื้นที่ป่าไม้

8.3 ภูเขา

องค์การบริหารส่วนตำบลดอนหัน ไม่มีพื้นที่ภูเขา

8.4 ทรัพยากรธรรมชาติ

องค์การบริหารส่วนตำบลดอนหันเป็นพื้นที่เกษตรกรรมเป็นส่วนใหญ่ จึงยังไม่มีมีการประกอบกิจกรรมอันใดในพื้นที่ จึงไม่มีปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมมากนัก นอกจากเรื่องปัญหามลพิษทางอากาศที่เกิดจากการเผาขยะของแต่ละครัวเรือน และปัญหาการปล่อยน้ำเสียจากครัวเรือนลงสู่แหล่งน้ำธรรมชาติ โดยไม่มีการบำบัดน้ำเสียที่ถูกวิธี ซึ่งอาจทำให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพแวดล้อมชุมชนในอนาคตได้

9. อื่น ๆ

- พนักงานป้องกันบรรเทาสาธารณภัย	3	คน
- กู้ชีพ (OTOS)	4	คน
- อปพร.	50	คน

9.1 ข้อมูลด้านการเกษตร

ในปัจจุบันประชากรของตำบลดอนหัน ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางการเกษตร ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ การทำนา ทำไร่ ทำสวน

9.2 ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรส่วนใหญ่ใช้น้ำฝนเป็นสำคัญในฤดูกาลผลิตนอกจากนี้แล้วมี แหล่งน้ำผิวดินเป็นแหล่งที่สำคัญในการเพาะปลูก ดังนี้

แหล่งน้ำธรรมชาติ

ประเภทลำห้วย

- กุดเป่ง	ใช้ประโยชน์	หมู่ที่	4
- กุดจาน	ใช้ประโยชน์	หมู่ที่	4
- กุดโก	ใช้ประโยชน์	หมู่ที่	4
- ลำห้วยหนองอ้อ	ใช้ประโยชน์	หมู่ที่	4
- ลำห้วยหนองโต	ใช้ประโยชน์	หมู่ที่	2,6
- ลำห้วยหนองสอ	ใช้ประโยชน์	หมู่ที่	2,6
- ลำห้วยหนองป็น	ใช้ประโยชน์	หมู่ที่	2,6
- ลำห้วยหนองแจ	ใช้ประโยชน์	หมู่ที่	2,3
- ลำห้วยหนองไฉง	ใช้ประโยชน์	หมู่ที่	2,3
- ลำห้วยหนองหมาก	ใช้ประโยชน์	หมู่ที่	11,5,13

- ลำห้วยหนองเม็ก	ใช้ประโยชน์	หมู่ที่	11,5,13
- ลำห้วยหนองรวก	ใช้ประโยชน์	หมู่ที่	11,5,13
- ลำห้วยหนองทม	ใช้ประโยชน์	หมู่ที่	9
- ลำห้วยหนองลุมพุก	ใช้ประโยชน์	หมู่ที่	8
- ลำห้วยหนองหญ้าปล้อง	ใช้ประโยชน์	หมู่ที่	8
- ลำห้วยหนองน่าน้อย	ใช้ประโยชน์	หมู่ที่	11,13,5
- ลำห้วยหนองหญ้าแพรก	ใช้ประโยชน์	หมู่ที่	11,13,5
- ลำห้วยแร่	ใช้ประโยชน์	หมู่ที่	2,3,11
- ลำห้วยหนองบัวแดง	ใช้ประโยชน์	หมู่ที่	9
<u>แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น</u>			
- สระน้ำเทพนิมิตร์	ใช้ประโยชน์	หมู่ที่	7
- สระหนองดินแดง	ใช้ประโยชน์	หมู่ที่	7
- ฝายโป่ง	ใช้ประโยชน์	หมู่ที่	4

9.3 ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค)

ปัจจุบันการประปาภายในเขตตำบลดอนหัน รับผิดชอบและดำเนินการโดย การประปาส่วนภูมิภาค สาขาเมืองขอนแก่น โดยใช้แหล่งน้ำดิบจากแม่น้ำชี ตำบลเมืองขอนแก่น อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น และประปาหมู่บ้าน โดยใช้แหล่งน้ำดิบจากบ่อบาดาล ภายในตำบลดอนหัน

ส่วนที่ 2

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนางานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้นำกรอบการพัฒนาประเทศไทย ตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) นโยบายของรัฐบาล แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ แผนพัฒนาของจังหวัดขอนแก่น กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดขอนแก่นและนโยบายการพัฒนาของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลขอนแก่น มาใช้ในการกำหนดทิศทางพัฒนาให้เชื่อมโยงสอดคล้องกับบริบทศักยภาพและความต้องการของประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลขอนแก่น โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

1.1 แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580)

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๕ กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติ เป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2560 มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2560 โดยกำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อรับผิดชอบในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิธีการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ ในการติดตาม การตรวจสอบ และการประเมินผล รวมทั้งกำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ

เพื่อเป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการจัดทำ ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2560 คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านต่างๆ รวม 6 คณะอันประกอบด้วย คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อรับผิดชอบในการดำเนินการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดตลอดจนได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวางเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ภายในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

สถานการณ์ แนวโน้ม วิสัยทัศน์ และเป้าหมายในการพัฒนาประเทศ

1. บทนำ

การพัฒนาประเทศไทยนับตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1 เป็นต้นมาได้ส่งผลให้ประเทศมีการพัฒนาในทุกมิติ ทั้งในด้านเศรษฐกิจที่ประเทศไทยได้รับการยกระดับเป็นประเทศในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลาง ในด้านสังคมที่มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนส่งผลให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากการเป็นประเทศยากจน และในด้านสิ่งแวดล้อมที่ประเทศไทยมีข้อได้เปรียบในความหลากหลายเชิงนิเวศ อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยยังมีความท้าทายต่อการพัฒนาที่สำคัญ อาทิ อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี 2560 ที่ร้อยละ 3.9 ถือว่าอยู่ในระดับต่ำกว่าศักยภาพ เมื่อเทียบกับร้อยละ 6.0 ต่อปีในช่วงเวลาเกือบ 6 ทศวรรษที่ผ่านมา โดยมีสาเหตุหลักจากการชะลอตัวของการลงทุนภายในประเทศ และสถานการณ์เศรษฐกิจโลกที่ยังไม่ฟื้นตัวได้เต็มที่ โครงสร้างเศรษฐกิจไทยที่ยังไม่สามารถขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมได้อย่างเต็มประสิทธิภาพภาคบริการและภาคเกษตรมีผลิตภาพการผลิตในระดับต่ำ ขาดการนำเทคโนโลยีเข้ามาเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ประกอบกับแรงงานไทยยังมีปัญหาเรื่องคุณภาพและสมรรถนะที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการในการขับเคลื่อนการพัฒนาของประเทศ

นอกจากนี้ ศักยภาพและคุณภาพของประชากรไทยทุกช่วงวัยยังคงเป็นปัจจัยท้าทายสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ แม้ว่าการเข้าถึงระบบบริการสาธารณสุข การศึกษา บริการสาธารณสุข โครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคมอื่น ๆ ของคนไทยมีความครอบคลุมเพิ่มมากขึ้น แต่ยังคงมีปัญหาระดับคุณภาพการให้บริการที่มีมาตรฐานแตกต่างกันระหว่างพื้นที่ ซึ่งเป็นหนึ่งในสาเหตุหลักที่ทำให้ประเทศไทยยังคงมีปัญหาความเหลื่อมล้ำในหลายมิติ ขณะที่ปัญหาด้านความยากจนยังคงเป็นประเด็นท้าทายในการยกระดับการพัฒนาประเทศให้ประชาชนมีรายได้สูงขึ้นและแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำอย่างยั่งยืน ขณะเดียวกันการวางกลยุทธ์ระยะยาวในการฟื้นฟู การใช้ และการรักษาทรัพยากรอย่างบูรณาการเพื่อการพัฒนาประเทศที่ผ่านมายังขาดความชัดเจน ส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศยังมีปัญหาการใช้อย่างสิ้นเปลืองและเสื่อมโทรมลงอย่างรวดเร็ว

ทั้งนี้ ปัญหาดังกล่าวข้างต้นมีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ การพัฒนาประเทศขาดความต่อเนื่องและความยืดหยุ่นในการตอบสนองต่อความต้องการและปัญหาของประชาชน ขณะที่ความมั่นคงภายในประเทศยังมีหลายประเด็นที่ต้องเสริมสร้างให้เกิดความเข้มแข็ง ลดความขัดแย้งทางความคิดและอุดมการณ์ที่มีรากฐานมาจากความเหลื่อมล้ำ ความไม่เสมอภาค การขาดความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม และปัญหาการขาดเสถียรภาพทางการเมืองตลอดจนส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจให้เกิดความรักและความสามัคคี

ในขณะเดียวกัน การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่มีสัดส่วนประชากรวัยแรงงานและวัยเด็กที่ลดลงและประชากรสูงอายุที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จะเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่จะทำให้การพัฒนาประเทศในมิติต่าง ๆ มีความท้าทายมากขึ้น ทั้งในส่วนของเสถียรภาพทางการเงินการคลังของประเทศในการจัดสวัสดิการเพื่อดูแลผู้สูงอายุที่เพิ่มสูงขึ้น การลงทุนและการออม การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ความมั่นคงทางสังคม การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนซึ่งจะเป็นประเด็นท้าทายต่อการขับเคลื่อนประเทศไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว

2. ปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศ

แม้ว่าประเทศไทยจะมีตำแหน่งที่ตั้งที่สามารถเป็นศูนย์กลางในการเชื่อมโยงในภูมิภาคและเป็นประตูสู่เอเชีย แต่การที่มีอาณาเขตติดกับประเทศเพื่อนบ้านหลายประเทศ ทำให้ปัญหาด้านเขตแดนกับประเทศเพื่อนบ้านยังคงเป็นความท้าทายด้านความมั่นคงในอนาคต นอกจากนี้ ประเทศไทยยังคงต้องให้ความสำคัญกับปัญหาด้านความมั่นคงอื่น ๆ ที่มีความซับซ้อน ละเอียดอ่อน และมีความเชื่อมโยงกันหลายมิติที่อาจเป็นประเด็นท้าทายต่อการสร้างบรรยากาศความไว้วางใจระหว่างรัฐกับประชาชนและระหว่างประชาชนกับประชาชน ซึ่งรวมถึงการสร้างความสัมพันธ์ของคนในชาติที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาความขัดแย้งระหว่างกลุ่มประชากรไทยที่มีแนวคิดและความเชื่อที่แตกต่างกันอย่างยั่งยืน นอกจากนี้ การขยายอิทธิพลและการเพิ่มบทบาทของประเทศมหาอำนาจ ที่อาจก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่ระบบหลายขั้วอำนาจ หรือเกิดการย้ายขั้วอำนาจทางเศรษฐกิจ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศในอนาคต ขณะที่องค์กรที่ไม่ใช่รัฐ อาทิ องค์กรระหว่างประเทศ และบริษัทข้ามชาติ จะมีบทบาทมากขึ้นในการกำหนดกฎ ระเบียบ ทิศทางความสัมพันธ์และมาตรฐานสากลต่างๆ ทั้งในด้านความมั่นคง และเศรษฐกิจ รวมทั้งการรวมกลุ่มเศรษฐกิจและการเปิดเสรีในภูมิภาคที่นำไปสู่ความเชื่อมโยงในทุกระบบ อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านอาชญากรรมข้ามชาติและเศรษฐกิจนอกระบบ รวมทั้งปัญหายาเสพติด การค้ามนุษย์ และการลักลอบเข้าเมือง

ในทางกลับกัน ความเปลี่ยนแปลงจากโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ได้รับการพัฒนาอย่างก้าวกระโดดจะก่อให้เกิดนวัตกรรมอย่างพลิกผัน อาทิ เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ อินเทอร์เน็ตในทุกสิ่ง การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ หุ่นยนต์และโดรน เทคโนโลยีพันธุกรรมสมัยใหม่ และเทคโนโลยีทางการเงิน ซึ่งตัวอย่างแนวโน้มการพัฒนาเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดดเหล่านี้ คาดว่าจะเป็นปัจจัยสนับสนุนหลักที่ช่วยทำให้เศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มที่จะกลับมาขยายตัวได้เข้มแข็งขึ้น แนวโน้มสำคัญที่จำเป็นต้องมีการติดตามอย่างใกล้ชิด อาทิ การรวมกลุ่มทางการค้าและการลงทุนที่จะมีความหลากหลายเพิ่มมากขึ้น การแข่งขันที่คาดว่าจะรุนแรงขึ้นในการเพิ่มผลิตภาพและสร้างความหลากหลายของสินค้าและบริการที่ตอบโจทย์รูปแบบชีวิตใหม่ๆ

นอกจากนั้น ประเทศไทยคาดว่าจะเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัยระดับสุดยอดในปี ๒๕๗๔ จะก่อให้เกิดโอกาสใหม่ๆ ในการตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้บริโภครุ่นสูงวัยที่มีสัดส่วนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการคาดการณ์ว่าครอบครัวไทยจะมีขนาดเล็กลงและมีรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้นประชากรในประเทศไทยจะมีช่วงอายุที่แตกต่างกันและจะมีกลุ่มคนช่วงอายุใหม่ๆ เพิ่มขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อทัศนคติและพฤติกรรมที่แตกต่าง

กัน ดังนั้น การเตรียมความพร้อมของประชากรให้มีคุณภาพและการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ในการผลิตและการบริการของประเทศจะเป็นความท้าทายสำคัญในระยะต่อไป

ในขณะเดียวกัน โครงสร้างประชากรที่เข้าสู่สังคมสูงวัย อาจทำให้เกิดความต้องการแรงงานต่างชาติเพิ่มมากขึ้นเพื่อทดแทนจำนวนแรงงานไทยที่ลดลง ซึ่งปัจจัยด้านการเปิดเสรีในภูมิภาคและความก้าวหน้าของการพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งในภูมิภาคจะทำให้การเคลื่อนย้ายแรงงานและการย้ายถิ่นมีความสะดวกมากขึ้น และเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายประชากรเข้าออกประเทศเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มประชากรที่มีศักยภาพซึ่งมีแนวโน้มในการเคลื่อนย้ายไปเรียนหรือทำงานในทั่วทุกมุมโลกสูงขึ้น ทั้งนี้ การย้ายถิ่นส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหาโอกาสทางเศรษฐกิจที่ดีขึ้น จึงอาจจะเป็นไปได้ที่ประเทศไทยจะยังคงเป็นประเทศผู้รับของประชากรจากประเทศเพื่อนบ้านขณะที่ประชากรไทยโดยเฉพาะแรงงานทักษะอาจมีแรงจูงใจในการย้ายถิ่นไปยังประเทศที่มีระดับการพัฒนาที่ดีกว่า อาจทำให้การแย่งชิงแรงงานมีความรุนแรงมากขึ้น ซึ่งจะยิ่งทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลงของบริบทสังคมไทย

นอกจากนี้ ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศคาดว่าจะมีความรุนแรงมากขึ้นทั้งในเชิงความผันผวน ความถี่ และขอบเขตที่กว้างขวางมากขึ้น ซึ่งจะสร้างความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สิน ระบบโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น ตลอดจนระบบผลิตทางการเกษตรที่สัมพันธ์ต่อเนื่องกับความมั่นคงด้านอาหารและน้ำ ขณะที่ระบบนิเวศต่างๆ มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง และมีความเป็นไปได้ค่อนข้างสูงในการสูญเสียความสามารถในการรองรับความต้องการของมนุษย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างไรก็ดี ระดับความรุนแรงของผลกระทบอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกและความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศต่าง ๆ ดังกล่าวที่แต่ละประเทศจะต้องเผชิญจะมีความแตกต่างกัน ทำให้การเป็นสังคมสีเขียวการรักษาและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการจะได้รับความสำคัญและความสนใจจากนานาประเทศรวมทั้งประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือกรวมถึงการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหารมีแนวโน้มที่จะมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้นกฎระเบียบและข้อตกลงด้านสิ่งแวดล้อมจะมีความเข้มข้นและเข้มงวดขึ้น โดยกรอบการพัฒนาตามข้อตกลงระหว่างประเทศต่างๆ ที่สำคัญ เช่น เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และบันทึกความตกลงปารีสจะได้รับการนำไปปฏิบัติอย่างจริงจังมากยิ่งขึ้น

แนวโน้มเหล่านี้จะก่อให้เกิดความท้าทายต่อการพัฒนาประเทศในหลายมิติ ทั้งในส่วนของการทำงานและอาชีพ สาขาการผลิตและบริการใหม่ๆ ความมั่นคงของประเทศอันเกิดจากภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาชญากรรมไซเบอร์ รูปแบบการก่อสงครามที่ใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือ การเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสาร องค์กรความรู้ เทคโนโลยีและสินค้าและบริการ การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่รวดเร็วและคาดการณ์ได้ยากการเกิดขึ้นของโรคระบาด และโรคอุบัติใหม่ที่จะส่งผลให้การเฝ้าระวังด้านการสาธารณสุขในประเทศมีความสำคัญมากขึ้น อาจนำไปสู่ปัญหาความเหลื่อมล้ำที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นได้ หากไม่มีมาตรการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและรองรับผลกระทบต่างๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ซึ่งรวมถึงการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบพลิกผันที่จะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะอย่างยิ่งหากการเข้าถึงเทคโนโลยี โครงสร้างพื้นฐาน และองค์ความรู้สมัยใหม่มีระดับความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มประชากรต่างๆ โดยการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและ

นวัตกรรมดังกล่าวจะส่งผลต่อทั้งการจ้างงานและอาชีพที่จะมีรูปแบบและลักษณะงานที่เปลี่ยนไป มีความต้องการแรงงานที่มีสมรรถนะสูงเพิ่มมากขึ้น หลายอาชีพอาจหายไปจากตลาดงานในปัจจุบันและบางอาชีพจะถูกทดแทนด้วยระบบอัตโนมัติโดยเฉพาะอาชีพที่ต้องการทักษะระดับต่ำ ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อความมั่นคงและคุณภาพชีวิตของประชาชนที่ปรับตัวไม่ทันหรือขาดความรู้และทักษะที่ทันกับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไป กระแสโลกาภิวัตน์ที่จะทำให้เกิดการพัฒนาขยายความเป็นเมือง วิถีชีวิตที่เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศที่อาจจะมีผลกระทบรุนแรงมากขึ้น ซึ่งปัจจัยทั้งหมดดังกล่าวจะส่งผลให้ปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำของประเทศมีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น

จากปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในมิติต่างๆข้างต้น เห็นได้ว่าบริบทและสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีพลวัตสูง และมีความซับซ้อนหลากหลายมิติ ซึ่งจะส่งผลต่ออนาคตการพัฒนาประเทศอย่างมาก ดังนั้น การพัฒนาประเทศจึงจำเป็นต้องมียุทธศาสตร์การพัฒนาที่ครอบคลุมทุกมิติและทุกด้านการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง มีความร่วมมือในลักษณะประชารัฐจากภาคส่วนต่างๆ ในรูปแบบของหุ้นส่วนการพัฒนาที่เป็นการทำงานอย่างบูรณาการ เนื่องจากทุกมิติการพัฒนามีความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน โดยประเทศไทยจำเป็นต้องมีทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ มีความรู้ สมรรถนะ และทักษะที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ สามารถรู้เท่าทันและปรับตัวให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข มีอาชีพที่มั่นคง สร้างรายได้ ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลง กฎเกณฑ์และกติกาใหม่ๆ และมาตรฐานที่สูงขึ้น โดยเฉพาะในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วซึ่งจำเป็นต้องมีการพัฒนาระบบและปัจจัยส่งเสริมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องไปพร้อมกัน ทั้งในส่วนของระบบการเรียนการสอน และการพัฒนาทักษะฝีมือที่สอดคล้องกันกับการพัฒนาของคนในแต่ละช่วงวัย ระบบบริการสาธารณะ โครงสร้างพื้นฐาน รวมทั้งการให้ความสำคัญกับการส่งเสริมเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับเป็นเจ้าของเทคโนโลยีและนวัตกรรมก้าวทันโลก จากการต่อยอดการพัฒนาบนพื้นฐานนโยบายไทยแลนด์ 4.0 ส่งผลให้เกิดการสร้างห่วงโซ่มูลค่าทางเศรษฐกิจในทั้งภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตรและภาคบริการ กระจายผลประโยชน์จากการพัฒนา ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ และนำไปสู่การเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกภาคส่วน

นอกจากนี้ ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหาร การรักษาไว้ซึ่งความหลากหลายเชิงนิเวศ การส่งเสริมการดำเนินชีวิตและธุรกิจ และการพัฒนาและขยายความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่องที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมกับการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ที่ชัดเจน ขณะที่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ กฎหมายระบบภาษีต้องมีกลยุทธ์การพัฒนาที่สามารถอำนวยความสะดวกและส่งเสริมให้ประเทศมีศักยภาพการแข่งขันที่สูงขึ้น และสามารถใช้จุดแข็งในเรื่องตำแหน่งที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของประเทศให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศมากขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญของการรวมกลุ่มความร่วมมือกับนานาประเทศในระดับภูมิภาคและระดับโลก เพื่อกระชับและสร้างสัมพันธ์ไมตรี เสริมสร้างความสัมพันธ์ทางการทูต ซึ่งจะก่อให้เกิดการสร้างพลังทางเศรษฐกิจและรักษาความมั่นคงของประเทศ โดยจำเป็นต้องสร้างความพร้อมในการที่จะยกระดับมาตรฐานและมีการปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบกติกาสากลในด้านต่างๆ ขณะเดียวกันประเทศไทยจำเป็นต้องเร่งให้มี

การปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดีและมีเสถียรภาพทางการเมือง มีการส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจเพื่อให้เกิดความรักความสามัคคี และลดความขัดแย้งภายในประเทศ โดยที่นโยบายการพัฒนาต่างๆ จำเป็นต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับโครงสร้างและลักษณะพฤติกรรมของประชากรที่อาจจะมีแตกต่างจากปัจจุบันมากขึ้น

ดังนั้น ภายใต้เงื่อนไขโครงสร้างประชากร โครงสร้างเศรษฐกิจ สภาพสังคม สภาพภูมิอากาศ สิ่งแวดล้อม และปัจจัยการพัฒนาต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ส่งผลให้ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการวางแผนการพัฒนาที่รอบคอบและครอบคลุม อย่างไรก็ตาม หลายประเด็นพัฒนาเป็นเรื่องที่ต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินงานเพื่อให้เกิดการปรับตัวซึ่งจะต้องหยั่งรากลึกถึงถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างการขับเคลื่อนการพัฒนาให้ประเทศเจริญก้าวหน้าไปในอนาคตจึงจำเป็นต้องกำหนดวิสัยทัศน์ในระยะยาวที่ต้องบรรลุ พร้อมทั้งแนวยุทธศาสตร์หลักในด้านต่างๆ เพื่อเป็นกรอบในการขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างบูรณาการบนพื้นฐานประชารัฐ เพื่อยกระดับจุดแข็งและจุดเด่นของประเทศ และปรับปรุงแก้ไขจุดอ่อนและจุดด้อยต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ โดยยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นเป้าหมายใหญ่ในการขับเคลื่อนประเทศ และถ่ายทอดไปสู่แผนในระดับอื่น ๆ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติทั้งในระดับยุทธศาสตร์ ภารกิจและพื้นที่ ซึ่งรวมถึงพื้นที่พิเศษต่างๆ อาทิ เขตเศรษฐกิจพิเศษ ชายแดน เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศสามารถดำเนินการได้อย่างมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

4. วิสัยทัศน์ประเทศไทย

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า **“มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”** เพื่อสนองต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็ง ครอบครัวมี

ความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีการออม สำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วนมีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติ ไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจนเศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่างๆทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศเพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไป ได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญาทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้ การรักษาและการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืนและให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ **“ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน”** โดยยกระดับศักยภาพของประเทศไทยในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- 1) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- 2) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- 3) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- 4) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม

5) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของ
ทรัพยากรธรรมชาติ

6) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

4. ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

4.1 ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

- (1) การรักษาความสงบภายในประเทศ
- (2) การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง
- (3) การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อ
ความมั่นคงของชาติ
- (4) การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ
รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มิใช่ภาครัฐ
- (5) การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

4.2 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

- (1) การเกษตรสร้างมูลค่า
- (2) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
- (3) สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว
- (4) โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก
- (5) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

4.3 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

- (1) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม
- (2) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
- (3) ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลง
ในศตวรรษที่ 21
- (4) การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย
- (5) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี
- (6) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพ
ทรัพยากรมนุษย์
- (7) การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนา
ประเทศ

4.4 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

- (1) การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ
- (2) การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี
- (3) การเสริมสร้างพลังทางสังคม

(4) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเอง และการจัดการตนเอง

4.5 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับ

สิ่งแวดล้อม

- (1) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
- (2) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล
- (3) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ
- (4) พัฒนาพื้นที่เมือง เมืองขอนแก่น เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง
- (5) พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (6) ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

4.6 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

- (1) ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวกรวดเร็ว โปร่งใส
- (2) ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมาย และเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่
- (3) ภาครัฐมีขนาดเล็ก gọn เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ
- (4) ภาครัฐมีความทันสมัย
- (5) บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ
- (6) ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (7) กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น
- (8) กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค

1.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564)

“พลิกโฉมประเทศไทยสู่ เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน”

(Transformation to Hi-Value and Sustainable Thailand)

ในการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ครั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้จัดทำบนพื้นฐานของกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) ซึ่งเป็นแผนหลักของการพัฒนาประเทศ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) รวมทั้งการปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย 4.0 ตลอดจนประเด็นการปฏิรูปประเทศ นอกจากนี้ ได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน ทั้งในระดับกลุ่มอาชีพ ระดับภาค และ

ระดับประเทศในทุกขั้นตอนของแผนฯ อย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง เพื่อร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และ ทิศ ทางการพัฒนาประเทศ รวมทั้งร่วมจัดทารายละเอียดยุทธศาสตร์ของแผนฯ เพื่อมุ่งสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่ง และ ยั่งยืน”

การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 จึงเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญในการเชื่อมต่อกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ในลักษณะการแปลงยุทธศาสตร์ระยะยาวสู่การปฏิบัติ โดยในแต่ละยุทธศาสตร์ของ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ได้กำหนดประเด็นการพัฒนา พร้อมทั้งแผนงาน/โครงการสำคัญที่ต้องดำเนินการให้ เห็นผลเป็นรูปธรรมในช่วง 5 ปีแรกของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และ ระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม ขณะเดียวกัน ยังได้กำหนดแนวคิดและกลไกการขับเคลื่อนและติดตามประเมินผลที่ชัดเจน เพื่อกำกับให้การ พัฒนาเป็นไปอย่างมีทิศทางและเกิดประสิทธิภาพ นำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของสังคมไทย

1. ภาพรวมการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12

1.1 หลักการ

1.2 จุดเปลี่ยนสำคัญในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ 12

1.3 ประเด็นการพัฒนาหลักที่สำคัญในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12

2. การประเมินสภาพแวดล้อมการพัฒนาประเทศ

2.1 สถานการณ์และแนวโน้มภายนอก

2.2 สถานการณ์และแนวโน้มภายใน

3. วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12

3.1 วัตถุประสงค์

3.2 เป้าหมายรวม

4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 มีทั้งหมด 10 ยุทธศาสตร์ โดยมี 6 ยุทธศาสตร์ ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี และอีก 4 ยุทธศาสตร์ที่เป็นปัจจัยสนับสนุน ดังนี้

4.1 ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

4.2 ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

4.3 ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

4.4 ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

4.5 ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่ง

คั่ง และยั่งยืน

4.6 ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ

และธรรมาภิบาลในสังคมไทย

4.7 ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

4.8 ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

4.9 ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

4.10 ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

5. การขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12สู่การปฏิบัติ

5.1 หลักการ

5.2 แนวทางขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12

5.3 การติดตามประเมินผลแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12

1.3 แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

➔ แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พ.ศ. 2566 – 2570 ฉบับทบทวน

1. สภาพทั่วไป

1.1 **ที่ตั้ง** ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตั้งอยู่ระหว่างละติจูด $14^{\circ}7'$ ถึง $18^{\circ}27'$ เหนือ และลองจิจูด $100^{\circ}54'$ ถึง $105^{\circ}37'$ ตะวันออก ตั้งอยู่ในตำแหน่งศูนย์กลางของอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง โดยมีอาณาเขตติดต่อกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ด้านตะวันออกและด้านเหนือ มีแม่น้ำโขงเป็นเส้นกั้นพรมแดน และด้านใต้ ติดต่อราชอาณาจักรกัมพูชา โดยมีเทือกเขาพนมดงรัก กั้นพรมแดน

1.2 **พื้นที่และลักษณะภูมิประเทศ** มีพื้นที่รวม 105.53 ล้านไร่ ลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบสูง มีความลาดเอียงไปทางตะวันออก มีลักษณะคล้ายกระทะ แบ่งเป็น ๒ เขตใหญ่ ได้แก่ บริเวณแอ่งที่ราบโคราช อยู่บริเวณที่ราบลุ่มแม่น้ำมูลและชี ลักษณะเป็นที่ราบสูงสลับกับเนินเขา และบริเวณแอ่งสกลนคร อยู่ทาง ตอนเหนือของภาค ตั้งแต่แนวเขาภูพานไปจนถึงแม่น้ำโขง เทือกเขาที่แบ่งระหว่างแอ่งโคราชและแอ่งสกลนคร ได้แก่ เทือกเขาภูพาน

1.3 **ภูมิอากาศ** มีอากาศร้อนชื้นสลับกับแล้ง แบ่งเป็น 3 ฤดู คือ **ฤดูร้อน** ช่วงเดือนกุมภาพันธ์-พฤษภาคม อากาศจะร้อนและแห้งแล้งมาก จังหวัดที่มีอุณหภูมิสูงสุด คือ อุตรดิตถ์ **ฤดูฝน** ช่วงเดือนพฤษภาคม-ตุลาคม ได้รับอิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ทำให้มีฝนตกเป็นบริเวณกว้าง แต่มีแนวเทือกเขาตงพญาเย็นและสันเขาแพง กั้นลมฝนจากมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ส่งผลให้พื้นที่แอ่งโคราช ซึ่งเป็นเขตเงาฝนจึงมีสภาพแห้งแล้งกว่าแอ่งสกลนคร จังหวัดที่มีฝนตกมากที่สุด คือ นครพนม ฝนตกน้อยที่สุด คือ นครราชสีมา **ฤดูหนาว** ช่วงเดือน พฤศจิกายน-กุมภาพันธ์ อากาศหนาวเย็น ได้รับอิทธิพลของลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือจากประเทศจีน จังหวัดที่มีอุณหภูมิต่ำสุด คือ จังหวัดเลย

1.4 **การใช้ประโยชน์ที่ดิน** ในปี 2559 มีพื้นที่รวม 105.53 ล้านไร่ จำแนกเป็นพื้นที่ป่าไม้ 15.66 ล้านไร่ หรือร้อยละ 14.9 พื้นที่ทางการเกษตร 63.87 ล้านไร่ หรือร้อยละ 60.5 และพื้นที่ใช้ประโยชน์อื่นๆ 26.02 ล้านไร่ หรือร้อยละ 24.7 ของพื้นที่ภาค

1.5 ทรัพยากรธรรมชาติ

1.5.1 **ดิน** สภาพดินเป็นดินทรายไม่อุ้มน้ำ ทำให้ขาดแคลนน้ำ และขาดธาตุอาหาร ใต้ดินมีเกลือหิน ทำให้ดินเค็ม จึงมีข้อจำกัดต่อการใช้ที่ดินเพื่อการเกษตร

1.5.2 แหล่งน้ำ มีลุ่มน้ำขนาดใหญ่ ๓ ลุ่มได้แก่ แม่น้ำชี มีความยาวประมาณ 765 กิโลเมตร ยาวที่สุดในประเทศไทย มีต้นน้ำที่ทิวเขาเพชรบูรณ์ และไหลไปรวมกับแม่น้ำมูลที่จังหวัดอุบลราชธานี แม่น้ำมูล มีความยาวประมาณ 641 กิโลเมตร ต้นน้ำอยู่ที่เทือกเขาสันกาแพงแล้วไหลลงสู่แม่น้ำโขงที่จังหวัดอุบลราชธานี นอกจากนี้ยังมีลำน้ำสาขาย่อย ได้แก่ ลาป่า ลาน้ำอูน ลาน้ำสงคราม ลาเสียว ลาน้ำเลย ลาน้ำพอง และลาตะคอง รวมทั้งแหล่งน้ำธรรมชาติขนาดใหญ่ ที่กระจายอยู่ในพื้นที่ เช่น หนองหาร (สกลนคร) และ บึงละหาน (ชัยภูมิ) นอกจากนี้ยังมีแหล่งน้ำบาดาล มีปริมาณน้ำในเกณฑ์เฉลี่ย 5-10 ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง ที่ความลึกของบ่อประมาณ 30 เมตร คุณภาพของน้ำบาดาลมีตั้งแต่เค็มจัด กร่อย และจืด เนื่องจากพื้นที่ในแอ่งโคราชและแอ่งสกลนครจะรองรับด้วยหินเกลือ หากเจาะน้ำบาดาลลึกเกินไปอาจเจพบน้ำเค็ม

1.5.3 ป่าไม้ ในปี 2560 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีพื้นที่ป่าไม้จำนวน 15.66 ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ 14.9 ของพื้นที่ภาค หรือร้อยละ 15.3 ของพื้นที่ป่าไม้ทั้งประเทศ ซึ่งยังต่ำกว่าค่าเป้าหมาย ในการรักษาสมดุลของระบบนิเวศที่จะต้องมียพื้นที่ป่าไม้ร้อยละ 40 ของพื้นที่ ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็น ป่าเบญจพรรณ

2. โครงข่ายคมนาคมขนส่งและการบริการสาธารณูปโภค

2.1 โครงข่ายถนน เชื่อมโยงกับโครงข่ายหลักของประเทศและเชื่อมโยงสู่ประเทศเพื่อนบ้าน สปป.ลาว กัมพูชา และสามารถเชื่อมโยงไปยังเวียดนามและจีนตอนใต้

2.1.1 ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒ (ถนนมิตรภาพ)

2.1.2 เส้นทางแนวระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก

2.1.3 เส้นทางใหม่เศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก ๒

2.2 รถไฟ

2.3 สนามบิน

2.4 ด้านชายแดน

2.5 แผนงานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ที่อยู่ระหว่างดำเนินการ ในภาค ได้แก่ รถไฟความเร็วสูง (ช่วงกรุงเทพฯ-นครราชสีมา ช่วงนครราชสีมา-หนองคาย) รถไฟทางคู่ (ช่วงชุมทางถนนจิระ-ขอนแก่น ช่วงขอนแก่น-หนองคาย ช่วงจิระ-อุบลราชธานี) ทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองและทางพิเศษ (ช่วงบางปะอิน-นครราชสีมา ช่วงระยองเศรษฐกิจ EWEC ด้านตะวันออก)

2.6 บริการสาธารณูปโภค

2.6.1 ไฟฟ้า

2.6.2 ประปา

3. สภาพเศรษฐกิจและรายได้

3.1 ภาพรวมเศรษฐกิจ

3.2 เศรษฐกิจรายสาขา

3.3 เศรษฐกิจระดับครัวเรือน

4. ประชากรและสังคม

4.1 ประชากร

จำนวนประชากรของภาคมากที่สุดของประเทศ ปี 2560 มีจำนวนประชากร 21.98 ล้านคน หรือร้อยละ 33.2 ของประเทศ เพิ่มขึ้นจาก 21.69 ล้านคน ในปี 2555 และมีอัตราการเพิ่มขึ้นของประชากรในช่วงปี 2555-2560 โดยเฉลี่ยร้อยละ 0.31 ต่ำกว่าประเทศที่มีอัตราการเพิ่มเฉลี่ยร้อยละ 0.54 โดยจังหวัดนครราชสีมา มีประชากรมากที่สุด 2.58 ล้านคน รองลงมา คือ จังหวัดอุบลราชธานี มีประชากร 1.81 ล้านคน และจังหวัดขอนแก่น มีประชากร 1.76 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 12.0 8.5 และ 8.2 ของประชากรภาค ตามลำดับ

4.2 แรงงาน

แรงงานส่วนใหญ่มีความรู้ระดับประถมศึกษา แรงงานระดับอาชีวะมีสัดส่วนน้อยมาก ในปี 2560 มีกำลังแรงงาน 9.63 ล้านคน ส่วนใหญ่อยู่ในภาคเกษตร ร้อยละ 50.77 ของกำลังแรงงาน ของภาค จำนวนแรงงานที่มีความรู้ระดับประถมลดลง จากร้อยละ 57.8 ในปี 2555 เป็นร้อยละ 56.48 ในปี 2560 มีความรู้ระดับมัธยมต้น เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 16.02 ในปี 2555 เป็นร้อยละ 17.9 ในปี 2560 ระดับมัธยมปลาย เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 11.87 ในปี 2555 เป็นร้อยละ 11.96 ในปี 2560 แรงงานระดับอาชีวะเพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากร้อยละ 2.07 ในปี 2555 เป็นร้อยละ 2.09 ในปี 2560 ระดับอุดมศึกษา เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 7.05 ในปี 2555 เป็นร้อยละ 9.56 ในปี 2560

4.3 การศึกษา

สถาบันการศึกษามีทุกระดับ โดยระดับอุดมศึกษามี 53 แห่ง ครอบคลุมเกือบทุกจังหวัด แยกเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ 36 แห่ง เอกชน 10 แห่ง และสถาบันวิทยาลัยชุมชน 7 แห่ง ในจำนวนนี้เป็นสถาบันวิจัย 12 แห่ง ซึ่งมากที่สุดในประเทศ

4.4 สาธารณสุข

มีสถานบริการสาธารณสุขให้บริการครอบคลุมทั่วถึงทุกพื้นที่ ในปี 2560 มีจำนวนโรงพยาบาลรัฐบาล 323 แห่ง ได้แก่ โรงพยาบาลชุมชน (รพช.) 291 แห่ง โรงพยาบาลทั่วไป (รพท.) 23 แห่ง โรงพยาบาลศูนย์ (รพศ.) 9 แห่ง และโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล (รพ.สต.) จำนวน 3,477 แห่ง

5. ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และภัยพิบัติ

5.1 สถานการณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ทรัพยากรป่าไม้มีแนวโน้มลดลง ในปี 2560 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีพื้นที่ป่าไม้ จำนวน 15.66 ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ 14.9 ของพื้นที่ภาค หรือร้อยละ 15.3 ของพื้นที่ป่าไม้ทั้งประเทศ ในช่วงปี 2556-2560 มีอัตราการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ป่าไม้ของภาคลดลงเฉลี่ยร้อยละ 0.24 เนื่องจาก การบุกรุกพื้นที่ป่าไม้เพื่อการเกษตรที่เพิ่มมากขึ้น โดยจังหวัดที่มีพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่จังหวัดมากที่สุดได้แก่ จังหวัดมุกดาหาร รองลงมาคือ จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดเลย และจังหวัดอุบลราชธานี

5.2 สถานการณ์ด้านภัยพิบัติ

การเกิดไฟป่ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ในช่วงปี 2556-2560 มีจำนวนการเกิดไฟป่าเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 8.8 โดยปี 2560 เกิดไฟไหม้ป่า จำนวน 878 ครั้ง พื้นที่ถูกไฟไหม้ 9,687 ไร่ ลดลงจาก ปี 2556 ที่มีจำนวน 1,574 ครั้ง และจำนวนพื้นที่ป่าถูกไฟไหม้ 19,622 ไร่ ซึ่งเป็นปีที่เกิดไฟไหม้ป่ามากที่สุด โดยในระหว่างปี 2556-2560 เกิดไฟไหม้ป่าเฉลี่ย 1,268.8 ครั้งต่อปี คิดเป็นพื้นที่ที่ถูกไฟไหม้เฉลี่ย 18,741.2 ไร่ต่อปี

6. สภาวะแวดล้อม

6.1 จุดแข็ง

6.2 จุดอ่อน

6.3 โอกาส

6.4 ภัยคุกคาม

7. ปัญหาและประเด็นท้าทาย

8. แนวคิดและทิศทางการพัฒนา

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีปัญหาพื้นฐานด้านการขาดแคลนน้ำ ดินคุณภาพต่ำ ประสบอุทกภัยและ ภัยแล้งซ้ำซาก คนมีปัญหาทั้งในด้านความยากจน และมีปัญหาภาวะทุพโภชนาการ แต่มีความพร้อม ด้านสถาบันการศึกษาและสถาบันวิจัย ดังนั้น การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไปสู่ความ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” จำเป็นจะต้องแก้ไขปัญหามูลฐานควบคู่ไปกับการพัฒนาการวิจัยเพื่อใช้ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในภาคให้มีการเจริญเติบโตได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมทั้งการแสวงหาโอกาสการนำความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมจากภายนอกมาช่วยขับเคลื่อน โดยการใช้ประโยชน์จากโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งขนาดใหญ่ที่เชื่อมโยงภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับโครงข่ายระบบการคมนาคมขนส่ง และพื้นที่เศรษฐกิจหลักของประเทศ รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากการเชื่อมโยงและข้อตกลงกับประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่ม อนุภูมิภาคแม่น้ำโขงที่กำลังมีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วมาเสริมสร้างกิจกรรมการพัฒนาใหม่ ๆ ให้แก่ภาค เพื่อให้มีอัตราการเติบโตที่สูงเพียงพอต่อการลดความเหลื่อมล้ำกับพื้นที่ส่วนอื่นๆ ของประเทศได้ในระยะยาว

8.1 เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ : พัฒนาอีสานสู่มิติใหม่ให้เป็น “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาค กลุ่มแม่น้ำโขง”

8.2 วัตถุประสงค์

8.2.1 เพื่อแก้ปัญหาปัจจัยพื้นฐานด้านน้ำและดิน ให้เอื้อต่อการประกอบอาชีพ การดำรงชีพ และการพัฒนาเศรษฐกิจของภาค

8.2.2 เพื่อดูแลช่วยเหลือคนจน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี พึ่งพาตนเอง พึ่งพาครอบครัว และพึ่งพากันในชุมชนได้

8.2.3 เพื่อยกระดับการผลิตและการสร้างมูลค่าเพิ่มโดยใช้ความรู้เทคโนโลยี และนวัตกรรม สนับสนุนให้การเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคไม่ต่ำกว่าระดับประเทศ

8.2.4 เพื่อเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าของระบบเศรษฐกิจภาคเข้ากับระบบเศรษฐกิจของประเทศ และภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

8.2.5 เพื่อพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง และมีบทบาทสนับสนุนประเทศเป็นศูนย์กลางภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

8.3 เป้าหมาย

8.3.1 อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือขยายตัวเพิ่มขึ้น

8.3.2 สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ภาคตะวันออกเฉียงเหนือลดลง

8.4 ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		2562	2563	2564	2565	2562-2565
อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	892,676 ล้านบาท (ปี 2559)	ขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3.5	ขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3.5	ขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3.5	ขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3.5	ขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 3.5 ต่อปี
สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	0.446 (ปี 2560)	ลดลงต่ำกว่า 0.446	ลดลงต่ำกว่า 0.446	ลดลงต่ำกว่า 0.446	ลดลงต่ำกว่า 0.446	ลดลงต่ำกว่า 0.446

8.5.1 ยุทธศาสตร์ที่ 1 บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน

8.5.2 ยุทธศาสตร์ที่ 2 แก้ปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

8.5.3 ยุทธศาสตร์ที่ 3 สร้างความเข้มแข็งของฐานเศรษฐกิจภายในควบคู่กับ การแก้ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

8.5.4 ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ

8.5.5 ยุทธศาสตร์ที่ 5 ใช้โอกาสจากการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจหลักภาคกลางและพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) เพื่อพัฒนาเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ๆ ของภาค

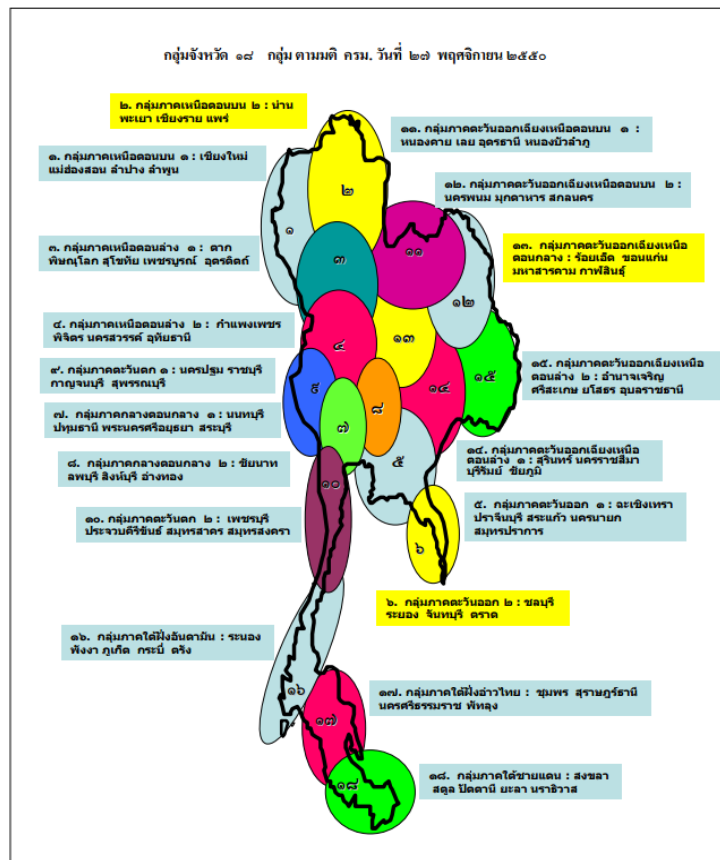
8.5.6 ยุทธศาสตร์ที่ 6 พัฒนาความร่วมมือและใช้ประโยชน์จากข้อตกลงกับประเทศ เพื่อนบ้านในการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตามแนวชายแดนและแนวระเบียงเศรษฐกิจ

1.3 แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

➤ แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (กลุ่มจังหวัดร้อยเอ็ด-ขอนแก่น-มหาสารคาม-กาฬสินธุ์)

คณะรัฐมนตรี มีมติเมื่อวันที่ 27 พฤศจิกายน 2550 จัดแบ่งกลุ่มจังหวัด เป็น 18 กลุ่มจังหวัด โดยจังหวัดขอนแก่น จัดอยู่ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบด้วย จังหวัดขอนแก่น ร้อยเอ็ด มหาสารคาม และกาฬสินธุ์ หรือเรียกว่ากลุ่ม “ร้อยแก่นสารสินธุ์” (ร้อย มาจาก ร้อยเอ็ด, แก่น มาจาก ขอนแก่น, สาร มาจาก มหาสารคาม, สินธุ์ มาจาก กาฬสินธุ์)

รูปที่ 1 แสดงการจัดกลุ่มจังหวัด 18 กลุ่มจังหวัด

“เพิ่มผลิตภาพพืชเศรษฐกิจหลัก (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง) อุตสาหกรรม การค้า การบริการ การท่องเที่ยวและการลงทุนสู่สากล” เป้าหมายการพัฒนา

เป้าประสงค์ (เชิงวิสัยทัศน์)

เพื่อก้าวไปสู่วิสัยทัศน์และการพัฒนากลุ่มจังหวัดที่พึงปรารถนาในระยะยาว 4 ปี จึงได้กำหนดเป้าหมายหลักในการพัฒนากลุ่มจังหวัดไว้ดังนี้

- 1) เพิ่มคุณภาพการผลิตพืชเศรษฐกิจหลักให้ได้มาตรฐาน
- 2) เพิ่มมูลค่าการค้า การลงทุน การแปรรูปพืชเศรษฐกิจ
- 3) พัฒนาการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดสู่การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
- 4) เตรียมความพร้อมกลุ่มจังหวัดในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ตัวชี้วัดรวม

- 1) ร้อยละผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ที่เพิ่มขึ้น
- 2) ร้อยละของจำนวนแปลงที่ได้รับการรับรอง GAP
- 3) ร้อยละมูลค่าภาคการค้าการลงทุนที่เพิ่มขึ้น
- 4) ร้อยละรายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดที่เพิ่มขึ้น

ประเด็นยุทธศาสตร์/กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ตัวชี้วัด และกลยุทธ์การพัฒนาเพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ของการพัฒนารายได้ประเด็นยุทธศาสตร์ รวม 4 ประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาศักยภาพการผลิต การแปรรูป การค้า พืชเศรษฐกิจให้มีความเข้มแข็ง

1) เป้าประสงค์

- 1.1) เพิ่มคุณภาพผลผลิตทางการเกษตรให้มีคุณภาพที่ดี
- 1.2) พัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์แปรรูปและเพิ่มช่องทางการตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์

แปรรูปจากสินค้าเกษตร

2) ตัวชี้วัด

- 2.1) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนแปลงที่ได้รับการรับรอง GAP
- 2.2) ร้อยละผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ที่เพิ่มขึ้น

3) กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา ประกอบด้วยกลยุทธ์ 3 กลยุทธ์ ดังนี้

- 3.1) เพิ่มประสิทธิภาพและมาตรฐานการผลิต
- 3.2) พัฒนาและสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าพืชเศรษฐกิจหลัก
- 3.3) พัฒนาการค้า การลงทุนและแปรรูปพืชเศรษฐกิจหลัก

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริมการค้า การบริการ ลงทุนและพัฒนาอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

1) เป้าประสงค์

- 1.1) เพิ่มมูลค่าการค้าการลงทุนและรายได้กลุ่มจังหวัด
- 1.2) มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการลงทุน
- 1.3) เพิ่มผลิตภาพแรงงานในกลุ่มจังหวัด

2) ตัวชี้วัด

- 2.1) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าของกลุ่มจังหวัด
- 2.2) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการลงทุนในกลุ่มจังหวัด
- 2.3) ร้อยละความสำเร็จในการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมกลุ่มจังหวัด

3) กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา

- 3.1) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการลงทุน
- 3.2) พัฒนาคุณภาพฝีมือแรงงานและเพิ่มทักษะแก่ผู้ประกอบการเพื่อรองรับการเจริญด้านอุตสาหกรรม
- 3.3) ส่งเสริมการวิจัยนวัตกรรมสำหรับอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตร
- 3.4) จัดหาช่องทางการตลาดสำหรับผลิตภัณฑ์แปรรูปเกษตร

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด

1) เป้าประสงค์

- 1.1) รายได้จากการท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องเพิ่มขึ้น
- 1.2) เชื่อมโยงการบริหารจัดการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดอย่างเป็นระบบ

2) ตัวชี้วัด

- 2.1) ระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพด้านการท่องเที่ยว
- 2.2) รายได้จาก การจองวันหยุดพักผ่อนที่ใหม่
- 2.3) รายได้จาก การท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดที่เพิ่มขึ้น

3) กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา มี 3 กลยุทธ์ ดังนี้

- 3.1) พัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว
- 3.2) พัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ
- 3.3) ส่งเสริมกิจกรรมและช่องทางการตลาดด้านการท่องเที่ยว

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

1) เป้าประสงค์

- 1.1) พัฒนาบุคลากรกลุ่มจังหวัดรองรับประชาคมอาเซียน
- 1.2) พัฒนาปัจจัยการบริหารงานกลุ่มจังหวัด
- 1.3) พัฒนาระบบการบริหารการวางแผน

2) ตัวชี้วัด

- 2.1) จำนวนคนที่ได้รับการพัฒนาองค์ความรู้เรื่องประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
- 2.2) ร้อยละความพึงพอใจของผู้รับบริการจากสำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด

3) กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา มี 3 กลยุทธ์ ดังนี้

- 3.1) พัฒนาบุคลากรกลุ่มจังหวัดเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
- 3.2) พัฒนาปัจจัยการบริหารกลุ่มจังหวัด
- 3.3) พัฒนาระบบการบริหารการวางแผน

ศักยภาพและเป้าหมายการพัฒนา

1. ข้าวหอมมะลิ

- เป็นฐานการผลิตข้าวหอมมะลิที่มีคุณภาพและมาตรฐานของโลก (Valley of the best jasminerice)

- สร้างมูลค่าเพิ่มการแปรรูปผลผลิตข้าวหอมมะลิเชิงพาณิชย์
- ศูนย์การวิจัยเรียนรู้การผลิตข้าวหอมมะลิ

2. ผ้าไหม

- ไหมไทยสู่สากล

3. ยกระดับการผลิตพืชพลังงานทดแทน

- ฐานการผลิตและแปรรูปมันสำปะหลังเพื่อการค้า
- ฐานการผลิตอ้อย

4. ศูนย์กลางอุตสาหกรรมการค้า การลงทุน การบริการ

- ศูนย์กลางเศรษฐกิจสู่อนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

5. การท่องเที่ยว

- ตามรอยเส้นทางไดโนเสาร์และโบราณสถานยุคก่อนประวัติศาสตร์
- ท่องเที่ยวเชิงศาสนา/วัฒนธรรม (ไหว้พระ 4 เมือง รุ่งเรืองตลอดชีวิต) พระธาตุขามแก่น

พระธาตุยาคู พระธาตุนาดูน พระมหาธาตุเจดีย์ชัยมงคล

6. ศูนย์กลางการศึกษา

- เป็นศูนย์กลางการศึกษาและวิจัยของภูมิภาค
- การแลกเปลี่ยนนักศึกษาในอาเซียน
- การนำผลงานวิจัยไปใช้เพื่อตอบสนองความต้องการของกลุ่มจังหวัดในเชิงธุรกิจ

แผนพัฒนาจังหวัดขอนแก่น 4 ปี (พ.ศ.2566-2570) ฉบับทบทวน

แผนพัฒนาจังหวัดขอนแก่นกำหนดวิสัยทัศน์การพัฒนา ไว้ว่า

“มหานครน่าอยู่ มุ่งสู่เมืองนวัตกรรม ศูนย์กลางเชื่อมโยงอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง”

พันธกิจ

1. พัฒนาให้เป็นเมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืน สำหรับคนทุกกลุ่มในสังคม

2. พัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันเพื่อยกระดับมาตรฐานสินค้าและบริการให้ตรงกับความ
ต้องการของตลาดและเชื่อมโยงกับอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

ประเด็นที่ 1 การยกระดับการพัฒนาเศรษฐกิจเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน
และเชื่อมโยงโอกาสจากประเทศอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

ประเด็นที่ 2 การพัฒนาคุณภาพคนและสังคม

ประเด็นที่ 3 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนา
อย่างยั่งยืน

ประเด็นที่ 4 การเสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

3. ส่งเสริมการพัฒนาด้านนวัตกรรม และเทคโนโลยี สู่การเป็น Smart City และ MICE City

ตัวชี้วัด

1. อัตราการขยายตัวมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพิ่มขึ้น

2. พัฒนาเมืองศูนย์กลางของจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่

3. ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน และสร้างความมั่นคงทางสังคม

4. อนุรักษ์ ป่าไม้ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเสริมสร้างความเข้มแข็งในการ
บริหารจัดการอย่างยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนา

ประเด็นที่ 5 การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพด้าน การเป็นเมืองอัจฉริยะ (Smart City)
และเมืองแห่งการประชุมสัมมนา (Meetings, Incentive Travel, Conventions, Exhibitions : MICE City)

แนวทางการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาที่ 1

1.1 ส่งเสริมการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มภาคการเกษตร

1.2 เพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันของสินค้า OTOP และ SMEs

1.3 เพิ่มขีดความสามารถการค้า การลงทุน การบริการ และการท่องเที่ยว

1.4 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อยกระดับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

ประเด็นการพัฒนาที่ 2

2.1 สร้างความมั่นคงของชีวิตและสังคมอยู่เย็นเป็นสุข

2.2 ส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต

2.3 พัฒนาระบบด้านสุขภาพ

ประเด็นการพัฒนาที่ 3

3.1 บริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน

3.2 สร้างสังคม และเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

3.3 การป้องกัน การลดผลกระทบ และการปรับตัวเพื่อรับมือภัยพิบัติทางธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลง
สภาพภูมิอากาศ

3.4 อนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติแบบมีส่วนร่วมอย่างยั่งยืน
ประเด็นการพัฒนาที่ 4

- 4.1 ป้องกันและแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุทางถนน
- 4.2 การป้องกันและลดการสูญเสียจากสาธารณภัยและภัยพิบัติ
- 4.3 รักษาความมั่นคงแลความสงบเรียบร้อยภายใน
- 4.4 การปกป้องและเทิดทูลสถาบันพระมหากษัตริย์

ประเด็นการพัฒนาที่ 5

- 5.1 การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพด้าน Smart City ครอบคลุม 6 ด้าน ตามแผน Khonkaen Smart City 2029
- 5.2 การส่งเสริมนวัตกรรมและการใช้เทคโนโลยีเพื่อการพัฒนา
- 5.3 การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพด้าน MICE City

1.4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

วิสัยทัศน์

“ขอนแก่นเมืองน่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ และเมืองหลักเศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ”

พันธกิจ

1. เสริมสร้างชุมชนให้เข้มแข็งและพัฒนาให้เป็นเมืองที่น่าอยู่อย่างยั่งยืน
2. พัฒนาคนให้มีคุณภาพ มีทักษะในวิชาชีพ มีคุณธรรม และจริยธรรม
3. จัดการศึกษาในและนอกระบบให้ได้มาตรฐาน และสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้
4. สร้างเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็งและแข่งขันได้ โดยเชื่อมโยงการค้า การลงทุน การบริการ และการท่องเที่ยว
5. พัฒนาโครงข่ายระบบการคมนาคมขนส่ง ระบบบริการสาธารณะ และเครือข่ายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้มีประสิทธิภาพ และได้มาตรฐาน
6. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดประโยชน์ มีความสมดุล และเกิดประสิทธิภาพอย่างยั่งยืน
7. สืบสานวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี ที่ดีงามของท้องถิ่นให้คงอยู่ ส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชนที่เป็นเอกลักษณ์ท้องถิ่น

ประเด็นยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย 8 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

- ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาเมืองและชุมชน
- ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
- ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาการศึกษาและศักยภาพพลเมือง
- ยุทธศาสตร์ที่ 4 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาการเกษตรยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การเสริมสร้างสุขภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ 7 การสร้างเสริมทุนทางสังคมให้เข้มแข็งและพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน
เพื่อการแข่งขัน-ภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์ที่ 8 การพัฒนาการบริหารภาครัฐ ภายใต้หลักธรรมาภิบาล

ประเด็นยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย 8 ยุทธศาสตร์ 44 แนวทาง การพัฒนา
ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาเมืองและชุมชน ประกอบด้วย 5 แนวทางการพัฒนา ดังนี้

- 1.1 พัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ชุมชนเมือง และเมืองขอนแก่น อย่างทั่วถึง
และเป็นระบบ
- 1.2 พัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพระบบเครือข่ายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในท้องถิ่น
ให้มีประสิทธิภาพได้มาตรฐาน
- 1.3 พัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุนระบบการรักษาความปลอดภัย ในเขตเมืองและ
ชุมชนแบบมีส่วนร่วม
- 1.4 ส่งเสริม สนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดและอบายมุขอย่างเป็นระบบ
ครบวงจร
- 1.5 สร้างวินัยประชาชน และความร่วมมือในการดูแลความเป็นระเบียบชุมชน การจราจร
และการลดอุบัติเหตุ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ประกอบด้วย 5 แนวทางการพัฒนา ดังนี้

- 2.1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเส้นทางคมนาคมขนส่งให้ได้มาตรฐานและทั่วถึง
- 2.2 พัฒนาระบบการให้บริการขนส่งมวลชนให้ได้มาตรฐาน สะดวก สะอาดและปลอดภัย
- 2.3 พัฒนาจังหวัดเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
และเป็นศูนย์กลางการพัฒนาในด้านต่างๆ อย่างสมดุล
- 2.4 พัฒนาพื้นที่สีเขียวและปรับปรุงภูมิทัศน์ที่สวยงาม เหมาะสม
- 2.5 สนับสนุนชุมชน หน่วยงาน ผู้ประกอบการ ในการพัฒนาระบบสุขภาพ และรักษา
ความสะอาดของครอบครัว ชุมชน (ถังดักไขมัน บึงประดิษฐ์ ตลาด ทางระบาย การกำจัดของเสีย)

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาการศึกษาและศักยภาพพลเมือง ประกอบด้วย 7 แนวทางการพัฒนา ดังนี้

- 3.1 ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานในระบบให้ได้มาตรฐานและสนับสนุน
ให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพ
- 3.2 เพิ่มโอกาสทางการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยสำหรับประชาชน
ทุกเพศวัยอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ
- 3.3 พัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุนการกีฬาขั้นพื้นฐานสู่ความเป็นเลิศและมุ่งสู่กีฬามืออาชีพ
และการกีฬา/นันทนาการเพื่อออกกำลังกาย

3.4 ส่งเสริม สนับสนุนและการพัฒนาการประกอบอาชีพ / ทักษะฝีมือ ที่เหมาะสม ตรงศักยภาพของประชาชน

3.5 ส่งเสริมและปลูกฝังค่านิยมหลัก 12 ประการ

3.6 เพิ่มพื้นที่สร้างสรรค์แก่เด็กและเยาวชน กิจกรรมจิตอาสา เพื่อการใช้ทักษะชีวิตที่ดี เห็นคุณค่าตนเองและสังคม

3.7 ส่งเสริมกระบวนการพัฒนาประชาธิปไตยในชุมชนท้องถิ่นและยกระดับทักษะประชาชน ในการเป็นผู้ประกอบการเปลี่ยนแปลง

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา 7 แนวทาง ดังนี้

4.1 บริหารจัดการ อนุรักษ์ พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการและยั่งยืน

4.2 อนุรักษ์ พื้นฟู และเพิ่มพื้นที่ป่า ป่าชุมชน และป่าต้นน้ำลำธารให้เกิดความอุดมสมบูรณ์

4.3 พัฒนาพื้นฟูแหล่งน้ำ แหล่งน้ำใต้ดินและการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพ โดยประชาชนมีส่วนร่วม

4.4 เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะชุมชน สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย

4.5 สร้างสังคมและพลเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

4.6 ส่งเสริมการใช้พลังงานทางเลือกโซลาร์ฟาร์ม

4.7 พัฒนาด้านแบบกิจกรรม / สาธิต แนวทางการใช้พลังงานทางเลือกใน อปท. ตามศักยภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาการเกษตรอย่างยั่งยืน ประกอบด้วย 5 แนวทางการพัฒนา ดังนี้

5.1 พัฒนาส่งเสริมการเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

5.2 เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มให้ภาคเกษตร

5.3 ยกระดับคุณภาพการผลิตพืชอาหารที่ปลอดภัย (Food Safety) และสนับสนุนการเกษตร อินทรีย์เพื่อภาวะสุขภาพ

5.4 สนับสนุนการพัฒนา รูปแบบการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรที่เหมาะสมและนวัตกรรม ในพื้นที่

5.5 ส่งเสริมการพัฒนาแหล่งเรียนรู้และต้นแบบเศรษฐกิจพอเพียงที่สอดคล้องกับพื้นที่

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การเสริมสร้างสุขภาวะ ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา 5 แนวทาง ดังนี้

6.1 พัฒนาระบบบริการด้านสาธารณสุขให้มีคุณภาพ และเข้าถึงได้อย่างทั่วถึงเท่าเทียม ในระดับปฐมภูมิ

6.2 พัฒนาระบบบริการทางสังคมให้มีคุณภาพ และเข้าถึงได้อย่างทั่วถึงเท่าเทียม

6.3 สนับสนุนการฟื้นฟูการแพทย์แผนไทยและแพทย์ทางเลือกตามความเหมาะสมและ เชื่อมโยงกับการดูแลสุขภาพ

6.4 สนับสนุนการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขมูลฐาน (อสม) และพัฒนารูปแบบ การบริการประชาชน

6.5 ฝึการระวัง ป้องกัน โรคติดต่อ โรคอุบัติใหม่และการเผยแพร่ระบาดของในพื้นที่ และพัฒนาระบบการส่งต่อร่วมกับหน่วยบริการที่มีคุณภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ 7 การสร้างเสริมทุนทางสังคมให้เข้มแข็ง และพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเพื่อการแข่งขันภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา 5 แนวทาง ดังนี้

7.1 เสริมสร้างค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม จิตสาธารณะ และวัฒนธรรมที่ดั่งงามแก่เด็กและเยาวชน

7.2 อนุรักษ์ สืบสานทำนุบำรุงศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

7.3 พัฒนาและส่งเสริมเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนให้เข้มแข็งและสามารถแข่งขันได้

7.4 พัฒนา ส่งเสริม การพาณิชย์ การลงทุนและการท่องเที่ยว

7.5 ส่งเสริม สนับสนุนกระบวนการเรียนรู้ และการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการประกอบอาชีพ

ยุทธศาสตร์ที่ 8 การพัฒนาการบริหารภาครัฐ ภายใต้หลักธรรมาภิบาล ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา 5 แนวทาง ดังนี้

8.1 ส่งเสริมการกระจายอำนาจให้แก่ภาคประชาชน

8.2 ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมใหม่ในการปฏิบัติงานและบริการประชาชนอย่างต่อเนื่อง

8.3 พัฒนาขีดสมรรถนะของบุคลากรให้เพิ่มขึ้นและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง

8.4 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมและการสร้างเครือข่ายของภาคประชาชน

8.5 พัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารและความโปร่งใสส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลกระทบจากการพัฒนาในท้องถิ่น

ไทยแลนด์ 4.0

“ไทยแลนด์ 4.0” เป็นวิสัยทัศน์เชิงนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย หรือ โมเดลพัฒนาเศรษฐกิจของรัฐบาล ภายใต้การนำของพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรีและหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ที่เข้ามาบริหารประเทศบนวิสัยทัศน์ที่ว่า “มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” ที่มีภารกิจสำคัญในการขับเคลื่อนปฏิรูปประเทศด้านต่าง ๆ เพื่อปรับแก้ จัดระบบ ปรับทิศทาง และสร้างหนทางพัฒนาประเทศให้เจริญ สามารถรับมือกับโอกาสและภัยคุกคามแบบใหม่ ๆ ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว รุนแรงในศตวรรษที่ 21 ได้

เพื่อให้เข้าใจ “ประเทศไทย 4.0” ขอไล่เรียงเพื่อให้เห็นภาพ คือ ประเทศไทยในอดีตที่ผ่านมามีการพัฒนาด้านเศรษฐกิจเป็นไปอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ ยุคแรก ขอเรียกว่า “ประเทศไทย 1.0” เน้นการเกษตรเป็นหลัก เช่น ผลิตและขาย พืชไร่ พืชสวน หมู หมา กา ไข่ เป็นต้น ยุคสอง ขอเรียกว่า “ประเทศไทย 2.0” เน้นอุตสาหกรรมแต่เป็นอุตสาหกรรมเบา เช่น การผลิตและขายรองเท้า เครื่องหนัง เครื่องตี๋ม เครื่องประดับ เครื่องเขียน กระเป๋า เครื่องนุ่งห่ม เป็นต้น และปัจจุบัน (2559) จัดอยู่ในยุคที่สาม ขอเรียกว่า “ประเทศไทย 3.0” เป็นอุตสาหกรรมหนักและการส่งออก เช่น การผลิตและขาย ส่งออกเหล็กกล้า รถยนต์ กลั่นน้ำมัน แยกก๊าซธรรมชาติ ปูนซีเมนต์ เป็นต้น แต่ ไทยในยุค 1.0 2.0 และ 3.0 รายได้ประเทศยังอยู่ในระดับปานกลาง อยู่อย่างนี้ไม่ได้ ต้องรีบพัฒนาเศรษฐกิจสร้างประเทศ จึงเป็นเหตุให้นำไปสู่ยุคที่สี่ ให้รหัสใหม่ว่า “ประเทศไทย 4.0” ให้เป็นเศรษฐกิจใหม่ (New Engines of Growth) มีรายได้สูง โดยวางเป้าหมายให้เกิดภายใน 5-6 ปีนี้ คล้าย ๆ กับการวางภาพอนาคตทางเศรษฐกิจที่ชัดเจนของประเทศที่พัฒนา เช่น สหรัฐอเมริกา “A Nation of Makers” อังกฤษ “Design of Innovation” อินเดีย “Made in India” หรือ ประเทศเกาหลีใต้ที่วางโมเดลเศรษฐกิจในชื่อ “Creative Economy”

ลักษณะไทยแลนด์ 4.0

“ประเทศไทย 4.0” เป็นความมุ่งมั่นของนายกรัฐมนตรี ที่ต้องการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจ ไปสู่ “Value-Based Economy” หรือ “เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม” โดยมีฐานคิดหลัก คือ เปลี่ยนจากการผลิตสินค้า “โภคภัณฑ์” ไปสู่สินค้าเชิง “นวัตกรรม” .เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรม ไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม และเปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้า ไปสู่การเน้นภาคบริการมากขึ้น

ดังนั้น “ประเทศไทย 4.0” จึง ควรมีการเปลี่ยนวิธีการทำที่มีลักษณะสำคัญ คือ เปลี่ยนจากการเกษตรแบบดั้งเดิมในปัจจุบัน ไปสู่การเกษตรสมัยใหม่ ที่เน้นการบริหารจัดการและเทคโนโลยี (Smart Farming) โดยเกษตรกรต้องร่ำรวยขึ้น และเป็นเกษตรกรแบบเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneur) เปลี่ยนจาก Traditional SMEs หรือ SMEs ที่มีอยู่และรัฐต้องให้ความช่วยเหลืออยู่ตลอดเวลา ไปสู่การเป็น Smart Enterprises และ Startups บริษัทเกิดใหม่ที่มีศักยภาพสูง เปลี่ยนจาก Traditional Services ซึ่งมีการสร้างมูลค่าค่อนข้างต่ำ ไปสู่ High Value Services และเปลี่ยนจากแรงงานทักษะต่ำไปสู่แรงงานที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และทักษะสูง

เพื่อให้เกิดผลจริงต้องมีการพัฒนาวิชาการ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการวิจัยและพัฒนา แล้วต่อยอดในกลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมาย ดังนี้

1. กลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ เช่น สร้างเส้นทางธุรกิจใหม่ (New Startups) ด้านเทคโนโลยีการเกษตร เทคโนโลยีอาหาร เป็นต้น
2. กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ เช่น พัฒนาเทคโนโลยีสุขภาพ เทคโนโลยีการแพทย์ สปา เป็นต้น
3. กลุ่มเครื่องมือ อุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม เช่น เทคโนโลยีหุ่นยนต์ เป็นต้น
4. กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว เช่น เทคโนโลยีด้านการเงิน อุปกรณ์เชื่อมต่อออนไลน์โดยไม่ต้องใช้คน เทคโนโลยีการศึกษา อี-มาร์เก็ตเพลส อี-คอมเมิร์ซ เป็นต้น
5. กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง เช่น เทคโนโลยีการออกแบบ ธุรกิจไลฟ์สไตล์ เทคโนโลยีการท่องเที่ยว การเพิ่มประสิทธิภาพการบริการ เป็นต้น

การพัฒนาประเทศไทยได้โมเดล “ประเทศไทย 4.0” จะสำเร็จ ใช้แนวทาง “สานพลังประชารัฐ” เป็นตัวการขับเคลื่อน โดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของภาคเอกชน ภาคการเงินการธนาคาร ภาคประชาชน ภาคสถาบันการศึกษา มหาวิทยาลัยและสถาบันวิจัยต่างๆ ร่วมกันระดมความคิด ผนึกกำลังกันขับเคลื่อน ผ่านโครงการ บันทึกความร่วมมือ กิจกรรม หรือ งานวิจัยต่าง ๆ โดยการดำเนินงานของ “ประชารัฐ” กลุ่มต่างๆ อันได้แก่ กลุ่มที่ 1 การยกระดับนวัตกรรมและผลิตภัณ์การปรับแก้กฎหมายและกลไกภาครัฐ พัฒนาคัลสเตอร์ภาคอุตสาหกรรมแห่งอนาคต และการดึงดูดการลงทุน และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน กลุ่มที่ 2 การพัฒนาการเกษตรสมัยใหม่และการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและประชารัฐ กลุ่มที่ 3 การส่งเสริมการท่องเที่ยวและไมล์ การสร้างรายได้ และการกระตุ้นการใช้จ่ายภาครัฐ กลุ่มที่ 4 การศึกษาพื้นฐานและพัฒนาผู้นำ (โรงเรียนประชารัฐ) รวมทั้งการยกระดับคุณภาพวิชาชีพ และกลุ่มที่ 5 การส่งเสริมการส่งออกและการลงทุนในต่างประเทศ รวมทั้งการส่งเสริมกลุ่ม SMEs และผู้ประกอบการใหม่ (Start Up) ซึ่งแต่ละกลุ่มกำลังวางระบบและกำหนดแนวทางในการขับเคลื่อนนโยบายอย่างเข้มข้น โดยสรุป กระบวนทัศน์ในการพัฒนาประเทศไทยได้ “ประเทศไทย 4.0” เป็นอีกนโยบายหนึ่งที่เป็นการวางรากฐานการพัฒนาประเทศไทยในระยะยาว เป็นจุดเริ่มต้นในการขับเคลื่อนไปสู่การเป็นประเทศที่มั่งคั่ง มั่นคง และยั่งยืน ตามวิสัยทัศน์รัฐบาล เป็นรูปแบบที่มีการผลักดันการปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจ การปฏิรูปการวิจัยและพัฒนา และการปฏิรูปการศึกษาไปพร้อมๆ กัน เป็นการผนึกกำลังของทุกภาคส่วนภายใต้แนวคิด “ประชารัฐ” ที่ผนึกกำลังกับเครือข่ายพันธมิตรทางธุรกิจ การวิจัยพัฒนา และบุคลากรทั้งในและระดับโลก

2. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

วิสัยทัศน์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนหัน

2.1 วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ : “ตำบลดอนหันน่าอยู่ คนมีคุณภาพ ดำเนินวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ชุมชนเข้มแข็งอย่างยั่งยืน ภายใต้การบริหารจัดการที่ดี”

พันธกิจเพื่อการพัฒนา

1. จัดให้มีและบำรุงรักษาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริการขั้นพื้นฐาน
2. ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
3. บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของประชาชน
4. บำรุงรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
5. ส่งเสริมและพัฒนาสังคมและชุมชนให้เข้มแข็ง
6. ส่งเสริมและพัฒนาระบบการบริหารจัดการที่ดี

2.2 ยุทธศาสตร์

องค์การบริหารส่วนตำบลดอนหันกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาที่สนับสนุนและเชื่อมโยงกัน

6 ด้าน ดังต่อไปนี้

- ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการที่ได้มาตรฐาน
- ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาคุณภาพคน
- ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาเศรษฐกิจ
- ยุทธศาสตร์ที่ 4 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล
- ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาสังคมและชุมชนเข้มแข็ง
- ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาการบริหารจัดการที่ดี

2.3 เป้าประสงค์

ตำบลดอนหัน มุ่งหวังเป็นอย่างยิ่งที่จะพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้า ซึ่งจะส่งผลทำให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีและสะดวกสบายมากยิ่งขึ้น จึงได้กำหนดเป้าประสงค์เพื่อให้สามารถดำเนินการจัดกิจกรรมต่าง บรรลุตามพันธกิจและวิสัยทัศน์ที่กำหนด ดังนี้

1. ประชาชนมีการคมนาคมที่สะดวกและได้รับบริการขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึง
2. ประชาชนมีการศึกษาและมีสุขภาพที่ดี และมีความเป็นอยู่อย่างเหมาะสมที่เท่าเทียมกัน
3. ประชาชนมีอาชีพและมีรายได้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
4. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความสมบูรณ์และสมดุล
5. สังคมและชุมชนเข้มแข็งยั่งยืน
6. ประชาชนมีความพึงพอใจในการรับบริการ ภายใต้การดำเนินงานโปร่งใสตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

2.4 ตัวชี้วัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	ตัวชี้วัด
ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณสุขปโภคสาธารณสุขการที่ได้มาตรฐาน	ร้อยละของประชาชนที่ได้รับการขึ้นพื้นฐานจากรัฐ
ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาคุณภาพคน	ร้อยละของประชาชนที่ได้รับการพัฒนาทางด้านสติปัญญาและทางด้านร่างกาย
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาเศรษฐกิจ	ร้อยละของประชาชนที่อาชีพและรายได้เพิ่มขึ้นต่อจำนวนประชาชนทั้งหมดในตำบล
ยุทธศาสตร์ที่ 4 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล	ร้อยละของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาสังคมและชุมชนเข้มแข็ง	ร้อยละของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการสร้างความเข้มแข็งให้สังคมและชุมชน
ยุทธศาสตร์ที่ 6 พัฒนาการบริหารจัดการที่ดี	ร้อยละของประชาชนที่มีความพึงพอใจในการบริการจากรัฐ

2.5 ค่าเป้าหมาย

ยุทธศาสตร์	เป้าหมาย
ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณสุขปโภคสาธารณสุขการที่ได้มาตรฐาน	การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน โดยมุ่งสร้างและบูรณะถนน แหล่งน้ำ และสาธารณสุขปโภคสาธารณสุขการ เพื่อความเป็นอยู่ที่ดีของ
ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาคุณภาพคน	ประชาชนพัฒนา ส่งเสริม สนับสนุน การศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบและนอกระบบ พัฒนา ส่งเสริม สนับสนุนการบริการสาธารณสุขของหมู่บ้าน การป้องกันและระงับโรคติดต่อ ควบคุมป้องกันโรคระบาดในพื้นที่
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาเศรษฐกิจ	ส่งเสริมอาชีพ เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับประชาชน จัดการอบรมฝึกอาชีพให้

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อย่างสมดุล	การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น ปลูกต้นไม้ อนุรักษ์พื้นที่แหล่งน้ำ การบริหารจัดการขยะ
ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาสังคมและชุมชนเข้มแข็ง	ส่งเสริมอาชีพ เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับประชาชน จัดการอบรมฝึก อาชีพให้
ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาการบริหารจัดการที่ดี	พัฒนาขีดความสามารถในการให้บริการประชาชนและการปฏิบัติ และพัฒนาอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้และสถานที่ในการ ปฏิบัติงาน เพื่อมุ่งสร้างประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์กรให้ พร้อมบริการประชาชน

2.6 กลยุทธ์

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ของตำบลดอนหัน จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้ความสำคัญกับการวางบทบาทการ
พัฒนาตำบลดอนหันในอนาคตอย่างเหมาะสมสอดคล้องกับปัญหาความต้องการของประชาชน รวมทั้ง
สอดคล้องกับศักยภาพและบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนหันเพื่อที่จะให้ประชาชนได้รับ
ประโยชน์สูงสุด ดังนั้น จึงได้กำหนดกลยุทธ์ ดังนี้

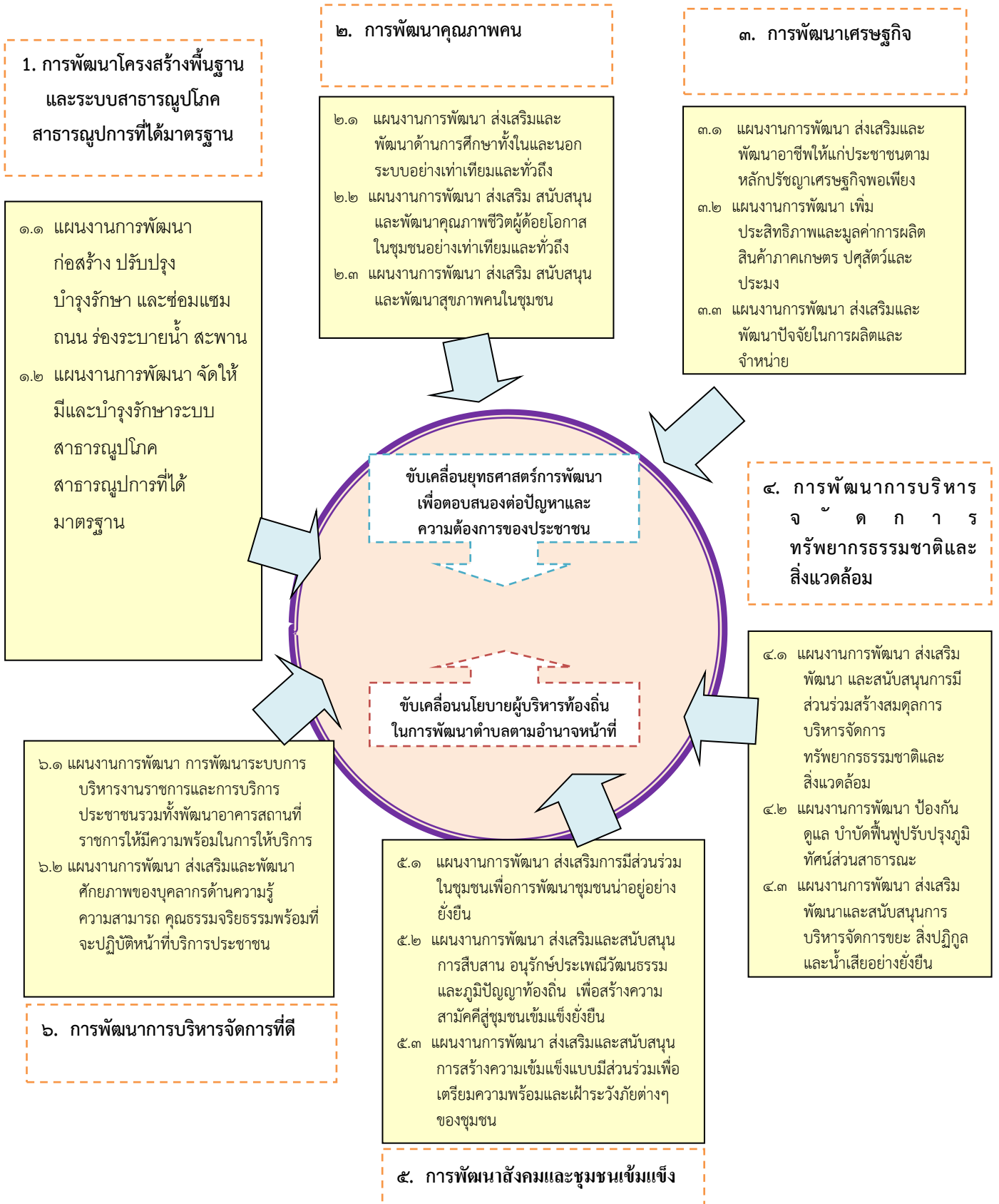
ยุทธศาสตร์	กลยุทธ์
ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและ ระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการที่ ได้มาตรฐาน	1.ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษา และซ่อมแซมถนน ร่องระบายน้ำ สะพาน 2.จัดให้มีและบำรุงรักษาสาธารณูปโภค และสาธารณูปการที่ได้ มาตรฐาน
ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาคุณภาพคน	1.ส่งเสริมและพัฒนาด้านการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบอย่าง เท่าเทียมและทั่วถึง 2.ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้ด้อยโอกาสในชุมชน อย่างเท่าเทียมและทั่วถึง 3.ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาสุขภาพคนในชุมชน
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาเศรษฐกิจ	1.ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพให้แก่ประชาชนตามหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง 2.เพิ่มประสิทธิภาพและมูลค่าการผลิตสินค้าภาคเกษตร ปศุสัตว์ และประมง 3.ส่งเสริมและพัฒนาปัจจัยในการผลิตและจำหน่าย

<p>ยุทธศาสตร์ที่ 4 การบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อย่างสมดุล</p>	<ol style="list-style-type: none"> ส่งเสริม พัฒนาและสนับสนุนการมีส่วนร่วมสร้างสมดุลการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ป้องกัน ดูแลรักษา บำบัดฟื้นฟู ปรับปรุงภูมิทัศน์ สวนสาธารณะ ส่งเสริม พัฒนาและสนับสนุนการบริหารจัดการขยะ สิ่งปฏิกูล และน้ำเสียอย่างยั่งยืน
<p>ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาสังคมและชุมชนเข้มแข็ง</p>	<ol style="list-style-type: none"> ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในชุมชนเพื่อการพัฒนาชุมชนน่าอยู่อย่างยั่งยืน ส่งเสริมและสนับสนุนการสืบสาน อนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรม และภูมิปัญญาอันดีงามท้องถิ่น เพื่อสร้างความสามัคคีสู่ชุมชนเข้มแข็งอย่างยั่งยืน ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างเสริมความเข้มแข็งแบบมีส่วนร่วมเพื่อเตรียมความพร้อมและเฝ้าระวังภัยต่าง ๆ ของชุมชน
<p>ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาการบริหารจัดการที่ดี</p>	<ol style="list-style-type: none"> การพัฒนากระบวนการบริหารงานราชการและการบริการประชาชน รวมทั้งพัฒนาอาคารสถานที่ราชการให้มีความพร้อมในการให้บริการ ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของบุคลากรด้านความรู้ ความสามารถ คุณธรรมจริยธรรม พร้อมทั้งจะปฏิบัติหน้าที่ให้บริการประชาชน

2.7 จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning)

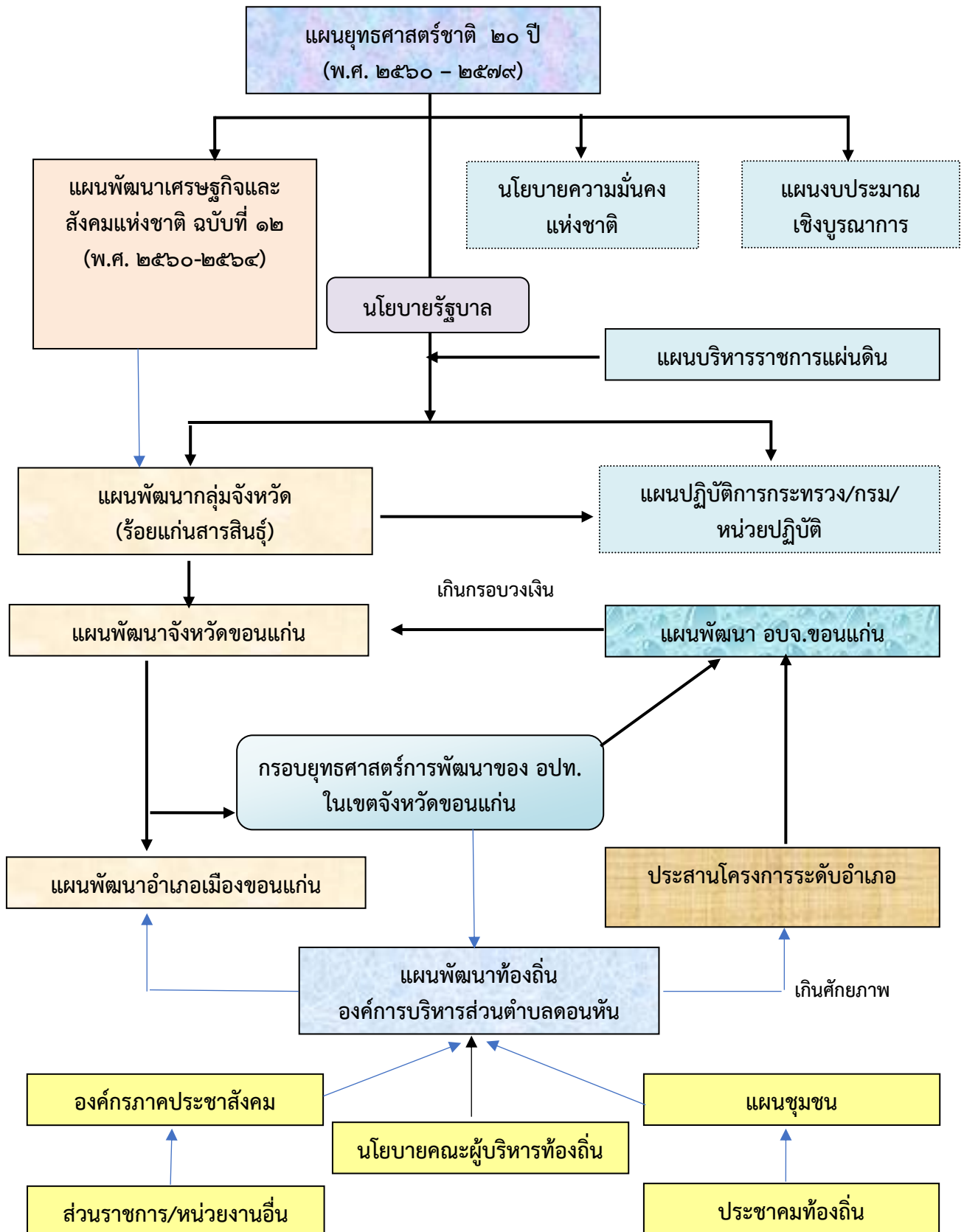
องค์การบริหารส่วนตำบลดอนหัน ให้ความสำคัญต่อการดำเนินการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน และการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะการปรับปรุง ฟื้นฟูพัฒนาการจัดบริการสาธารณะ หรือโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งถือเป็นภารกิจหลักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตลอดจนการพัฒนาด้านการศึกษา อันเป็นรากฐานสำคัญต่อการพัฒนาคน พัฒนาประเทศ ให้มีคุณภาพสูงการพัฒนาที่ยั่งยืน ควบคู่กับการพัฒนาด้านสังคม เศรษฐกิจ สภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน โดยยึดหลักการมีส่วนร่วม ความสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล และแผนพัฒนาระดับต่าง ๆ รวมถึงการพิจารณา วิเคราะห์สภาพปัญหา ความต้องการของประชาชน และความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการพัฒนา องค์การบริหารส่วนตำบลดอนหัน ด้วยสภาพพื้นที่ของตำบลดอนหันที่เป็นพื้นที่ที่เหมาะสมแก่การทำเกษตรที่หลากหลาย มีแหล่งน้ำเพื่ออุปโภคบริโภคและการเกษตร ประชาชนมีความรักสามัคคี มีการรักษาและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นอันดีงาม จึงกำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของตำบลดอนหัน ดังนี้

“ตำบลตอนหน้าอยู่ คนมีคุณภาพ ดำเนินวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ชุ่มชนเข้มแข็ง
อย่างยั่งยืน ภายใต้การบริหารจัดการที่ดี”

2.8 ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ชาติกับแผนในระดับต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลตอนหัน ดังแผนภาพ

3. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

3.1 การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของตำบลดอนหันและองค์การบริหารส่วนตำบลดอนหันเป็นการประเมินจุดแข็ง (Strength) จุดอ่อน (Weakness) ของตำบลดอนหัน อันเป็นสภาวะแวดล้อมภายใน รวมถึงโอกาส (Opportunity) และภาวะคุกคามหรือข้อจำกัด (Threat) ซึ่งเป็นสภาวะแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้รู้จักตนเอง และรู้จักสภาพแวดล้อมในการบริหารและบริการสาธารณะ โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ด้วยระบบ SWOT analysis เพื่อพิจารณาศักยภาพการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนหันในภาพรวม ทำให้ทราบถึงการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่เกิดขึ้นและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคต รวมถึงผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่น

จุดแข็ง (Strength : S)	จุดอ่อน (Weakness : W)
<ol style="list-style-type: none"> 1. องค์การบริหารส่วนตำบลดอนหัน มีฐานะเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายจึงมีความพร้อมในการให้บริการสาธารณะ 2. องค์การบริหารส่วนตำบลดอนหันมีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและมีความพร้อมในการปฏิบัติภารกิจตามอำนาจหน้าที่ 3. ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลดอนหัน มีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ จำนวน 2 แห่ง ซึ่งมีความพร้อมทั้งด้านสถานที่และบุคลากรในการให้บริการประชาชนด้านสุขภาพได้อย่างทั่วถึง 4. ประชาชน ชุมชน หมู่บ้านมีวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง 5. ประชาชน ชุมชน หมู่บ้าน มีความสามัคคีกันเป็นอย่างดี 6. พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลดอนหันมีแม่น้ำชี ลำห้วยชัน และลำห้วยรากไม้ ซึ่งเป็นปัจจัยสนับสนุนการประกอบอาชีพด้านการเกษตรในตำบลดอนหันอย่างที่สุด 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ข้อจำกัดด้านงบประมาณ จึงไม่สามารถจัดบริการสาธารณะได้อย่างเพียงพอและทั่วถึง ประกอบกับปัญหาความต้องการที่หลากหลายแตกต่างกัน ทำให้ไม่สามารถแก้ไขปัญหาความต้องการของชุมชนในท้องถิ่นได้ทั้งหมด 2. องค์การบริหารส่วนตำบลดอนหันยังขาดการสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินงานโครงการขนาดใหญ่ 3. พื้นที่ไร่ นา บริเวณติดแม่น้ำชี ยังมีความเสี่ยงจากปัญหาน้ำชีล้นตลิ่งไหลเข้าท่วมไร่นา 4. แหล่งน้ำในพื้นที่ยังตื้นเขิน ทำให้ยังประสบปัญหาขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตร 5. ปริมาณขยะเพิ่มมากขึ้น แต่การกำจัดขยะยังไม่สามารถดำเนินการได้อย่างสมบูรณ์ 6. เนื่องจากงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด การส่งเสริมพัฒนาและสนับสนุนปัจจัยในการผลิตและจำหน่ายสินค้าด้านการเกษตรจึงยังไม่ทั่วถึง เช่น ไฟฟ้าเพื่อการเกษตร คลองส่งน้ำ ฯลฯ 7. การทำเกษตรในตำบลดอนหันใช้สารเคมีเป็นหลัก ซึ่งเป็นตัวก่อให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพ

ศักยภาพ / โอกาส (Opportunity : O)	อุปสรรค / ข้อจำกัด (Threat : T)
<p>1. กฎหมายและนโยบายของรัฐบาลที่ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p> <p>2. กระแสความนิยมการบริโภคอาหารที่มีคุณภาพและปลอดภัยต่อผู้บริโภค มีการสนับสนุนการทำเกษตรอินทรีย์ การทำปุ๋ยหมักชีวภาพใช้ในการเกษตร</p> <p>3. หน่วยงานภาครัฐสนับสนุนการพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่น และผลิตภัณฑ์ชุมชน</p> <p>4. นโยบายของรัฐบาลที่ต้องการให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสถานะทางการคลังที่เข้มแข็ง มั่นคง มีอิสระด้านการเงิน การคลัง และป้องกันการทุจริตให้ท้องถิ่นไทยใสสะอาด</p>	<p>1. ความไม่แน่นอนของราคาพืชผลทางการเกษตร ราคาผลผลิตตกต่ำ ไม่มีการรวมกลุ่มที่เข้มแข็ง ทำให้ถูกเอารัดเอาเปรียบจากกลุ่มผลประโยชน์และพ่อค้าคนกลาง รวมทั้งปัจจัยการผลิตมีการปรับราคาสูงขึ้นส่งผลให้ต้นทุนการผลิตภาคการเกษตรปรับสูงขึ้น</p> <p>2. สภาพเศรษฐกิจของประเทศและเศรษฐกิจโลกมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา อีกทั้งการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและการแข่งขันสินค้าทางการเกษตร</p> <p>3. องค์กรบริหารส่วนตำบลตอนต้นยังมีพื้นที่บางส่วนประสบปัญหาภัยแล้งเป็นประจำทุกปี</p> <p>4. สภาพปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ ราคาน้ำมันแพง ผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาในท้องถิ่น</p> <p>5. การเปลี่ยนแปลงของสังคมการเมืองส่งผลกระทบต่องบประมาณสนับสนุนจากรัฐ ไม่เป็นไปตามความคาดหมาย</p>

จากการประชุมเชิงปฏิบัติการเวทีประชาคม องค์กรบริหารส่วนตำบลตอนต้นได้รับรู้ รับทราบถึงปัญหาและความต้องการของประชาชนในตำบลตอนต้น และได้ทำการสังเคราะห์ วิเคราะห์และรวบรวมปัญหาและความต้องการเหล่านั้น ประกอบด้วย ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา พื้นที่เป้าหมาย/กลุ่มเป้าหมาย และการคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต รวมทั้งแนวทางแก้ไข ดังนี้

ปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย /กลุ่มเป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต / แนวทางแก้ไข
1. ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน			
(1) ปัญหาการคมนาคมระหว่างหมู่บ้าน ตำบลกับตำบลกับอำเภอไม่สะดวก	ถนนที่เชื่อมต่อระหว่างหมู่บ้าน ตำบลกับตำบล ส่วนใหญ่เป็นถนนมีสภาพเป็นหลุมเป็นบ่อ เกิดน้ำท่วมขังและถูกน้ำกัดเซาะขาด ทำให้การเดินทางติดต่อราชการกับที่ว่าการอำเภอหรือขนถ่ายสินค้าผลผลิตทางการเกษตรเป็นไปได้ด้วยความยากลำบาก	ทุกหมู่บ้าน	- ก่อสร้างหรือปรับปรุงเส้นทางการคมนาคมให้สะดวก ปลอดภัย ครอบคลุมทุกพื้นที่

	<ul style="list-style-type: none"> - ถนนภายในหมู่บ้านบางช่วงเป็นถนนลูกรังทำให้เกิดฝุ่นละออง จากการสัญจร - ไม่มีระบบระบายน้ำที่มีประสิทธิภาพ มีน้ำท่วมขังในเขตตำบล - ประชาชนบางกลุ่มขาดจิตสำนึกที่ดีต่อการช่วยบำรุงดูแลทางสาธารณะ 		<ul style="list-style-type: none"> - การพัฒนาระบบขนส่งการลำเลียงผลผลิตทางการเกษตร ช่วยให้ผลผลิตออกสู่ตลาดได้อย่างสะดวก รวดเร็วและทันตามความต้องการของผู้บริโภค
(2) ปัญหาระบบไฟฟ้าไม่เพียงพอและทั่วถึง	<ul style="list-style-type: none"> - มีการขยายเขตพื้นที่หมู่บ้าน เพื่อตั้งครัวเรือนใหม่ ทำให้ไม่มีไฟฟ้าใช้ - ไฟฟ้าสาธารณะยังมีไม่เพียงพอ 	หมู่บ้านที่ไฟฟ้ายังไม่ครอบคลุม	<ul style="list-style-type: none"> - ประสานและสนับสนุนการขยายเขตการให้บริการไฟฟ้าให้ครอบคลุมทุกหลังคาเรือน - การติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะสามารถลดปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินลงได้ ซึ่งนับวันจะมีความรุนแรงขึ้น - ระบบพลังงานทดแทนมีบทบาทสำคัญในอนาคต โดยเฉพาะพลังงานแสงอาทิตย์จะสามารถแก้ปัญหาพื้นที่ห่างไกลได้
(3) ปัญหาไม่มีเอกสารสิทธิ์ในที่ดิน	<ul style="list-style-type: none"> - ประชาชนยังไม่มีเอกสารสิทธิ์ในที่ดินของตนเอง 	ทุกหมู่บ้าน	<ul style="list-style-type: none"> - การไม่มีพื้นที่ทำกินนับวันจะเป็นปัญหาขึ้นเรื่อยๆ มีการแย่งพื้นที่ทำกิน

ปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย /กลุ่มเป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต/แนวทางแก้ไข
2. ปัญหาด้านเศรษฐกิจและความยากจน			
(1) ปัญหาผลผลิตทางการเกษตรราคาตกต่ำ	<ul style="list-style-type: none"> - ผลผลิตทางการเกษตร ซึ่งเป็นอาชีพหลักของประชาชนในพื้นที่ มีราคาต่ำ ประชาชนไม่สามารถขายผลผลิตได้ในราคาที่ต้องการ - ไม่มีการปรับปรุงพื้นที่ทำกินอย่างถูกวิธี 	ทุกหมู่บ้าน	<ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมและพัฒนาระบบการผลิตและการตลาด โดยเน้นให้ประชาชนรวมกลุ่มอาชีพให้เข้มแข็ง สร้างอำนาจต่อรองในกลไกทางการตลาด พัฒนาระบบเศรษฐกิจโดยรวมของตำบล

			- ปรับปรุงพื้นที่ทำกินให้เหมาะสมกับการปลูกพืช หรือเลือกปลูกพืชให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่
(2) ปัญหาการว่างงานและการอพยพแรงงาน	<ul style="list-style-type: none"> - อัตราการว่างงานของประชาชนอยู่ในระดับสูงโดยเฉพาะหลังฤดูกาลเก็บเกี่ยว การฝึกอบรมด้านวิชาชีพแก่ประชาชน โดยทั่วไปยังไม่สามารถทำให้ประชาชนนำมาประกอบอาชีพในท้องถิ่นเท่าที่ควร ทำให้ราษฎรอพยพหางานทำยังต่างจังหวัดหรือกรุงเทพมหานคร - การฝึกอบรมวิชาชีพหลังฤดูเก็บเกี่ยวไม่สามารถดำเนินการได้อย่างทั่วถึงเนื่องจากขาดแคลนผู้สอนที่มีคุณภาพในแต่ละสาขาวิชา ประกอบกับวัสดุอุปกรณ์การฝึกอบรมไม่เพียงพอและไม่ทันสมัยกับความเจริญก้าวหน้าของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสมัยใหม่ ทำให้การฝึกปฏิบัติและแรงงานไม่มีประสิทธิภาพ 	ทุกหมู่บ้าน	<ul style="list-style-type: none"> - การอพยพของแรงงานยังคงมีอยู่ แม้จะมีอัตราแรงงานขั้นต่ำ (วันละ 300 บาท) ที่เป็นอัตราเดียวกันทั่วประเทศ แต่แรงงานอพยพส่วนใหญ่ก็ยังคงต้องการเข้ามาทำงานในเมืองใหญ่หรือกรุงเทพมหานคร อีกทั้งผู้ประกอบการหรือผู้ว่าจ้างในตำบลมีจำนวนน้อย เมื่อเทียบกับแรงงานที่ว่างงานหลังฤดูกาลเก็บเกี่ยว - สร้างอาชีพเสริมให้มีงานทำตลอดปี จนมีรายได้สามารถพึ่งตนเองได้ในระดับหนึ่งและพัฒนาขึ้นตามลำดับ - โครงการส่งเสริมต่างๆ จะประสบความสำเร็จขึ้นอยู่กับความร่วมมือร่วมใจและทัศนคติของประชาชนในตำบล
(3) ปัญหาพ่อค้าคนกลาง	- เกษตรกรมักจะถูกเอารัดเอาเปรียบจากพ่อค้าคนกลางที่รับซื้อผลผลิตทางการเกษตร เนื่องจากเกษตรกรไม่มีอำนาจต่อรอง	ทุกหมู่บ้าน	- ส่งเสริมและสนับสนุนกลุ่มอาชีพที่ดำเนินการโดยต่อเนื่อง ให้พัฒนาเป็นองค์กรที่เข้มแข็งอย่างยั่งยืน สร้างอำนาจต่อรองในกลไกทางการตลาด
(4) ปัญหาด้านการส่งเสริมอาชีพและประกอบอาชีพ	<ul style="list-style-type: none"> - ประชาชนขาดความรู้ ความชำนาญ และประสบการณ์ในการประกอบอาชีพที่หลากหลาย - ไม่มีแหล่งรับซื้อผลผลิต (ผลิตภัณฑ์) ที่ชุมชนผลิต ทำให้เป็นบั่นทอนการเลือกประกอบอาชีพใหม่ของประชาชน 	ทุกหมู่บ้าน	- จัดฝึกอบรมสัมมนาให้ความรู้และเพิ่มประสบการณ์ด้านอาชีพแก่ประชาชน เพื่อให้ประชาชนมีโอกาเลือกประกอบอาชีพตามศักยภาพแต่ละคน

ปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย /กลุ่มเป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต/แนวทางแก้ไข
3. ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม			

(1) ปัญหาป่าไม้ถูก บุกรุก ทำลาย	- ในแต่ละปีพื้นที่ป่าถูกบุกรุก ทำลายลงทุกปี ทำให้เกิดการสูญเสียดุลยธรรมชาติดุจระทบบหลายด้านทั้งดินฟ้าอากาศฝน	ทุกหมู่บ้าน	- ปรับปรุงแหล่งน้ำให้มีคุณภาพสามารถใช้ประโยชน์ได้ดี - จัดทำแนวเขตพื้นที่ป่าไม้ป้องกันการบุกรุกทำลายเพิ่มขึ้น - จัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนทุกหมู่บ้านตระหนักในเรื่องการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - ส่งเสริมการเพิ่มพื้นที่ป่าชุมชนโดยการปลูกป่าทดแทนพื้นที่ป่าที่ถูกบุกรุกทำลาย
(2) ปัญหาดิน เสื่อมคุณภาพ	- มีการใช้สารเคมีจำนวนมาก ทำให้ดินเกิดการปนเปื้อนสารพิษ - มีการใช้ปุ๋ยเคมีต่อเนื่องเป็นเวลานาน ไม่มีการปรับและบำรุงดินอย่างถูกวิธี - ประชาชนชอบเผาทำลายหน้าดิน ขาดความรู้และความเข้าใจในการปรับปรุงบำรุงดิน	ทุกหมู่บ้าน	- ส่งเสริม สนับสนุนและจัดอบรมการทำเกษตรอินทรีย์-ชีวภาพ เพื่อลดการใช้สารเคมี
4. ปัญหาด้านแหล่งน้ำ			
(1) ปัญหาน้ำเพื่อ อุปโภค บริโภค	- ระบบประปาหมู่บ้านขาดประสิทธิภาพ ทำให้ผลิตน้ำประปาไม่มีคุณภาพเนื่องจากขาดแหล่งน้ำที่เหมาะสม - การขยายเขตประปายังไม่ทั่วถึงทุกครัวเรือน - ระบบประปาหมู่บ้านชำรุดเสียหาย	ทุกหมู่บ้าน	- พัฒนาระบบกิจการประปาหมู่บ้าน ให้สามารถบริการน้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภคให้มีคุณภาพที่ดีและเพียงพอ - ปรับปรุงแหล่งน้ำให้สามารถกักเก็บน้ำไว้ใช้ผลิตน้ำประปาอย่างเพียงพอ
(2) ปัญหาขาด แหล่งน้ำเพื่อ การเกษตร	- แหล่งน้ำต้นทุนเงิน คุณภาพน้ำไม่สามารถใช้ประโยชน์ได้ตลอดปี - แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรไม่สามารถรองรับน้ำใช้ได้ตามความต้องการ โดยเฉพาะช่วงหน้าแล้ง - ไม่มีระบบชลประทานที่ดีมีประสิทธิภาพ ทำให้ไม่สามารถนำน้ำที่มีปริมาณมากใน	ทุกหมู่บ้าน	- การขยายตัวของพื้นที่ทำการเกษตรทำให้เกษตรกรต้องการน้ำเพื่อการเกษตรมากยิ่งขึ้น บางครั้งเกิดกรณีพิพาทในการแย่งน้ำทำเกษตร - ปรับปรุงแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรให้สามารถกักเก็บน้ำไว้ใช้ได้ตลอดปี เช่น การสร้างฝายน้ำล้น

	ฤดูฝนมาใช้ให้เกิดประโยชน์แก่พื้นที่เกษตรกรรมอย่างทั่วถึง		- ประสานขอรับการสนับสนุนจากหน่วยงานที่มีศักยภาพ พัฒนาระบบชลประทานที่ดีและปรับปรุงแหล่งน้ำขนาดใหญ่ในพื้นที่ใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่
ปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย /กลุ่มเป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต/แนวทางแก้ไข
5. ปัญหาด้านสังคม			
(1) ปัญหายาเสพติด	- ยาเสพติด โดยเฉพาะ “ยาบ้า” กำลังระบาดในหมู่บ้านโดยเฉพาะกลุ่มเยาวชนและนักเรียน	ทุกหมู่บ้าน	- การระบาดของยาเสพติดในตำบลมีแนวโน้มลดลง เนื่องจากมีการกวาดล้างและจับกุมผู้ค้ายาเสพติดในตำบลใกล้เคียง ซึ่งเป็นแหล่งที่มาของการระบาดในตำบล - จัดกิจกรรมเกี่ยวกับยาเสพติดอย่างต่อเนื่อง เพื่อส่งเสริมความรักสามัคคีในชุมชนและต่อต้านยาเสพติด ฟื้นฟูบำบัดผู้ติดยาเสพติด โดยเฉพาะในกลุ่มเด็กและเยาวชน
(2) ปัญหาการขัดแย้งในชุมชน	- ประชาชนไม่รับผิดชอบตนเองในส่วนของสังคมส่วนรวม ไม่เคารพต่อกฎระเบียบที่ชุมชนร่วมกันจัดตั้งขึ้น	ทุกหมู่บ้าน	- สภาวะทางเศรษฐกิจบีบรัดให้คนมุ่งเอาตัวรอดและเห็นแก่ตัว - ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีโครงการสร้างจิตสำนึกต่อตำบลและส่วนรวม
(3) ปัญหาความเข้มแข็งของชุมชนและความสงบเรียบร้อย	- การจัดตั้งกลุ่มเพื่อสร้างความเข้มแข็งภายในชุมชนไม่มั่นคงยั่งยืน - ประชาชนยังขาดการอบรมด้านการวางแผนป้องกันภัย และรักษาความสงบ - ขาดงบประมาณและอุปกรณ์ในการป้องกันภัย	ทุกหมู่บ้าน	- เพิ่มบทบาทของประชาชนให้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการของท้องถิ่น พัฒนาเป็นชุมชนเข้มแข็งอย่างยั่งยืน
(4) ปัญหาเกี่ยวกับการสงเคราะห์ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส คนพิการและผู้ติดเชื้ (เอดส์)	- ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส คนพิการและผู้ติดเชื้ (เอดส์) จำนวนหนึ่งยังขาดการสงเคราะห์	ทุกหมู่บ้าน	- ระบบครอบครัวมีแนวโน้มเป็นครอบครัวเดี่ยวมากขึ้น ทำให้ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส คนพิการและผู้ติดเชื้ (เอดส์) ไม่ได้รับการเอาใจใส่เท่าที่ควร

			<ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมด้านการสวัสดิการและสังคม - สงเคราะห์ของผู้สูงอายุ - ผู้ด้อยโอกาส คนพิการและผู้ติดเชื้อ (เอชไอวี)
(5) ปัญหาเยาวชน	<ul style="list-style-type: none"> - เยาวชนขาดจิตสำนึกในการอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข งานเทศกาล งานบุญ ประเพณีต่างๆ มักมีเรื่องทะเลาะเบาะแว้งยกพวกชกต่อยกันเป็นประจำ - การท้องก่อนวัยอันควรของเยาวชนหญิง 	ทุกหมู่บ้าน	<ul style="list-style-type: none"> - ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและระบบอินเทอร์เน็ต ทำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมเลียนแบบที่ผิดๆ - ส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มสร้างความสามัคคีของเยาวชนในตำบล - อบรมให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาและการวางแผนครอบครัว

ปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย /กลุ่มเป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต/แนวทางแก้ไข
6. ปัญหาด้านสาธารณสุข			
(1) ปัญหาการเจ็บป่วยของประชาชนสูง	<ul style="list-style-type: none"> - กระบวนการมีส่วนร่วมระหว่างหน่วยงานภาครัฐกับประชาชนเพื่อทำการควบคุมป้องกันโรคติดต่อให้อยู่ปริมาณที่ต้องการยังไม่เกิดประสิทธิภาพเท่าที่ควร - หน่วยงานภาครัฐ และองค์กรชุมชน ยังไม่มีการจัดระบบการปฏิบัติงานร่วมกันอย่างเป็นรูปธรรมและจริงจัง และต่อเนื่อง 	ทุกหมู่บ้าน	<ul style="list-style-type: none"> - ทำการควบคุมและป้องกันโรคติดต่อในพื้นที่อย่างจริงจังและต่อเนื่อง - สนับสนุนศูนย์สาธารณสุขชุมชนให้มีส่วนร่วมประสานความร่วมมือดำเนินการควบคุมโรคติดต่อ
(2) ปัญหาอันตรายที่เกิดจากการใช้สารเคมี	<ul style="list-style-type: none"> - ประชาชนส่วนใหญ่ใช้สารเคมีในการประกอบอาชีพ ทำให้เสี่ยงต่ออันตรายของสารพิษจากสารเคมี - ประชาชนไม่เห็นความสำคัญที่จะป้องกันอันตรายที่จะได้รับจากการใช้สารเคมี 	ทุกหมู่บ้าน	<ul style="list-style-type: none"> - จัดอบรมสัมมนาให้ความรู้เรื่องการใช้สารเคมี - ส่งเสริมการทำเกษตรอินทรีย์ ลดการใช้สารเคมี

(3) ปัญหาขยะ	<ul style="list-style-type: none"> - ถังรองรับขยะมีไม่เพียงพอต่อความต้องการของครัวเรือน - ไม่มีการแยกถังขยะเปียก ถังขยะแห้งหรือเศษแก้ว - ประชาชนขาดความรู้ ความเข้าใจเรื่อง การจัดการชุมชนให้ถูกสุขลักษณะ 	ทุกหมู่บ้าน	<ul style="list-style-type: none"> - จัดอบรมสัมมนาให้ความรู้เรื่อง สุขลักษณะที่ดีของชุมชนและ จัดการชุมชนให้ถูกสุขลักษณะ
--------------	--	-------------	--

7. ปัญหาทางการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

(1) ปัญหา วัฒนธรรม ท้องถิ่นถูกกลืน	<ul style="list-style-type: none"> - คุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรม ท้องถิ่นยังไม่มีประสิทธิภาพ ประเพณี ดั้งเดิมของท้องถิ่นมักถูกกลืนเลือน ความ สมัยใหม่เริ่มเข้ามาแทนที่ - ภูมิปัญญาท้องถิ่นขาดการสนับสนุนจาก ภาครัฐ ไม่มีองค์กรที่รับผิดชอบโดยตรง อย่างจริงจัง 	ทุกหมู่บ้าน	<ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมการจัดให้มีศูนย์อนุรักษ์ และฟื้นฟูศิลปะ วัฒนธรรมและภูมิ ปัญญาท้องถิ่น จัดให้ทำการสำรวจ และรวบรวมข้อมูลด้าน ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญา ท้องถิ่น และส่งเสริมให้ดำรงอยู่คู่ ท้องถิ่นสืบไป
------------------------------------	--	-------------	---

ปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย /กลุ่มเป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต/แนวทางแก้ไข
8. ปัญหาด้านการเมือง การบริหาร			
(1) รายได้ของ อบต. ไม่ เพียงพอ	- รายได้ที่ อบต.จัดเก็บเอง และรายได้จาก ส่วนราชการอื่นจัดสรรให้ ไม่เพียงพอต่อการ พัฒนาท้องถิ่นต้องอาศัยงบประมาณจาก ส่วนกลางเป็นหลัก	อบต.ดอนหัน	- พัฒนาการจัดเก็บรายได้ของ อบต. ให้มีคุณภาพ
(2) สมาชิก อบต. ไม่เข้าใจ บทบาท หน้าที่ ของตน	- สมาชิก อบต.บางคนไม่เข้าใจถึงบทบาท หน้าที่ของตนเอง ขาดความรู้ความเข้าใจ ด้านการบริหารกิจการของ อบต.	สมาชิกสภา อบต.ดอนหัน	- การพัฒนาความรู้ด้านการเมือง การปกครองแก่สมาชิก อบต. จะ ทำให้สมาชิกเข้าใจในบทบาท และหน้าที่ของตนมากขึ้น

<p>(3) ปัญหาด้านศักยภาพบุคลากรในหน่วยงาน</p>	<ul style="list-style-type: none"> - บุคลากรผู้ปฏิบัติงานยังขาดทักษะและไม่มีความพึงพอใจ - บุคลากรบางตำแหน่งที่จำเป็นยังขาดแคลน ทำให้การบริหารงานขาดประสิทธิภาพ 	<p>พนักงานส่วนตำบล พนักงานจ้าง และลูกจ้าง</p>	<ul style="list-style-type: none"> - การบริการที่ดีขององค์กรเป็นที่พึงปรารถนาของผู้รับบริการ ดังนั้น บุคลากรผู้ปฏิบัติงานต้องมีจิตสำนึกในการปฏิบัติงาน การให้บริการที่ดี - ฝึกอบรมบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถในการทำงาน
<p>(4) กิจกรรมภาครัฐไม่ได้รับความร่วมมือ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ประชาชนส่วนใหญ่ ไม่เข้าใจบทบาทอำนาจหน้าที่ของภาครัฐแต่ละหน่วยงาน - การประชาสัมพันธ์ เกี่ยวกับการให้บริการของภาครัฐยังไม่ทั่วถึง - ประชาชนขาดจิตสำนึกที่เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการและพัฒนาชุมชนของตนเอง ทำให้การพัฒนาไม่ครอบคลุมเป้าหมายที่แท้จริง 	<p>ทุกหมู่บ้าน</p>	<ul style="list-style-type: none"> - รณรงค์ประชาสัมพันธ์สร้างความเข้าใจอันดีเกี่ยวกับบทบาทอำนาจหน้าที่ของภาครัฐแก่ประชาชน - จัดให้มีสถานที่ศูนย์แหล่งข้อมูลข่าวสารประจำหมู่บ้านทุกแห่ง รวมทั้งจัดระบบกระจายข้อมูลข่าวสารด้านการเมือง การบริหารบ้านเมืองทุกระดับ - จัดกิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมระหว่างทุกองค์กรในตำบล เพื่อสร้างความรัก ความสามัคคี
<p>(5) ปัญหาขาดความเข้าใจในการใช้สิทธิในการเลือกตั้ง</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ขาดจิตสำนึกที่จะไปใช้สิทธิเลือกตั้ง หรือไปทำงานต่างถิ่นไม่มาทำการเลือกตั้งตามสิทธิหน้าที่ ขาดความรู้ระบบการเลือกตั้ง การซื้อสิทธิขายเสียงยังมีอยู่ 	<p>ทุกหมู่บ้าน</p>	<ul style="list-style-type: none"> - รณรงค์และส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในระบบประชาธิปไตย ให้ประชาชนเกิดจิตสำนึก ตระหนักถึงหน้าที่พลเมืองในระบบประชาธิปไตย

3.2 การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

สภาพแวดล้อมภายนอกที่อาจส่งผลกระทบต่อการพัฒนาของตำบลดอนหัน มีดังนี้

- ๑) การขยายตัวทางเศรษฐกิจจะล่อตัวลงและมีความผันผวนต่ำกว่าศักยภาพของระบบเศรษฐกิจ โดยสาเหตุที่สำคัญประการหนึ่งมาจากการชะลอตัวของการลงทุนโดยรวมอย่างต่อเนื่อง
- ๒) โครงสร้างการผลิตมีการเปลี่ยนผ่านจากภาคเกษตรและอุตสาหกรรมไปสู่บริการมากขึ้น เปิดโอกาสให้ประเทศก้าวสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ เศรษฐกิจสร้างสรรค์และดิจิทัล
- ๓) ประเทศไทยกำลังก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ ทำให้ภาระการคลัง

เพิ่มขึ้น สะท้อนถึงภาระค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพที่เพิ่มมากขึ้น อัตราการพึ่งพาของประชากรวัยแรงงานต้องแบกรับดูแลผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้น ขณะที่ผู้สูงอายุจำนวนมากยังมีรายได้ไม่เพียงพอในการยังชีพ

๔) ผลผลิตภาพการผลิตแรงงานไทยยังต่ำ ความต้องการกำลังคนที่มีทักษะและองค์ความรู้สูง ทั้งปริมาณและคุณภาพเพิ่มมากขึ้น และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วจากการเข้าสู่ยุคอุตสาหกรรม 4.0 แต่ไทยสามารถดึงดูดแรงงานจากต่างประเทศ และต้องป้องกันไหลแรงงานทักษะสูงสู่ประเทศที่มีค่าแรงสูงกว่า

๕) สังคมไทยกำลังประสบปัญหาวิกฤติค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไปตามกระแสวัฒนธรรมต่างชาติที่หลากหลาย เพราะขาดทักษะการคิด วิเคราะห์ ไม่สามารถคัดกรองและเลือกรับวัฒนธรรมที่ดี เพื่อปรับเปลี่ยนค่านิยมและพฤติกรรมให้สามารถปรับตัวเข้ากับกระแสใหม่ของโลกได้

๖) วัฒนธรรมอันดีงามของไทยเริ่มเสื่อมถอยและสังคมไทยมีแนวโน้มเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมมากขึ้น อาทิ การให้คุณค่ากับความสนุกสนาน และความสะดักสะบวย ละเลยเรื่องวินัย มีความเห็นแก่ตัว ไม่รู้จักเสียสละ ไม่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และขาดความรับผิดชอบ นอกจากนี้ยังมีแนวโน้มการเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม โดยเฉพาะการเข้ามาของแรงงานต่างชาติที่ก่อให้เกิดการนำเอาวัฒนธรรมต้นทางผสมผสานกับวัฒนธรรมท้องถิ่น

๗) ความเคลื่อนไหวของกระแสวัฒนธรรมโลก ความก้าวหน้าในการติดต่อสื่อสาร การขยายตัวของเครือข่ายทางสังคมออนไลน์ ส่งผลให้มีทั้งโอกาสและความเสี่ยงต่อวิถีชีวิต ทักษะคติ ความเชื่อในสังคม ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล กระบวนการเรียนรู้และพฤติกรรมการบริโภคของคนในประเทศ

๘) ความไม่ยอมรับในความคิดเห็นที่แตกต่างกันส่งผลให้เกิดความขัดแย้งในสังคม ความขัดแย้งในเชิงความคิดเห็นทางการเมืองของกลุ่มต่างๆ ที่มีความรุนแรงมากขึ้น นำไปสู่ความสูญเสียต่อชีวิตทรัพย์สิน และส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจของประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม

๙) ภาวะโลกร้อนเป็นปัจจัยเสี่ยงที่สำคัญที่จะส่งผลกระทบต่อความหลากหลายทางชีวภาพ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ทำให้เกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติเกิดขึ้นบ่อยครั้งและมีความรุนแรงมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทย ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง วาตภัยและดินถล่ม ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยมีแนวโน้มและความถี่มากขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคน

๑๐) การปรับเปลี่ยนที่รวดเร็วด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบการผลิตและการค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต รูปแบบการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์กลายมาเป็นการค้าที่มีบทบาทมากขึ้น มีการยกระดับกระบวนการผลิตแบบอัตโนมัติไปสู่การใช้เทคโนโลยีที่ผสมผสาน ระหว่าง Information Technology กับ

Internet of Things เพื่อผลิตสินค้าตามความต้องการของผู้บริโภคมากยิ่งขึ้น โดยหากภาคการผลิตที่ปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีไม่ทัน ขาดการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา นวัตกรรม จะทำให้ความสามารถในการแข่งขันลดลง

ส่วนที่ 3

ส่วนที่ 3 การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	หน่วยงานสนับสนุน
1	ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณสุขปโภคสาธารณสุขการ	บริการชุมชนและสังคม	อุตสาหกรรมและโยธา บริหารงานทั่วไป,สร้างความเข้มแข็งของชุมชน , สังคมสงเคราะห์	กองช่าง	กองช่าง
		สาธารณสุข	สาธารณสุข	สำนักปลัด	สำนักปลัด
		การศึกษา	การศึกษา	กองการศึกษา	การศึกษา
		ศาสนา	การศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ	กองการศึกษา	กองการศึกษา
2	ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพคน	บริการชุมชนและสังคม	สร้างความเข้มแข็งของชุมชน	สำนักปลัด,งานพัฒนาชุมชน	สำนักปลัด สำนักปลัด
3	ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจ	บริการชุมชนและสังคม	สร้างความเข้มแข็งของชุมชน	สำนักปลัด	สำนักปลัด
4	ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล	บริการชุมชนและสังคม	สร้างความเข้มแข็งของชุมชน	สำนักปลัด งานเกษตร	สำนักปลัด
5	ยุทธศาสตร์การพัฒนาสังคมและชุมชนเข้มแข็ง	บริการชุมชนและสังคม	การเกษตร	สำนักปลัด,งานพัฒนาชุมชน	สำนักปลัด
			สร้างความเข้มแข็งของชุมชน		
6	ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการที่ดี	บริหารทั่วไป	บริหารงานทั่วไป,การศึกษา	สำนักปลัด,กองการศึกษา กองช่าง	สำนักปลัด,กองการศึกษา กองช่าง
			สาธารณสุข		
รวม	6 ยุทธศาสตร์	4 ด้าน	10 แผนงาน	1 สำนัก 3 กอง	

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.2561 – 2565 เพิ่มเติม ฉบับที่ 1 พ.ศ.2565
องค์การบริหารส่วนตำบลดอนหัน อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น

ยุทธศาสตร์	ปี 2561		ปี 2562		ปี 2563		ปี 2564		ปี 2565		รวม 5 ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
1) ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการ												
1.1 แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา	-	-	-	-	-	-	-	-	3	1,500,000	3	1,500,000
1.2 แผนงานเคหะและชุมชน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	-	-	-	-	-	-	-	-	3	1,500,000	3	1,500,000

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.2561 – 2565 เพิ่มเติม ฉบับที่ 1 พ.ศ.2565
องค์การบริหารส่วนตำบลดอนหัน อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น

แบบ ผ.01

ยุทธศาสตร์	ปี 2561		ปี 2562		ปี 2563		ปี 2564		ปี 2565		รวม 5 ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพคน												
2.1 แผนงานการศึกษา	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2.2 แผนงานสังคมสงเคราะห์	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2.3 แผนงานสาธารณสุข	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
3) ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจ												
3.1 แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	-	-	-	-	-	-	-	-	1	20,000	1	20,000
3.2 แผนงานการเกษตร												
รวม	-	-	-	-	-	-	-	-	1	20,000	1	20,000

ยุทธศาสตร์	ปี 2561		ปี 2562		ปี 2563		ปี 2564		ปี 2565		รวม 5 ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
4) ยุทธศาสตร์การ พัฒนาการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล												
4.1 แผนงาน การเกษตร	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
4.2 แผนงานเคหะและ ชุมชน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
5) ยุทธศาสตร์การ พัฒนาสังคมและชุมชน เข้มแข็ง												
5.2.แผนงาน บริหารงานทั่วไป	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
5.1 แผนงาน สังคม สงเคราะห์	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

ยุทธศาสตร์	ปี 2561		ปี 2562		ปี 2563		ปี 2564		ปี 2565		รวม 5 ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
5.3 แผนงานการศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
5.4 แผนงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
5.5 แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
6) ยุทธศาสตร์การ พัฒนาการบริหารจัดการที่ดี												
6.1 แผนงานบริหารงานทั่วไป	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
6.2 แผนงานการศึกษา	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวมทั้งสิ้น	-	-	-	-	-	-	-	-	4	1,520,000	4	1,520,000

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แบบ ผ.02

แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.2561 – 2565 เพิ่มเติม ฉบับที่ 1 พ.ศ.2565

องค์การบริหารส่วนตำบลดอนหัน อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ 4 เสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัดที่ 2 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการ

1.1แผนงาน อุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				2561 (บาท)	2562 (บาท)	2563 (บาท)	2564 (บาท)	2565 (บาท)			
1	โครงการปรับปรุงถนนลงหินคลุกบ้านดอนน้อย หมู่ที่ ๖ สาย : ห้วยวังจาน – หัวหนองโต	เพื่อแก้ไข ปัญหาถนน ชำรุด เพื่อให้ ประชาชน สัญจรไปมา ได้สะดวกมา ยิ่งขึ้น	โดยการลงหินคลุกขนาดผิวจราจรกว้าง ๓ เมตร ยาว ๒,๓๓๒ เมตร หนาเฉลี่ย ๐.๑๐ เมตร เป็นบางช่วง หรือปริมาณ หินคลุกไม่น้อยกว่า ๗๐๐ ลูกบาศก์เมตร พร้อมป้ายโครงการ (ป้ายขณะดำเนินการ จำนวน ๑ ป้าย,ป้ายหลังดำเนินการแล้ว เสร็จจำนวน ๑ ป้าย) พิกัดจุดดำเนินการ จุดเริ่มต้นโครงการ N ๑๖°๒๑.๔๑๒' / E ๑๐๒°๕๑.๕๗๗' จุดสิ้นสุดโครงการ N ๑๖°๒๒.๓๐๘' / E ๑๐๒°๕๑.๙๒๕'	-	-	-	-	500,000	ถนนลงหิน คลุก จำนวน 1 สาย ร้อยละ 100	ถนนที่สัญจร ไปมาได้ สะดวก จำนวน 1 สาย	กองช่าง

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการ

1.1 แผนงาน อุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				2561 (บาท)	2562 (บาท)	2563 (บาท)	2564 (บาท)	2565 (บาท)			
2	โครงการปรับปรุงถนนลงหินคลุกบ้านดอนเจริญ หมู่ที่ ๑๕ สาย : หนองเดิน - สามแยกบ้านเหล่า (ปากสี่กั๊ก)	เพื่อแก้ไขปัญหาถนนชำรุด เพื่อให้ประชาชนสัญจรไปมาได้สะดวกมากยิ่งขึ้น	โดยการลงหินคลุกขนาดผิวจราจร กว้าง ๓ เมตร ยาว ๒,๓๓๒ เมตร หนาเฉลี่ย ๐.๑๐ เมตร เป็นบางช่วง หรือปริมาณหินคลุกไม่น้อยกว่า ๗๐๐ ลูกบาศก์เมตร พร้อมป้ายโครงการ (ป้ายขณะดำเนินการจำนวน ๑ ป้าย ,ป้ายหลังดำเนินการแล้วเสร็จ จำนวน ๑ ป้าย) พิกัดจุดดำเนินการ จุดเริ่มต้นโครงการ N ๑๖°๒๑.๔๗๕' / E ๑๐๒°๕๑.๘๗๔' จุดสิ้นสุดโครงการ N ๑๖°๒๒.๐๒๒' / E ๑๐๒°๕๒.๖๒๘'	-	-	-	-	500,000	ถนนลงหินคลุก จำนวน 1 สาย ร้อยละ 100	ถนนที่สัญจรไปมาได้สะดวก จำนวน 1 สาย	กองช่าง

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการ

1.1 แผนงาน อุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				2561 (บาท)	2562 (บาท)	2563 (บาท)	2564 (บาท)	2565 (บาท)			
3	โครงการปรับปรุงถนนลงหินคลุกบ้านโนนเขวามุมที่ ๓ สาย : บ้านโนนเขวา - ปากห้วยชั้น	เพื่อแก้ไขปัญหาดินชำรุดเพื่อให้ประชาชนสัญจรไปมาได้สะดวกมากยิ่งขึ้น	โดยการลงหินคลุกขนาดผิวจราจร กว้าง ๕ เมตร ยาว ๑,๔๐๐ เมตร หนาเฉลี่ย ๐.๑๐ เมตร เป็นบางช่วง หรือปริมาณหินคลุกไม่น้อยกว่า ๗๐๐ ลูกบาศก์เมตร พร้อมป้ายโครงการ (ป้ายขณะดำเนินการจำนวน ๑ ป้าย, ป้ายหลังดำเนินการแล้วเสร็จจำนวน ๑ ป้าย) พิกัดจุดดำเนินการ จุดเริ่มต้นโครงการ N ๑๖°๒๐.๙๓๕' / E ๑๐๒°๕๓.๗๔๓' จุดสิ้นสุดโครงการ N ๑๖°๒๐.๙๖๒' / E ๑๐๒°๕๔.๔๓๘'	-	-	-	-	500,000	ถนนลงหินคลุก จำนวน 1 สาย ร้อยละ 100	ถนนที่สัญจรไปมาได้ สะดวก จำนวน 1 สาย	กองช่าง
รวม ๓ โครงการ				-	-	-	-	1,500,000			

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แบบ ผ.02

แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.2561 – 2565 เพิ่มเติม ฉบับที่ 1 พ.ศ.2565

องค์การบริหารส่วนตำบลดอนหัน อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ 1 การยกระดับการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันและเชื่อมโยงโอกาสจากประเทศอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัดที่ 5 การพัฒนาการเกษตรอย่างยั่งยืน

-ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัดที่ 7 การเสริมสร้างทุนทางสังคมให้เข้มแข็งและพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเพื่อการแข่งขัน ภายใต้อำเภอ

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจ

3.1 แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				2561 (บาท)	2562 (บาท)	2563 (บาท)	2564 (บาท)	2565 (บาท)			
1	โครงการอบรมส่งเสริมการจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์กลุ่มอาชีพและผลิตภัณฑ์สินค้าชุมชน	เพื่อเป็นการส่งเสริมการตลาดแก่กลุ่มอาชีพและผลิตภัณฑ์สินค้าชุมชนในตำบลดอนหัน	กลุ่มอาชีพ กลุ่มสตรี กลุ่มเกษตรกร และผลิตภัณฑ์สินค้าชุมชน แหล่งท่องเที่ยวในตำบลดอนหัน	-	-	-	-	20,000	ประเภทสื่อประชาสัมพันธ์กลุ่มอาชีพและผลิตภัณฑ์ชุมชน เช่น แผ่นพับ โปสเตอร์ สื่อวีดีทัศน์ ร้อยละ 100	สร้างโอกาสการแข่งขันด้านการตลาด ส่งเสริมพัฒนาเครือข่ายการผลิตการตลาด	สำนักปลัด
รวม 1 โครงการ				-	-	-	-	20,000			

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. 2561 – 2565 เพิ่มเติม ฉบับที่ 1 พ.ศ.2565

สำหรับ โครงการที่เกี่วข้องขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบลดอนหัน อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น

แบบ ผ 02/1

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ 4 เสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัดที่ 2 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการ

1.1 แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่ คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงานที่จะ ขอประสาน
				2561 (บาท)	2562 (บาท)	2563 (บาท)	2564 (บาท)	2565 (บาท)			
1	โครงการปรับปรุง โครงสร้างถนน บ้านหนองหญ้าแพรก หมู่ที่ 5 สาย : ประปาหมู่บ้าน - หน้าโรงเรียน (ขก.ถ.๑๐๕-๑๑)	เพื่อแก้ไขปัญหา ถนนชำรุด เพื่อให้ประชาชน สัญจรไปมาได้ สะดวกมากยิ่งขึ้น	โดยการเสริมไหล่ทางด้วยกล่อง ลวดตาข่ายเกเบียน ขนาดกว้าง ๓ เมตร ยาว ๒๕๐ เมตร สูง เฉลี่ย ๔ เมตร และก่อสร้างผิว จราจรคอนกรีตเสริมเหล็ก ผิว จราจรกว้าง ๒.๕๐ เมตร ยาว ๒๕๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร หรือพื้นที่ คสล. ไม่น้อยกว่า ๖๒๕ ตารางเมตร พร้อมป้าย โครงการ (ป้ายขณะดำเนินการ จำนวน ๑ ป้าย, ป้ายหลัง ดำเนินการแล้วเสร็จ จำนวน ๑ ป้าย)	-	-	-	-	9,854,000	ถนน จำนวน 1 สาย	ลดปัญหา ถนนชำรุด ประชาชน สัญจรไปมา ได้สะดวก ยิ่งขึ้น	กองช่าง อบต. ดอนหัน, กรมทางหลวง ชนบท, กรม ส่งเสริมการ ปกครอง ท้องถิ่น, องค์การบริหาร ส่วนจังหวัด ขอนแก่น

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการ

1.1 แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่ คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงานที่ จะขอประสาน
				2561 (บาท)	2562 (บาท)	2563 (บาท)	2564 (บาท)	2565 (บาท)			
2	โครงการก่อสร้างถนน คอนกรีตเสริมเหล็ก บ้านสว่างมรรคา หมู่ที่ 8 สาย : บ้านสว่าง - หลุบ หล้าคา (เขียงเนื้อ)	เพื่อแก้ไข ปัญหาถนน ชำรุด เพื่อให้ ประชาชน สัญจรไปมา ได้สะดวกมา ยิ่งขึ้น	โดยการก่อสร้างถนนคอนกรีต เสริมเหล็ก ขนาดผิวจราจร กว้าง ๔ เมตร ยาว ๓,๗๙๔ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร หรือ พื้นที่ คสล. ไม่น้อยกว่า ๑๕,๑๗๖ ตารางเมตร พร้อม ป้ายโครงการ (ป้ายขณะ ดำเนินการ จำนวน ๑ ป้าย, ป้ายหลังดำเนินการแล้วเสร็จ จำนวน ๑ ป้าย) พิกัดจุดดำเนินการ จุดเริ่มต้นโครงการ N ๑๖°๑๙.๔๑๒' / E ๑๐๒°๕๑.๑๔๙' จุดสิ้นสุดโครงการ N ๑๖°๑๗.๕๐๓' / E ๑๐๒°๕๐.๖๕๘'	-	-	-	-	10,000,000	ถนนคอนกรีต เสริมเหล็ก จำนวน 1 สาย	ลดปัญหา ถนนชำรุด ประชาชน สัญจรไปมา ได้สะดวก ยิ่งขึ้น	กองช่าง กรมทางหลวง ชนบท, กรม ส่งเสริมการ ปกครอง ท้องถิ่น, องค์การ บริหารส่วน จังหวัด ขอนแก่น

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการ

1.1 แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่ คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงานที่จะ ขอประสาน
				2561 (บาท)	2562 (บาท)	2563 (บาท)	2564 (บาท)	2565 (บาท)			
3	โครงการเสริมผิวจราจร แอสฟัลต์คอนกรีต บ้าน สว่างมรรคา หมู่ที่ ๘ สาย : บ้านสว่างมรรคา – บ้านดอนน้อย	เพื่อแก้ไขปัญหา ถนนชำรุด เพื่อให้ประชาชน สัญจรไปมาได้ สะดวกมากยิ่งขึ้น	โดยการเสริมผิว จราจรแอสฟัลต์ คอนกรีต ขนาดผิว จราจรแอสฟัลต์ กว้าง ๖ เมตร ยาว ๒,๘๙๘ เมตร หนาเฉลี่ย ๕ เซนติเมตร หรือพื้นที่ แอสฟัลต์คอนกรีตไม่ น้อยกว่า ๑๗,๓๘๘ ตารางเมตร พร้อม ป้ายโครงการ(ป้าย ขณะดำเนินการ จำนวน ๑ ป้าย,ป้าย หลังดำเนินการแล้ว เสร็จจำนวน ๑ ป้าย)	-	-	-	-	6,000,000	ถนน แอสฟัลต์ คอนกรีต จำนวน 1 สาย	ลดปัญหา ถนนชำรุด ประชาชน สัญจรไปมา ได้สะดวก ยิ่งขึ้น	กองช่าง อบต. ดอนหัน, กรมทางหลวง ชนบท, กรม ส่งเสริมการ ปกครอง ท้องถิ่น, องค์การ บริหารส่วน จังหวัด ขอนแก่น
รวม ๓ โครงการ				-	-	-	-	25,854,000			

บัญชีครุภัณฑ์

แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.2561 – 2565 เพิ่มเติม ฉบับที่ 1 พ.ศ.2565

องค์การบริหารส่วนตำบลดอนหัน อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	เป้าหมาย (ผลผลิตของครุภัณฑ์)	งบประมาณ					หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
					2561 (บาท)	2562 (บาท)	2563 (บาท)	2564 (บาท)	2565 (บาท)	
1	บริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์	รถโดยสารขนาด 12 ที่นั่ง (ดีเซล) ปริมาตรกระบอกสูบไม่ต่ำกว่า 2,400 ซีซี หรือกำลังเครื่องยนต์สูงสุดไม่ต่ำกว่า 90 กิโลวัตต์ จำนวน 1 คัน	-	-	-	-	1,358,000	สำนักปลัด
			ครุภัณฑ์สำนักงาน	ตู้เอกสาร ขนาดกลาง 2 บานเปิด จำนวน 2 หลัง	-	-	-	-	6,180	สำนักปลัด
				ตู้เอกสาร ขนาดเตี้ย 2 บานเปิด จำนวน 2 หลัง	-	-	-	-	4,660	สำนักปลัด
			ครุภัณฑ์โฆษณาและเผยแพร่	โทรทัศน์ แอล อี ดี (LED TV) แบบ Smart TV ระดับความละเอียดจอภาพ 3840 x 2160 พิกเซล ขนาด 55 นิ้ว จำนวน 1 เครื่อง	-	-	-	-	29,000	สำนักปลัด
2	แผนงานการศึกษา	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์หรืออิเล็กทรอนิกส์	กล่องโทรทัศน์วงจรปิดชนิดเครือข่าย แบบมุมมองคงที่สำหรับติดตั้งภายในสำนักงานและภายนอกสำนักงาน จำนวน 6 ตัว	-	-	-	-	25,000	กองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
รวม 2 แผนงาน					-	-	-	-	1,422,840	

ส่วนที่ 4

การติดตามและประเมินผล

๔.๑ การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง โดยในการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จะต้องดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2561 ทั้งนี้ แผนพัฒนาท้องถิ่นจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาตำบล แผนพัฒนาหมู่บ้านหรือแผนชุมชน อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน ดังนั้น จึงต้องมีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดขึ้น ตามกระบวนการพิจารณาจากประชาคมท้องถิ่นระดับจังหวัด ร่วมกับคณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัด ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ร่วมกันจัดทำ ทบทวน หรือเปลี่ยนแปลงยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล โดยนำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดไปใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเองได้ต่อไป และเพื่อให้สามารถบูรณาการกับแผนพัฒนาจังหวัด แผนปฏิบัติการราชการประจำปีของจังหวัดและตอบสนองความต้องการของประชาชนอันจะนำไปสู่การจัดทำงบประมาณ ที่มีประสิทธิภาพในท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง เป็นเครื่องมือในการพัฒนาท้องถิ่นให้เข้มแข็ง เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนในท้องถิ่น

ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สอดคล้องยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด เพื่อนำไปสู่การบูรณาการร่วมกัน ให้เกิดความสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด สามารถเชื่อมโยงไปสู่แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ไทยแลนด์ 4.0และในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 - 2570) จะต้องมีการติดตามและติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2561 โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น จะต้องดำเนินการให้

คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศใช้งบประมาณรายจ่าย รายละเอียดแนวทางการพิจารณาตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท 0810.3/ว 7467 ลงวันที่ 14 ธันวาคม 2563 เรื่อง แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (พ.ศ. 2566-2570) ดังนี้

**แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์
เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**

ประเด็นการพิจารณา	คะแนน
1. ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	20
2. การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ	20
3. ยุทธศาสตร์ประกอบด้วย	60
3.1 ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(10)
3.2 ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	(10)
3.3 ยุทธศาสตร์จังหวัด	(10)
3.4 วิสัยทัศน์	(5)
3.5 กลยุทธ์	(5)
3.6 เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์	(5)
3.7 จุดยืนทางยุทธศาสตร์	(5)
3.8 แผนงาน	(5)
3.9 ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	(5)
รวมคะแนน	100

**แนวทางเบื้องต้นในการให้คะแนนแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์
เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
1. ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	<p>ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้</p> <p>(1) ข้อมูลเกี่ยวกับด้านกายภาพ เช่น ที่ตั้งของหมู่บ้าน/ชุมชน/ตำบล ลักษณะภูมิประเทศ ลักษณะภูมิอากาศ ลักษณะของที่ดิน ลักษณะของแหล่งน้ำ ลักษณะของป่าไม้ ฯลฯ ด้านการเมือง/การปกครอง เช่น เขตการปกครอง การเลือกตั้ง ฯลฯ</p>	20 (3)	

	(2) ข้อมูลเกี่ยวกับด้านการเมือง/การปกครอง เช่น เขตการปกครอง การเลือกตั้ง ฯลฯ ประชากร เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร และช่วงอายุและจำนวนประชากร ฯลฯ	(2)	
	(3) ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทางสังคม เช่น การศึกษา สาธารณสุข อาชญากรรม ยาเสพติด การสังคมสงเคราะห์	(2)	
	(4) ข้อมูลเกี่ยวกับระบบบริหารพื้นฐาน เช่น การคมนาคมขนส่ง การไฟฟ้า การประปา โทรศัพท์ ฯลฯ	(2)	
	(5) ข้อมูลเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ เช่น การเกษตร การประมง การประมง การประมง การบริการ การท่องเที่ยว อุตสาหกรรม การพาณิชย์/กลุ่มอาชีพแรงงาน ฯลฯ	(2)	
1. ข้อมูลสภาพทั่วไป และข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(6) ข้อมูลเกี่ยวกับศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม เช่น การนับถือศาสนาประเพณี และงานประจำปี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก ฯลฯ และอื่นๆ	(2)	
	(7) ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ เช่น น้ำ ป่าไม้ ภูเขา คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ ฯลฯ	(2)	
	(8) การสำรวจและจัดเก็บข้อมูลเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นหรือการใช้ข้อมูล จปฐ.	(2)	
	(9) การประชุมประชาคมท้องถิ่น รูปแบบ วิธีการ และการดำเนินการประชุมประชาคมท้องถิ่นโดยใช้กระบวนการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ ร่วมตรวจสอบ ร่วมรับประโยชน์ ร่วมแก้ไขปัญหา ปรีกษาหารือ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อแก้ไขปัญหาสำหรับการพัฒนาท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(3)	
2. การวิเคราะห์สภาพการณ์และศักยภาพ	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ (1) การวิเคราะห์ที่ครอบคลุมความเชื่อมโยง ความสอดคล้อง ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น รวมถึงความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ Thailand 4.0	20 (5)	

	(2) การวิเคราะห์การใช้ผังเมืองรวมหรือผังเมืองเฉพาะและการบังคับใช้ผลของการบังคับใช้ สภาพการณ์ที่เกิดขึ้นต่อการพัฒนาท้องถิ่น	(3)	
	(๓) การวิเคราะห์ทางสังคม เช่น ด้านแรงงาน การศึกษา สาธารณสุข ความยากจน อาชญากรรม ปัญหายาเสพติด เทคโนโลยี จารีต ประเพณี วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นต้น	(3)	
	(4) การวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจ ข้อมูลด้านรายได้ครัวเรือน การส่งเสริมอาชีพ กลุ่มอาชีพ กลุ่มทางสังคม การพัฒนาอาชีพและกลุ่มต่างๆ สภาพทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ทั่วไป เป็นต้น	(3)	
	(5) การวิเคราะห์สิ่งแวดล้อม พื้นที่สีเขียว ธรรมชาติต่างๆ ทางภูมิศาสตร์ กระบวนการหรือสิ่งที่เกิดขึ้น การประดิษฐ์ที่มีผลต่อสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา	(3)	
	(6) ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่น ด้วยเทคนิค SWOT Analysis ที่อาจส่งผลต่อการดำเนินงานได้แก่ S-Strength (จุดแข็ง) W-Weakness (จุดอ่อน) O-Opportunity (โอกาส) และT-Threat (อุปสรรค)	(3)	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
3. ยุทธศาสตร์			
3.1 ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ สอดคล้องกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น ประเด็นปัญหาการพัฒนา และแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเชื่อมโยงหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ Thailand 4.0	60 (10)	
3.2 ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	สอดคล้องและเชื่อมโยงกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น และยุทธศาสตร์จังหวัด และเชื่อมโยงหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและ Thailand 4.0	(10)	
3.3 ยุทธศาสตร์จังหวัด	สอดคล้องกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์พัฒนาภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน นโยบาย/ยุทธศาสตร์ คสช. และนโยบาย	(10)	

	รัฐบาล หลักประชาธิรัฐ แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี และ Thailand 4.0		
3.4 วิสัยทัศน์	วิสัยทัศน์ ซึ่งมีลักษณะแสดงสถานภาพที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องการจะเป็นหรือบรรลุถึงอนาคตอย่างชัดเจน สอดคล้องกับโอกาสและศักยภาพที่เป็นลักษณะเฉพาะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและสัมพันธ์กับโครงการพัฒนา	(5)	
3.5 กลยุทธ์	แสดงให้เห็นช่องทาง วิธีการ ภารกิจหรือสิ่งที่ต้องทำตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ หรือแสดงให้เห็นถึงความชัดเจนในสิ่งที่จะดำเนินการให้บรรลุวิสัยทัศน์นั้น	(5)	
3.6 เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์	เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์มีความสอดคล้องและสนับสนุนต่อกลยุทธ์ที่จะเกิดขึ้น มุ่งหมายสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ชัดเจน	(5)	
3.7 จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning)	ความมุ่งมั่นอันแน่วแน่ในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเกิดจากศักยภาพของพื้นที่จริง ที่จะนำไปสู่ผลสำเร็จทางยุทธศาสตร์	(5)	
3.8 แผนงาน	แผนงานหรือจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต กำหนดจุดมุ่งหมายในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือแผนงานที่เกิดจากเป้าประสงค์ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความชัดเจน นำไปสู่การทำโครงการพัฒนาท้องถิ่นในแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยระบุแผนงานและความเชื่อมโยงดังกล่าว	(5)	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
3.9 ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	ความเชื่อมโยงองค์รวมที่นำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่นที่เกิดผลผลิต/โครงการจากแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 Thailand 4.0 แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด /แผนพัฒนาจังหวัดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(5)	
	รวมคะแนน	100	

๔.๒ การติดตามและประเมินผลโครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 - 2570) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องมีการติดตามและประเมินผลโครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2561 โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น จะต้องดำเนินการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศใช้งบประมาณรายจ่าย รายละเอียดแนวทางการพิจารณาตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท 0810.3/ว 7467 ลงวันที่ 14 ธันวาคม 2563 เรื่องแนวทางการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (พ.ศ. 2566-2570) ดังนี้

แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการ เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 - 2570) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพิจารณา	คะแนน
1. การสรุปสถานการณ์การพิจารณา	10
2. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ	10
3. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ	10
4. แผนงานและยุทธศาสตร์การพิจารณา	10
5.. โครงการพัฒนา ประกอบด้วย	60
5.1 ความชัดเจนของชื่อโครงการ	(5)
5.2 กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ	(5)
5.3 เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง	(5)
5.4 โครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	(5)
5.5 เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	(5)
5.6 โครงการมีความสอดคล้องกับ Thailand 4.0	(5)
5.7 โครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด	(5)
5.8 โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนหรือการเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่งคั่ง มั่งคั่ง ยั่งยืน ภายใต้หลักประชารัฐ	(5)
5.9 งบประมาณ มีความสอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	(5)
5.10 มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ	(5)
5.11 มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลคาดว่าจะได้รับ	(5)
5.12 ผลที่คาดว่าจะได้รับ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	(5)
รวมคะแนน	100

แนวทางเบื้องต้นในการให้คะแนนแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการ
เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566-2570) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
1. การสรุป สถานการณ์การ พัฒนา	เป็นการวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วยวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ, ด้านสังคม, ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)	10	
2. การ ประเมินผลการ นำแผนพัฒนา ท้องถิ่นสู่ไป ปฏิบัติในเชิง ปริมาณ	1) การควบคุมที่มีตัวเลขต่างๆ เพื่อนำมาใช้วัดผลในเชิงปริมาณ เช่น การวัดจำนวนโครงการ กิจกรรม งานต่างๆ ก็คือผลผลิตนั่นเองว่าเป็นไปตามที่ตั้งเป้าหมายเอาไว้หรือไม่จำนวนที่ดำเนินการจริงตามที่ได้กำหนดไว้เท่าไร จำนวนที่ไม่สามารถดำเนินการได้มีจำนวนเท่าไร สามารถอธิบายได้ตามหลักประสิทธิภาพ (Efficiency) ของการพัฒนาท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ที่ได้กำหนดไว้ 2) วิเคราะห์ผลกระทบ/สิ่งที่กระทบ (Impact) โครงการที่ดำเนินการในเชิงปริมาณ (Qualitative)	10	
3. การ ประเมินผลการ นำแผนพัฒนา ท้องถิ่นสู่ไป ปฏิบัติในเชิง คุณภาพ	๑) การประเมินประสิทธิผลของแผนพัฒนาในเชิงคุณภาพคือการนำเอาเทคนิคฯ มาใช้เพื่อวัดค่าภารกิจ โครงการ กิจกรรม งานต่างๆ ที่ดำเนินการในพื้นที่นั้นๆ ตรงต่อความต้องการของประชาชนหรือไม่และเป็นไปตามอำนาจหน้าที่หรือไม่ ประชาชนพึงพอใจหรือไม่ สิ่งของ วัสดุ ครุภัณฑ์ การดำเนินการต่างๆ มีสภาพหรือลักษณะถูกต้อง คงทนถาวร สามารถใช้การได้ตามวัตถุประสงค์หรือไม่ ซึ่งเป็นไปตามหลักประสิทธิผล (Effectiveness) ผลการปฏิบัติราชการตามที่บรรลุวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของแผนปฏิบัติราชการตามที่ได้รับงบประมาณมาดำเนินการ รวมถึงสามารถเทียบเคียงกับส่วนราชการหรือหน่วยงาน 2) วิเคราะห์ผลกระทบ/สิ่งที่กระทบ (Impact) โครงการที่ดำเนินการในเชิงคุณภาพ (Qualitative)	10	
4. แผนงานและ ยุทธศาสตร์การ พัฒนา	1) วิเคราะห์แผนงาน งาน ที่เกิดจากด้านต่างๆ มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในมิติต่างๆ จนนำไปสู่การจัดทำโครงการพัฒนาท้องถิ่นโดยใช้ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand/Trend หรือหลักการบูรณาการ (Integration) กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีพื้นที่ติดต่อกัน 2) วิเคราะห์แผนงาน งาน ที่เกิดจากด้านต่างๆ ที่สอดคล้องกับการแก้ไขปัญหาความยากจน หลักประชารัฐ	10	

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
5. โครงการ พัฒนา	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ เป็นโครงการที่มีวัตถุประสงค์สนองต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นและดำเนินการเพื่อให้การพัฒนาบรรลุตามวิสัยทัศน์ของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดไว้ ชื่อโครงการมีความชัดเจน มุ่งไปเรื่อง ใดเรื่องหนึ่ง อ่านแล้วเข้าใจได้ว่าจะพัฒนาอะไรในอนาคต	60 (5)	
5.1 ความ ชัดเจนของชื่อ โครงการ	มีวัตถุประสงค์ชัดเจน (clear objective) โครงการต้องกำหนดวัตถุประสงค์ สอดคล้องกับความเป็นมาของโครงการ สอดคล้องกับหลักการและเหตุผล วิธีการดำเนินงานต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ มีความเป็นไปได้ชัดเจน มี ลักษณะเฉพาะเจาะจง	(5)	
5.2 กำหนด วัตถุประสงค์ สอดคล้องกับ โครงการ	สภาพที่อยากให้เกิดขึ้นในอนาคตเป็นทิศทางที่ต้องไปให้ถึงเป้าหมายต้อง ชัดเจน สามารถระบุจำนวนเท่าไร กลุ่มเป้าหมายคืออะไร มีผลผลิตอย่างไร กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่ดำเนินงาน และระยะเวลาดำเนินงานอธิบายให้ชัดเจนว่า โครงการนี้จะทำที่ไหน เริ่มต้นในช่วงเวลาใดและจบลงเมื่อไร ใครคือ กลุ่มเป้าหมายของโครงการ หากกลุ่มเป้าหมายมีหลายกลุ่ม ให้บอกชัดเจนไป ว่าใครคือกลุ่มเป้าหมายหลัก ใครคือกลุ่มเป้าหมายรอง	(5)	
5.3 เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ) มี ความชัดเจน นำไปสู่การตั้ง งบประมาณได้ ถูกต้อง	โครงการสอดคล้องกับ (1) ความมั่นคง (2) การสร้างความสามารถในการ แข่งขัน (3) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพคน (4) การสร้างโอกาสความเสมอ ภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (5) การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็น มิตรต่อสิ่งแวดล้อม (6) การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการ ภาครัฐ เพื่อให้เกิดความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน	(5)	
5.4 โครงการมี ความสอดคล้อง กับแผน ยุทธศาสตร์ 20 ปี	โครงการมีความสอดคล้องแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 โดย (1) ยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (2) ยึดคนเป็นศูนย์กลางพัฒนา (3) ยึดวิสัยทัศน์ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (4) ยึดเป้าหมายอนาคต ประเทศไทย 2579 (5) ยึดหลักการนำไปสู่ปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่าง จริงจังใน 5 ปีที่ต่อยอดไปสู่ผลสัมฤทธิ์ที่เป็นเป้าหมายระยะยาว ภายใต้	(5)	
5.5 เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ) มี	แนวทางการพัฒนา (1) การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับ ดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง (2) การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและ การปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ (3) การลดความเหลื่อม		

<p>ความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ</p>	<p>ลำทางสังคม (4) การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง (5) การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (6) การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ</p>		
--	---	--	--

<p>ประเด็นการพิจารณา</p>	<p>รายละเอียดหลักเกณฑ์</p>	<p>คะแนนเต็ม</p>	<p>คะแนนที่ได้</p>
<p>5.6 โครงการมีความสอดคล้อง</p>	<p>โครงการมีลักษณะหรือสอดคล้องกับการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ Value-Based Economy หรือเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ทำน้อยได้มาก เช่น (1) เปลี่ยนจากการผลิตสินค้า โภคภัณฑ์ไปสู่สินค้าเชิงนวัตกรรม (2) เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรม ไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม (3) เปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้าไปสู่การเน้นภาคบริการมากขึ้น รวมถึงโครงการที่เติมเต็มด้วยวิทยาการ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการวิจัยและพัฒนาแล้วต่อยอดความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ เช่น ด้านการเกษตรเทคโนโลยีชีวภาพ สาธารณสุข วัฒนธรรม ฯลฯ</p>	<p>(5)</p>	<p>5</p>
<p>5.7 โครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด</p>	<p>โครงการพัฒนาท้องถิ่นมีความสอดคล้องกับห้วงระยะเวลาของแผนพัฒนาจังหวัดที่ได้กำเนิดขึ้น เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นเสมือนหนึ่งการขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัด ซึ่งไม่สามารถแยกส่วนใดส่วนหนึ่งออกจากกันได้ นอกจากนี้โครงการพัฒนาท้องถิ่นต้องเป็นโครงการเชื่อมต่อหรือเดินทางไปด้วยกันกับยุทธศาสตร์จังหวัดที่ได้กำหนดขึ้นเป็นปัจจุบัน</p>	<p>(5)</p>	<p>5</p>
	<p>เป็นโครงการที่ดำเนินการภายใต้พื้นฐานความพอเพียงที่ประชาชนดำเนินการเองหรือร่วมดำเนินการ เป็นโครงการต่อยอดและขยายได้ เป็นโครงการที่ประชาชนต้องการเพื่อให้เกิดความยั่งยืน ซึ่งมีลักษณะที่จะให้ท้องถิ่นมีความ</p>	<p>(5)</p>	<p>5</p>

5.8 โครงการ แก้ไขปัญห ความยากจน	มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นท้องถิ่นที่พัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง		
หรือการ เสริมสร้างให้ ประเทศชาติ มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ภายใต้	งบประมาณโครงการพัฒนาจะต้องคำนึงถึงหลักสำคัญ 5 ประการในการจัดทำโครงการได้แก่ (2) ความประหยัด (Economy) (2) ความมีประสิทธิภาพ (Efficiency) (3) ความมีประสิทธิภาพ (Effectiveness) (4) ความยุติธรรม (Equity) (5) ความโปร่งใส (Transparency)	(5)	5
หลักประชารัฐ 5.9 งบประมาณ มีความ สอดคล้องกับ เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ) 5.10 มีการ ประมาณการ ราคาถูกต้อง ตามหลักวิธีการ งบประมาณ	การประมาณราคาเพื่อการพัฒนาต้องให้สอดคล้องกับโครงการถูกต้องตามหลักวิชาการทางช่าง หลักของราคากลาง ราคากลางท้องถิ่น มีความโปร่งใสในการกำหนดราคาและตรวจสอบในเชิงประจักษ์	(5)	5

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
๕.๑๑ มีการกำหนด ตัวชี้วัด (KPI) และ สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์และผลที่ คาดว่าจะได้รับ	มีการกำหนดตัวชี้วัดผลงาน (Key Performancy Indicator : KPI) ที่ สามารถวัดได้ (measurable) ใช้บอกประสิทธิผล (effectiveness) ใช้บอกประสิทธิภาพ (efficiency) ได้ เช่น การกำหนดความพึงพอใจ การกำหนดร้อยละ การกำหนดอันเกิดจากผลของวัตถุประสงค์ที่เกิดที่สิ่งที่ได้รับ (การคาดการณ์ คาดว่าจะได้รับ)	(5)	
๕.๑๒ ผลที่คาดว่าจะ ได้รับสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์	ผลที่ได้รับเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้จริงจากการดำเนินการตามโครงการพัฒนาซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ การได้ผลหรือผลที่เกิดขึ้นจะต้องเท่ากับวัตถุประสงค์หรือมากกว่าวัตถุประสงค์ ซึ่งการเขียนวัตถุประสงค์ควรคำนึงถึง (๑) ความเป็นไปได้และมีความเฉพาะเจาะจง ในการดำเนินงานตามโครงการ (๒) วัดและประเมินผลดับของความสำเร็จได้ (๓) ระบุสิ่งที่ต้องการดำเนินงานอย่างชัดเจนและเฉพาะเจาะจงมากที่สุดและสามารถปฏิบัติได้ (๔) เป็นเหตุเป็นผล สอดคล้องกับความเป็นจริง (๕) ส่งผลต่อการบ่งบอกเวลาได้	(5)	
รวมคะแนน		100	

๔.๓ สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566-2570) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ก็เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนา เป็นแนวทางในการบริหารพัฒนาท้องถิ่นให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลสูงสุดในการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน ก่อให้เกิดประโยชน์และสามารถตอบสนองความต้องการพัฒนาของประชาชน โดยพิจารณาบรรจุโครงการในงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม และงบประมาณจากเงินสะสม โดยจะต้องมีการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2561 เป็นการสรุปผลในภาพรวมของท้องถิ่น เป็นการติดตามผลการนำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ว่าเกิดผลทั้งในเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ อย่างไร ซึ่งสามารถวัดผลได้ทั้งเชิงสถิติต่างๆ ตาราง กราฟ และการพรรณนา ดังนี้

(1) การวัดผลในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

(1.1) การวัดผลในเชิงปริมาณ (Quantity)

- โดยเครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผลในเชิงปริมาณ มีดังนี้

การวางแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 - 2570)										
ได้กำหนดโครงการที่จะดำเนินการตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 - 2570)										
ยุทธศาสตร์ อปท. ในเขตจังหวัด	2566		2567		2568		2569		2570	
	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ
1. ด้านการบริหารราชการให้มีประสิทธิภาพคุณภาพตามหลักธรรมาภิบาล										
2. ด้านการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมและพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน										
3. ด้านการพัฒนาด้านการเกษตร เศรษฐกิจ อุตสาหกรรม										
4. ด้านการพัฒนาด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม										
รวม										

สรุปรายงานผลการดำเนินการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.						
ลำดับ ที่	รายการ	โครงการ	งบประมาณ	โครงการที่สามารถดำเนินการได้ (..... โครงการ)		
				คิดเป็นร้อยละ ของ แผนพัฒนา ท้องถิ่น	คิดเป็นร้อย ละของ แผนการ ดำเนินงาน	คิดเป็นร้อยละ ของ ข้อบัญญัติ+ เงินสะสม
1	บรรจุในแผนพัฒนา ท้องถิ่น					
2	ตั้งในข้อบัญญัติ งบประมาณ					
3	จากเงินสะสม					
4	จัดทำแผนการ ดำเนินงาน - ข้อบัญญัติ = + - เงินสะสม =					
5	สามารถดำเนินการได้ - ข้อบัญญัติ = + - เงินสะสม =					

(1.2) การวัดผลในเชิงคุณภาพ (Quality)

การจัดผลเชิงคุณภาพ ใช้การสำรวจความพึงพอใจในการวัดผลเชิงคุณภาพโดยภาพรวม โดยได้มีการประเมินความพึงพอใจ ซึ่งการประเมินความพึงพอใจทำให้ทราบถึงผลเชิงคุณภาพในการดำเนินงานของเทศบาลในภาพรวม

โดยเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินความพึงพอใจ มีดังนี้

แบบที่ 3/3 แบบประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แบบที่ 3/4 แบบประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการในงานบริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ให้หน่วยงานภายนอกดำเนินการ)

๔.๔ ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

(1) ผลกระทบนำไปสู่ออนาคต

(1.1) ปัญหาสาธารณสุขต่างๆ ที่เกิดขึ้นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อันได้แก่ ภัยแล้ง วาตภัย น้ำท่วม อัคคีภัย ที่เกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อประชาชนในพื้นที่ เกิดความเสียหายทั้งชีวิตและทรัพย์สิน แนวทางการแก้ไข คือพิจารณาวางแผนการดำเนินการป้องกัน ก่อนเกิดเหตุ ระหว่างเกิดเหตุ หลังเกิดเหตุ บรรจุแผนงาน โครงการ กิจกรรม การให้ความช่วยเหลือต่างๆ จัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อสามารถดำเนินการได้ทันท่วงที

(1.2) ปัญหาโรคระบาดที่เกิดจากคน เกิดจากสัตว์ ที่ส่งผลอันตราย หรือคร่าต่อชีวิตประชาชน และสัตว์ต่างๆ ในตำบล ซึ่งได้แก่ โรคไข้หวัดใหญ่ ไข้หวัดนก โรคมือ เท้า ปาก ที่เกิดขึ้นกับเด็กๆ โรคพิษสุนัขบ้า แนวทางการแก้ไขปัญหา คือ ฝึกอบรม ประชาสัมพันธ์ รณรงค์การป้องกัน ลงพื้นที่ระงับการเกิดโรคระบาด การทำลาย การรักษา

(1.3) ปัญหาประชาชนมีรายได้น้อย ประชาชนในตำบลยังมีคนรายได้น้อย มีหนี้สิน เยอะ ไม่เพียงพอในการดำรงชีวิต ค่าครองชีพสูง แนวทางการแก้ไขปัญหา ให้ความรู้เกี่ยวกับการประกอบอาชีพ สาธิตการประกอบอาชีพ ช่วยเหลือประชาชนซ่อมแซมบ้านคนจน ผู้มีรายได้น้อย ส่งเสริมด้านการศึกษาโดยการจัดบริการสาธารณสุขด้านการศึกษา การจัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สนับสนุนกิจกรรมต่างๆ ให้กับเด็กนักเรียน จ้างเด็กนักเรียนในช่วงปิดภาคเรียนเพื่อมีรายได้

(1.4) ปัญหายาเสพติดในตำบล ในพื้นที่ยังไม่พบว่ามีการค้ายาเสพติด และยังไม่พบรายงานว่ามีผู้ติดยาเสพติด แต่เพื่อเป็นการป้องกัน มีแนวทางการป้องกัน โดยการลงพื้นที่ค้นหา การรณรงค์ป้องกัน การให้ความรู้กับประชาชนได้ทราบถึงโทษของยาเสพติด

(1.5) ปัญหาการสัญจรไปมาของประชาชนในตำบล เนื่องจาก ในตำบลด้านโครงสร้างพื้นฐาน เส้นทางคมนาคมบางหมู่บ้านยังเป็น ถนนดิน ถนนลูกรัง ช่วงฤดูฝนถนนลื่น เป็นหลุมเป็นบ่อ เกิดปัญหาในการสัญจรไปมาของประชาชน เสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ การคมนาคมล่าช้า แนวทางการแก้ไข จัดทำแผนงาน โครงการก่อสร้างถนนในเส้นทางสำคัญ พิจารณาเสนอสนับสนุนจากหน่วยงานอื่น

(2) ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา

(2.1) ข้อเสนอแนะ จากการสำรวจข้อมูล การลงพื้นที่ในตำบล จะเห็นว่าประชาชนยังมีปัญหาที่จะต้องดำเนินการแก้ไขอยู่มาก ดังนี้ ด้านการศึกษา สาธารณสุข ความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การศาสนาศิลปวัฒนธรรม ประเพณี กีฬา สถานที่ผ่อนหย่อนใจ สวัสดิการสังคม การเกษตร เศรษฐกิจ อุตสาหกรรม การพัฒนาอาชีพ เส้นทางคมนาคมขนส่ง/ไฟฟ้า/น้ำประปา/แหล่งน้ำเพื่ออุปโภค – บริโภค ด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล จากปัญหาด้านต่างๆ ประชาชนไม่สามารถแก้ไขปัญหาเองได้จึงต้องเสนอให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแก้ไข ทำให้มีการเสนอโครงการเข้ามาเป็นจำนวนมาก ซึ่งงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นมีจำกัดไม่เพียงพอต่อการจัดการได้

(2.2) **ข้อเสนอแนะ** จากข้อสังเกตดังกล่าว มีข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ดังนี้ ปัญหาต่างๆ ที่ถูกเสนอมายังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นั้น ควรนำมาพิจารณาจัดลำดับความสำคัญโดยประชาคมท้องถิ่น ซึ่งมีหลายภาคส่วน ประกอบไปด้วย คณะกรรมการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้นำหมู่บ้าน ตัวแทนส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ประชาชนทั่วไป ร่วมกันพิจารณาจัดลำดับความสำคัญของโครงการ และพิจารณาบรรจุเข้าแผนพัฒนาท้องถิ่นต่อไป กรณีโครงการที่เกินศักยภาพให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเสนอขอรับการสนับสนุนจากหน่วยงานอื่น

(2.3) **ผลจากการพัฒนา** จากการพัฒนาที่ผ่านมาพบว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้แก้ไขปัญหาให้กับประชาชนได้ในหลายเรื่อง และครอบคลุมทุกด้าน มีผลการประเมินอยู่ในเกณฑ์ที่ดี ประชาชนมีความพึงพอใจ แต่ก็ยังมีปัญหาที่จะต้องแก้ไขต่อไป ไม่ว่าจะเป็นด้านสิ่งแวดล้อมที่ยังมีการเผาหญ้า อ้อย ตอข้าวในช่วงเวลาเก็บเกี่ยว การเลี้ยงสัตว์ วัว ควาย หมู ที่ส่งกลิ่นเหม็นรำคาญ การพนันที่ยังมีในพื้นที่ เส้นทางคมนาคมยังไม่ครบ